

**בבית המשפט השלום
בתל אביב-יפו**

ת.א 19-05-32058
בפני כב' השופט רונן אילן
קבוע לדין ביום 11.11.2020

בעניין:

1. וולט צבי סוריאנו
2. אילן בומבר

באמצעות ב"כ עזה"ד אילן בומבר ו/או יריב רון ו/או מيري
בומבר ו/או שמוליק ספריר ו/או מרינה בראל ו/או שגיא רם ו/או
גבrial שמר ו/או קובי ציוקוטאי ו/או שי לוי
משרדי עזה"ד אילן בומבר ושות'
מרח' וייצמן 2, מגדל אמות השקעות, קומה 14,
תל אביב 64239

טלפון: 03-6932090 ; פקסימיליה: 03-6932091

התובעים

- נגד -

1. רביב דרוקר

על ידי ב"כ עורך הדין פישר בכרכן וול אורין ושות'
מרחוב דניאל פריש 3, תל אביב 6473104
טלפון: 03-6944249 ; פקסימיליה: 03-6944211

2. העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית ע"ר

3. שוקי טואסיג

4. ארון פרסיקו

על ידי ב"כ עורך הדין אלעד מנ ואחר'
מן-ברך משפט עוזי

מרחוב מנחם בגין 7, רמת גן 5268102

טלפון: 03-6114485 ; פקסימיליה: 03-6114486

הנתבעים

בקשה לתקן כתוב תביעה

1. בהמשך להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 6.7.2020 (להלן: "ההחלטה"), מוגשת בזה בקשה לתקן כתוב התביעה, ככל הקשור לעילית התביעה נגד הנתבע 1. כתוב התביעה המתווך ("המצ"ב"), מפרט את מסכת העבודות המבוססת את עילות התביעה נגד דרוקר, לרבות התשתית לאחריותו "ככותב משותף" של הפרטומים, שהתבטאה בכך, שהביא את דבריו המכפשים לכלי התקורת שפרסם את הדברים (הנתבעים 2-4).

2. כתוב התביעה המתווך, מפרט את מעשי החמורים של דרוקר, שנעשו תוך ניצול לרעה של הגנות חוק איסור לשון הרע, וכן, מציג את כוונתו ואת חוסר תום ליבו בפרסומים מיימים 2019.23-24.4.2019.

3. בין מועד הגשת התביעה המקורי לבין מועד הגשת הבקשה דן, התרחש איידוע חמור נוסף על ידי דרוקר, שמצריך את כתוב התביעה, כך שיכלול את אחריותו, גם בגין כתבה מכפישה שפרסם בערוץ 13, ביום 10.7.2019. יצוין, שהפרסום מיום 10.7.2019, מעיד על שיטת בעולה ומעשים דומים אותן נקט דרוקר בניסיונו החוק, במטרה שדבריו הבזובים אודות התביעה יתפרנסמו "בחופשיות" בכל התקשורתות.

ב^{10.6.2020}, בטרם ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד המאפשרת לתובע להגיש בקשה לתיקון כתוב הتبיעה, התובע שלח לדורך מכתב התראה בדבר כוונתו להגיש תובענה נוספת נגדו, בגין הפרטום מיום 10.7.2019. פרטום זה, הוא המשך ישיר למסכת ההכפשה שאותה נוקט דורך בשנים האחרונות על מנת לפגוע בתובע, כדי להניא אותו מהמשיך את הتبיעה הראשונית שהגיש נגדו, המתבררת בתא. 43260-02-18 (להלן: "התובענה הקודמת").

משדרוך דחה את בקשות התובע במכבת התראה, בית המשפט הנכבד מתבקש לאפשר לתובע לתקן את כתוב הتبיעה בתובענה זו, ואת הסעד המבוקש בה (מקום תקנה 92 לתקנות סדר הדין האזרחי), שכן שיכול בוגסן לאחריות בגין הפרטומים מימים 23-24.4.2019, גם את אחריותו בגין הפרטום, מיום 10.7.2019.

.4 אשר לאחריות הנتابעים 4-2, כתוב הتبיעה המתוקן מבסס את עילת הتبיעה בגין שלושת הפרטומים המקוריים מושא התובענה (מימים 23-24.4.2019 ומיום 15.5.2019), וכן את כוונתם של הנتابעים 4-2 לפגוע בתובע בחומר תום לב, באמצעות ראיות נוספות שנוצרו לאחר הגשת התובענה המקורי.

ראיות אלה כוללות חלק מס' 25 כתבות משמעות ומוסלבות (!! שפורסמו על ידי הנتابעים 4-2 בטוו של חודשים ספורים (!!)) מאז הגשת התובענה המקורי. מעשים אלו מעידים בMOVEDAK, על מימוש האioms של ב"כ הנتابעים 4-2 מיום 3.5.2019 (המשמש כיו"ר ועד עמותת העין השביעית), לגורם לתובע להציג על כך שהעו להגיש את תביעת הדיבה¹.

העתק טוית כתוב הتبיעה המתוקן, מצ"ב כנספח "1" לבקשת זו. ***

.א. הרקע העובדתי להגשת הבקשה דן:

- .5 ביום 15.5.2019, הוגש כתוב הتبיעה המקורי בהליך דן, שתיאר מסכת אירועים, שהסתימה ביום 6.5.2019. עילות הتبיעה נסבו סביר אחוריותם של הנتابעים 1-4 לפרטומים מימים 23-24.4.2019.
- .6 ביום 4.6.2019 תוכן כתוב הتبיעה, כך שצורף אליו התובע 2, בגין פרטומים נוספים שנעו על ידי הנتابעים 4-2.
- .7 ביום 18.7.2019, הגיע דורך כתוב הגנה, בו נכללו טענות לסייע התובענה על הסך.
- .8 ביום 12.9.2019, הגיעו הנتابעים 4-2 כתוב הגנה.
- .9 ביום 10.6.2020, מסר התובע לדורך מכתב התראה, על כוונתו להגיש תביעה נוספת נגדו בגין כתבה שפורסם ביום 10.7.2019 בערוץ 13.
- .10 ביום 29.6.2020, ומספר ימים ספורים לפני הגשת תצהירי התובעים, הגיעו הגיש בקשה למתן החלטה בבקשת לסייע על הסך.
- .11 ביום 2.7.2020, התובע הגיש תשובה לבקשת.

¹ במאמר מוסגר יצוין, שלא בכדי, מגול הפרטומים האובייטיבי וחסר הפוטופרוציה של העין השביעית, שנועד להתייש את התובע ולמרור את חיוו, "נעדרו" במעט, רק לאחר שהנתבעים 4-2 חוויבו בהוצאות משפט ביום 26.2.2020, ורק מאוחר שבתשובה לפניותיהם לקראת פרטום כתבות, הזכיר להם, שכדי שייתנו גילוי נאות לקוראים על ניסיון ההטעה החמור של בית המשפט הנכבד שבגינו הם חוויבו באופן הוציאות.

12. ביום 6.7.2020, בד בבד עם אי קבלת טענות הסף של דרוקר בדבר היות התובענה דין "תביעה השתקה", קבע בית המשפט הנכבד, שהtoupper רשאי לתקן את כתוב התביעה על מנת להבהיר את עילת התביעה נגד דרוקר, ביחס לפורסומים מימיים 2019.4.24-23 ; 16-26 ; 1-8 ; 111-187 ; 23-4.4.2019 (סעיפים 3.137-112 לכתב התביעה המתוקן).

ב. עיקרי השינויים ואו הבהירונות בכתב התביעה המתוקן:

ב.1. אחריותו של דרוקר בגין הפרטומים המכפישים מימיים 2019.4.24-23 (סעיפים 8-1 ; 16-26 ; 1-8 ; 111-187)
3.137-112 לכתב התביעה המתוקן.)

13. המשגרת הנורמטיבית לאחריותו של דרוקר קבוועה בסעיף 11(א) לחוק איסור לשון הרע, המורה כי: "פורסמה לשון הרע באמצעות תקשורת, ישאו באחריות פלילית ואזרחות בשל לשון הרע, **האדם שהביא את דבריו לשון הרע באמצעות תקשורת וגורם בכך לפרסומו**, עורך אמצעי התקשרותומי שחשלית בפועל על הפרטום, ובאחריות אזרחית ישא גם האחראי באמצעות תקשורת. בעניינו, כתב התביעה המתוקן מבטא את אחריותו של דרוקר בפרסום הכתבות מימיים 2019.4.24-23, בכך שהביא את דבריו לשון הרע לעין השביעית.

14. בר"ע 657/85 **אליהו רונן נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(4) 499 (1985), קבע בית המשפט העליון, בעמ' 501 לפסק דיןו של הנשיה מי שmag, כך: "הסניגור המלמד, עו"ד חיים משבג, גם טען, כי סעיף 11 אינו חל על אזרח מן השורה, המספר ידיעה בכתב של עיתון, אלא רק על הכתב העיתונאי. אין הדבר כך: בסעיף 11 נוקט לשון **"האדם שהביא את דבר לשון הרע באמצעות תקשורת וגורם בכך לפרסומו"**, ובלי לנפות ולמצות את רשותם כל סוג האנשים, אשר אותם חובק ביטוי זה, הרי נבע מן הנוסח, כי הוא כולל גם את מי שמוסר ידיעה לעיתונאי, בתור שכזה, ביו"ד, שדבריו עשויים לשמש לפירוטם בעיתון".

15. בת"א (שלום כפר סבא) 4638/03 **מני פلد נ' מירה דוידוביץ** (פורסם בנבו, 04.05.2005), נקבע בפס' 14-13 לפסק הדין, כי:

"סעיף 11 נוקט לשון **"האדם שהביא את דבר לשון הרע באמצעות תקשורת וגורם בכך לפרסומו"**, ובלי לנפות ולמצות את רשותם כל סוג האנשים, אשר אותם חובק ביטוי זה, הרי נבע מן הנוסח, כי הוא כולל גם את מי שמוסר ידיעה לעיתונאי, בתור שכזה, ביו"ד, שדבריו עשויים לשמש לפירוטם בעיתון". העובדה שעל פי עדות שועלי למד על הדברים גם מקורות אחרים אינה שוללת את הקשר הסיבתי שבין שיחתו עם הנتابעת לבין פרסומים בעיתון... אשר לטענת הנتابעת כי לא בקשה את הפרסום בעיתון ולא יזמה אותו, הרי שה証明ה הסעיף אינה דורשת בונה כאמור, כי אם קשר סיבתי בלבד בין הבאתו של דבר לשון הרע לידיית אמצעי תקשורת לבנו פרסומו".

16. בתא (ת"א) 31978-06-15 **בן-ציון סוקי נ' וואלה! תקשורת בע"מ**, קבע בית המשפט הנכבד, בפס' 5(ד) לפסק דיןו של כבוד השופט ר' אילן, כדלהלן:

"אכן, האחריות לפרסום לשון הרע עלולה להיות מוטלת גם על **"האדם שהביא את דבר לשון הרע באמצעות תקשורת וגורם בכך לפרסומו"** (סעיף 11 (א) בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965). בפסקה אף הוכרה אחריותו של אדם שהוא "מקור" לדיעה שפורסמה באמצעות תקשורת (למשל: ר"ע 657/85 רונן נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(4) 499, 500). עם זאת, אך ברור שהאפשרות המשפטית להשתת חבות אינה פוטרת מהצגת תשתיית עובdotית לביסוס עילת התביעה. כך ביחס לאמצעי תקשורת בו בוצע הפרסום וכן גם ביחס לשאה לגביו נטען שהיא "המקור".

17. בעניינו, הפרסום של דורך מתבטא בנסיבות מידע כזוב אודות התובע לעין השביעית, שהייתה את הבסיס לכתבות המכפשות מימים 23-24.4.2019 (ראו, סעיפים 94-87, וסעיפים 106-113 לכתב התיבעה המתוון).

18. אףן הابتدا דבריו המכפשים של דורך לעין השביעית, מתבטא בנסיבות מידע כזוב, טרם הגיעו לבית המשפט, כשלעצמה ההגשה של כתב ההגנה, הייתה **טכנית בעירה**. כאמור: הגשת כתב ההגנה, نوعה להסתיר את העובדה **שהמידע הכזוב על התובע**, שכלל בכתב ההגנה, הועבר על ידי דורך לעין השביעית, לפני שהוגש כתב ההגנה, אך התפרסם רק לאחר הגשתו, במסגרת כתבות מימים 23-24.4.2019.

19. מעשים פסולים אלו, נועד לעשות שימוש לרעה בהגנות החוק, מתוך מטרה שהמידע המכפיש בסיס הכתבות, יpressoס "בחופשיות" על ידי הנתבים 4-2, **כבר**, ללא קשר לדורך. בפועל, דורך הוא שהביא את המידע המכפיש בbasis הכתבות לידי אנשי העין השביעית, ובידי, ניסה להתנער מכך (דרך החיסון המונען - **כעיקרון** - לכתב הטענות, על פי סעיף 13(5)). ראו, סעיפים 89-87 ו- סעיף 94 לכתב התיבעה המתוון.

20. נפנה לקביעות בית המשפט המחויזי (כב' השופטות גdots) בת"א 150/98 ד"ר יוסף שבב, ע"ד נ' כל (ישראל) בע"מ (פרסום בנבון, 29.5.2007) (להלן: "שגב") לפיהן, יש ליתן פירוש מצומצם להגנות סעיף 13, כשהפריטים מבוצע על ידי מי מהנתבים **לעתינות**, טרם הגשת כתב הטענות, ומאהר שבפועל, כתב הטענות נשוא הדיווח, טרם הוגש ו/או היה בנוסח אחר, ממה שהוגש לבית המשפט, ולפיכך, אינם חלק מההלך המשפטי.

21. בית המשפט המחויזי בעניין שבב, קבע כך:

22."לאחר בחינת טיעוני הצדדים המפורטים בכתב הטענות, בריאות וב███ומים, הגעתו למסקנה כי הדיון עם התובע וכי הגנתו של סעיף לחוק 13 אינה חלה על הקומוניקאט נשוא התיבעה.

23. אין חולק כי הקומוניקאט פרסם ע"י מי מהנתבים **לעתינות**, עורר להגשת כתב הטענות של כלל אינוסטמנט לביהם", שאלה מהווים את עיקרו של הקומוניקאט...".
לטעמי, כל עוד כתב הטענות נשוא הקומוניקאט טרם הוגש, אין הם חosis תחת צילו של ס' 13 לחוק, אין הם **כלולים** במסגרת ההליך המשפטי, ודיווח עליהם אינו דיווח על הליך משפטי או על כתב טענות. כאשר הפרסום פוגע בשמו הטוב של אדם נדרש פירות דוקני וממצומצם של הוראות סעיף 13 לחוק, ובפרט בעניינו, מקום בו פגע הקומוניקאט פגיעה חמורה בשמו הטוב של התובע וכל הטענת האשמות חמורות כלפיו, לרבות **שיתוף פעולה** בעבירות מרמה, **גנבה** ו**זיהוף**... יש לפרש את סעיף 13 לחוק באופן דוקני, ואין מקום להרחב את תחולתו מעבר למתחש מלשונו. לפיכך יש לדחות את טענת הנתבים לפיה "איחור של 12 שעות בהגשת כתב יי דין אינו יכול לשנות מאופיו בכתב טענות במועד פרסום הקומוניקאט בהתחשב, בין היתר, **בנסיבות הזמן** (12 שעות) בזוהות המסמכים שהוגש בבית המשפט ובעובדה **שהמדובר** **لتובע** **לפני** **פרסום** **הקומוניקאט**" (ס' 4.2 ו- **ל███ומים**)... ועוד מצאת ליין כי, לשיטתתי, לא ניתן לכלול בכתב טענות כל עובדה שקרית ומשמעותה אותה חוץ בעל דין לטען. "...**אין לאפשר** **לבعلي דין** **ולבאי כוח** **לנצל** **לרעה** **את** **ההגנה** **שמקנה** **להם** **החוק** **כדי להטיח דברי רשות וזרו** **בilateral Shipyot**...**ההגנה על כל** **פרסום** **משמעות** **רק** **מן** **הטעם**

שהוא כולל בכתב טענות עלולה להביא לשימוש פסול בהליך משפט ולצריכי פרסום דברי בלוולשון הרע. גם כאן מתקבלת עלי טענת התובע לפיה "לא עלה על הדעת שאדם שמצויה את דיבתו של חברו במיללים קשות ביום א', יכול להגיש ביום ב' תובענה פיקטיבית שבה יטען את דברי הבלע ויחסה תחת ההגנה".

22. עולה מכאן, כי גם על פי הפרשנות המרחיבת ביותר לתחולתו של סעיף 13(5) לחוק, ההגנה מכוחו אינה מוענקת במקרים הבאים:

- 16.1. כשהפרסום נעשה ללא קשר להליך ולצרכו;
- 16.2. כשהפרסום נעשה תוך ניצול לרעה של ההגנה על ידי בעל דין;
- 16.3. כשהמידע המכפיש מפורסם על ידי בעל דין לכלי תקשורת שאין צד להליך;
- 16.4. בכתב הטענות מושא הפרסום הוא בנוסח שונה מכתב הטענות שהוגש על ידי בעל הדין; הגנה זו גם לא תינתן כשהניצול לרעה של הגנות החוק על ידי בעל דין, נעשה באותו אופן, **כפולה חוזרת ונשנית**, במטרה לנסות ולחמק מתביעות דיבה, ובמטרה שהפרסום בעיתונות יהווה כלי להפעלת לחץ על בעל הדין שכגד (ראו, סעיפים 31-32, 48 ו-58 לכתב התביעה המתוקן, המתיחס לשיטת פעולה זהה שאותה נקט דרוקר, גם ביחס לפרסום המכפיש מיום 10.7.2019).
23. בעניינו, גם אם נלק לפי עדותם המטענה של הנتابים 4-2, שככלול לא קיבל מדרוקר מסמך אחר בכתב, ונניח שנעשה "טעות בנסיבות" ביחס לכתב ההגנה שהוגש תחילת על ידי דרוקר (ושבגינה לא הופיעו מילים מסוימות בכתב ההגנה), הרי הכתבות מימים 23-24.4.2019 פורסמו על בסיס נוסח אחר של כתב ההגנה, ולא הנוסח המקורי **כיוום מערכת "נת המשפט"** (ראו, סעיף 30 לכתב ההגנה של העין השביעית).
24. מכל מקום, כתב ההגנה של דרוקר הוכן "ליום הדין" של סוריאנו זמן רב לפני שהוגש לבית המשפט, ולפני שהחלו הליכי הגישור האינטנסיביים בין הצדדים. דרוקר העביר לתובע מסרים ברורים בסימון של הליך הגישור, על כך שהוא מתכוון להגיש כתב הגנה שאינו בו אמת (כך שייגרום לתובע נזקים בדברים נוספים), כشرطנו היחידה, **היא עצם פרסום בכל תקשורת, ללא קשר להליך, ובמטרה להניא אותו מהמשך בירור התביעה הראשונה שהגיש נגדו** (ראו, סעיפים 5,23 ו- 95 לכתב התביעה המתוקן).
25. הסימנים המקדמים לכוננותו של דרוקר, באו לידי ביטוי בעיתוי המפליא, **3 ימים בלבד לאחר ההודעה על סיום הליכי הגישור**. אז פנה לב'כ התובע גיא מרוז, שטען כי הוא מעלה "תכנית תחקיריהם" חדשה בערוץ 13, והוא ביקש להזכיר את פרק הפתיחה שלו **لتובע**. זאת, למורת העובדה שההתובע מעולם לא היה דמות ציבורית, ומילא לפני אמירותיו המכפישות של דרוקר, הוא לא היה מוכר כלל הציבור הישראלי (ראו, סעיפים 24-17 לכתב התביעה המתוקן).
26. כתב התביעה המתוקן (בסעיפים 97-99) **մבסט את הקשר החזוק ואורך השנים** שבין דרוקר לבין העין השביעית, וכן את העובדה שהמידע המכפיש בסיס הכתבות נמסר לעין השביעית במטרה שיפורם באתר שלה.
27. **הוא אומר: לא יהיה זה קשר טפתי שגורם לפרסיקו "לצפות בכתב ההגנה בנת המשפט", כדי לפרסם את הכתבות מימים 23-24.4.2019.** שכן, בתקופה בה העין השביעית عمדה בפני סגירתה במהלך השנה 2015-2016 (מאחר שהופסק הימנון מטעם המxon הישראלי לדמוקרטיה), דרוקר הוא זה שפועל בכלל

האמצעים העומדים לרשתו, והיה מן המובילים למונע מהלך זה, תוך שהוא מರיעף שבחים על עבודתה "העיתונאית" (ראו סעיף 98 לכתב התביעה המתוקן, ונספח 24" שצורף לכתב התביעה המתוקן).

16.6. דרוקר אף כתב מאמר בעיתון הארץ ביום 2.6.2015, שכותרתו: "חייבים להציג את העין השביעית", וזאת לאחר שתרכס מכיסו לפמפיקין "ミימון המונגים", עבור מניעת סגירתה. במאמר זה (שצורף כנספח 25" לכתב התביעה המתוקן), דרוקר כתב, כי:

"אחרי שנים ארוכות שבחן מモン "העין השביעית" על ידי המכון הישראלי לדמוקרטיה החלטת נשיאו הנוכת, יוחנן פלסנו, להפסיק את התמיכה הכספיות במוסד הזה. על סמך היכרות עם פלסנו, אני לא מאמין שהוא פועל משיקולים זרים, אבל מדובר בטיעות נוראה בעינוי – שלו ושל המכון..."

"הסיקור השוטף בעין השביעית הוא מודר חובה לכל מי שצורף תקשורת...".

"המכון הישראלי לדמוקרטיה הוא מהעתיקות היחידות מסווגת בארץ, שננות מתמיכת כלכלית יציבה (תודות לדבון ברני מרכוס). התמיכה הזאת מאפשרת המכון להעניק משרות לאישים ראויים ביותר... בדור... בדור גם שהעבדה שאני כותב מעמדת לאיש תקשורת משיפה על דעתך, ובכל זאת, התרומה של העין השביעית נראית לי חשובה אפילו יותר מזו של תוצרים אחרים של המכון הישראלי לדמוקרטיה..."

"עלין השביעית אינן תחליף נראאה לעין. יש לו השפעה גדולה בתחום שהוא בעל ממשמעות אקטואית לחינו. הוא אינו נרתע מלבקר כלפי תקשורת החזקים ביוטר, ומהו מגנון תגמול וענישה חזובה, שערכו עליה כמעט כל מאמר ומחקר שהמכון הוציא..." אנשי העין השביעית יוצאים עכשו בקמפיין להצלתו. הם מבקשים מהציבור לתורם. אני אටROSS...". "יש בעין השביעית אנשים טובים עם המון אנרגיה ורצון טוב, אבל הסיכוי לגייס מהציבור מיליון שקל בשנה למען כל תקשורת כל כך נישתי, נראאה לי כמעט בלתי אפשרי. הרבה יותר הגיוני שהמכון הישראלי לדמוקרטיה יחוור בו...".

16.7. הקשר בין דרוקר לבין העין השביעית מתגלה גם בעיון בתכונות בין הנتابעים בשרותות החברתיות. כך למשל, מתקנות מיום 19.5.2020 עולה, שהعين השביעית מWOOD מתעניינת "בשלומו" המשפט של דרוקר, ביחס להפרות לכאורה של עקרון הסוביוז, חלק משידור תכנית "המקור" על ידי דרוקר (ראו גם, נספח 26" לכתב התביעה המתוקן).

16.8. עיון באתר העין השביעית מגלח, שבמסגרת עשרות הכתבות בהן הזכיר דרוקר (מיום 1.1.2006 ועד ליום 19.7.2020), מדיניות העין השביעית שמתאפיינית להיות גוף תקשורת בלתי תלוי, בודאי חרוגת מכך כשםذובר ברביב דרוקר.²

17. לא בצד, דרוקר בחר לפרסום בעין השביעית את הפריטים המכפישים והבלתי רלוונטיים מתוך כתב הגנתו (בפרט, סעיפים 18-29 לכתב ההגנה). חיפוש ממוקד במונע "גוגל" בין הימים 17.4.2019-³ 1.5.2019, מעלה שהכתבות היחידות בנושא היו של העין השביעית בימיים 23-24.4.2019. הקשר בין הצדדים, "זהבלעדות" שניתנה לעין השביעית לפרסום את דבריו הכווצים של דרוקר נבעו "מהצורך" להסביר לדרוקר "טובה תחת טוביה" (ראו סעיף 100 לכתב התביעה המתוקן, ונספח 27 שצורף לו).

18. בסעיפים 101-104 לכתב התביעה המתוקן, מוזכרים המכתבים שנשלחו לכל הנتابעים בימיים 1.5.2019 ו-6.5.2019, לאחר פרסום הכתבות באתר העין השביעית מימיים 23-24.4.2019. בمقالات אלה, התיבעה בהair את טענותיו ביחס לאחריותו של דרוקר למסירות המידע המכפיש שלו לעין השביעית, במטרה שיפורסת על ידה.

² <https://www.the7eye.org.il/topic/%D7%A8%D7%91%D7%99%D7%91-%D7%93%D7%A8%D7%95%D7%A7%D7%A8/page/36>

³ יzion שנייק להערכתו את החיפוש לתקופה ארוכה משבועיים. התקופה שהוגדרה במאפייני החיפוש, נעה מתוך הנחה כסיטית, שככל שהוא נושא "חס שראיוי לסקור" הוא היה מתפרק לאחר כל תקשורת בלבד העין השביעית.

דרוקר התנער מאחריותו (במכتبו מיום 6.5.2019, שצורף כנספח "28" לכתב התביעה), כשטען בלאקוניות, כי: "טענות מדרשן במכتبך שבטיומכין נדחות מכל וכל". דרוקר סירב להתעמת עם טענותיו כבדות המשקל של התובע, ועם העובדה שהוא הביא את דבריו הכוונים לעין השביעית על מנת שייפורסמו על ידה.

(ראו בהקשר זה, גם סעיף 93 לכתב התביעה המתוקן, המבהיר את המסגרת המשפטית המאפשרת להטיל אחריות על מפרסם שהביא את המידע לידי כלי התקשרות, מכוח דין השותפות בדייני הנזקין, ובפרט כמשמעות במשפט, בכך שלא פעל להסרת התכנים המכפיים מהכתבות, כשהוא יודע שהפרסומים המכפיים אודות התובע, מסבים לו נזקים כבדים).

19. יצוין, בשלב זה, בהתקבויות ובשיחות הרבות שנעשו עם ב"ב הנتابעים 4-2, לא נאמר דבר וחci דבר אודות האופן בו ראו הנתבעים 4-2 את המילים שלא הופיעו בפושט בכתב ההגנה. הנתבעים כולם לא טענו זאת כלל, ואף לא הזכרו ברמז טענה זו כאשר "קרו" הדברים, ובמיוחד כאשר נדרשו ביום 24.4.2019, להסביר את המילים שלא הופיעו בכתב ההגנה המקורי, עשוו כן. ראי לשאול, מודיע הנتابעים 4-2 לא "עמדו על שללם", וציינו שפרסיקו, ראה את המילים לאחר שבייצ' פועלות "העתק-הדבק" לתוכן המצוי בכתב ההגנה של דרוקר? מודיע תיזה זו באה לעולם, רק לאחר שהעינו השביעית נתבעה בהליך דין, ורק לאחר 4 חודשים, כשהגישה את כתב ההגנה שלה? (ראו, סעיף 103 לכתב התביעה המתוקן).

גם זו ראייה לכך, שהנתבעים 4-2, קיבלו מדרוקר מסמך אחר טרם הגשת כתב ההגנה המקורי במערכת נט המשפט. כמו כן, לא מדובר במסירת המידע היחידה של דרוקר לעין השביעית, משום שבכתבות מימיים 23-24.4.2019, הופיעו מילים שלא הופיעו בכתב ההגנה (ראו, סעיף 108 לכתב התביעה המתוקן).

20. בסעיפים 107-108 לכתב התביעה המתוקן, מတוארת פנויותו של התובע לדרוקר, לקיום הליכים מקדמים בתובענה זו. מאחר שדרוקר לא הכחיש בכתב הגנוו את שיתוף הפעולה עם הנتابעים 4-2, וכדי לבסס את הטענה שהמידע המכפי אודות התובע, הוועבר לעין השביעית עוד לפני הגשתו לבית המשפט, ביקש ב"ב התובע, כך (בסעיף 11 למכtab):

""האם אתה ו/או בא כוחך, העברתם את כתב ההגנה המקורי (בהתביעה הראשונה, שהגיש מרשי כנגדך) לגורמים בעין השביעית?
מתי בדיק נשלח כתב הגנה זה? (טרם הגשתו לבית המשפט או לאחר מכן)
[...]

נא צרף דוא"ל/תכתובת/אישור מסירה ו/כל מידע על מידע (meta data) על אודות כתב ההגנה שנשלחו על ידך ו/או על ידי בא כוחך".

21. לצד הנזק הראייתי שנגרם לתובע בשל סיירובו של דרוקר, הרי גם סיירוב זה, מעיד על רצונו של דרוקר להסתיר את העובدة שהמידע המכפי בבסיס הכתבות מימיים 23-24.4.2019, נמסר על ידו לעין השביעית לפני שהוגש לבית המשפט, ולכן איןו חוסה תחת הגנה כלשהי.

22. בסעיפים 114 עד 131.3 לכתב התביעה המתוקן, מတוארים מעשי החמורים של דרוקר שמסר מידע מכפי ופוגעני אודות התובע, לכארה רك לאחר שהגיש את כתב ההגנה, על מנת שייתפרנס בכתבות מימיים 23-24.4.2019, בזמן שאפילו לא ניסה לאמת איזו מטענותיו המופרכות בדבר "מעקבים אחרי חוקרי משטרת ישראל" ו/או "הازנה/פריצה למחשבים". דרוקר גם לא ניסה לקשר בין "עובדות" אלה לאותה "עמדת מודולפת" ובلتוי רשות של יציגי משטרת ישראל מזווהים. נփוץ הוא, לצד העובدة שדרוקר הודה שאין ביכולתו לאמת אותה עמדה, התובע איתר אסמכתאות המבוססות את העובدة

শמעולם לא הייתה "עמדת משטרת" כזו, וכי דרoker מעולם לא "הסתיג ממנה", משום "שהעמדה" היחידה, הייתה שלו בלבד.

דברים חמורים אלה, מקבלים משנה תוקף, כאשר Drorer ייחס לתובע מעשים פליליים חמורים בכתב הגנתו, שאין בהם שמא שלאמת, על מנת שאליה יתפרשמו באתר העין השביעית, לאחר הגשת כתב ההגנה לבית המשפט, במטרה להניא את התובע מהמשיך לנחל את התביעה הראשונה שהגיש, מהמשך ישיר לאיומו בסמוך לסיום הליכי הגישור בין הצדדים.

ב.2. אחוריותו של Drorer בגין הפרטום המכפיש מיום 10.7.2019 (סעיפים 8-12; 26-61; 62-75; 76-86;
כתב התביעה המתוקן).

23. על פי החלטת בית המשפט הנכבד, המבקש רשיי לתקן את כתב התביעה על מנת להבהיר את עילת התביעה נגד Drorer ביחס לפרסומים מיימים 2019.4.23-24. מולם, בין מועד הגשת התביעה המקורי לבין מועד הגשת הבקשה דען, התרחש אירוע חמור נוסף על ידי Drorer, שמצריך את תיקון כתב התביעה, כך שיכלול את אחוריותו, גם לכתבה הנוסף שפורסם ביום 10.7.2019. זאת, בין היתר, משום שהפרסום מיום 10.7.2019, מעד על שיטת פעולה ועל מעשים דומים שאותם נוקט Drorer בניצול הגנות החוק, ובמטרה שדבריו הכווים אודות התובע יתפרשמו "לא חשש" מפני תביעת דיבה, כלי התקשות.

24. כאמור, בטרם מתן ההחלטה מושא בקשה זו, התובע שלח לדרoker מכתב התראה, לפיו בכוונתו להגיש תביעה נגדו, בגין כתבה פוגעת נוספת נספה שפורסם ביום 10.7.2019 בערך 13.

25. משדרoker דחה את דרישות התובע בכתב התראה, ולאור יעילות הדיון, בית המשפט הנכבד, מתבקש לאפשר לתובע לתקן את כתב התביעה בהזענה זו, ואת הסעד המבוקש בה, כך שיכלול בנוספּן לפרסומים מיימים 2019.4.23-24, את הפרסום מיום 10.7.2019.

26. ההליך של תיקון כתב התביעה מוסדר בתקנה 92 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984, לפיה:
"בית המשפט או הרשם רשיי, בכל עת, להתייר לכל אחד מבבעלי הדין לשנות או לתקן את כתבי טענותיו בדרך ובתנאים הנאים לחוקים, וכל תיקון זהה יעשה לפי הצורך, כדי שבית המשפט יוכל להכיר בשאלות שהן באמת השאלות השניות בחלוקת בין בעלי הדין. תיקון של טענה עובדתית או הוספה, טעונים הגשת תצהיר המאמת את העובדות".

27. ואכן, בתי המשפט התיירו לתובעים לתקן את כתב תביעתם בעניינים של לשון הרע, ולכלול בו פרסומי דיבה שairyו אחורי הגשת כתב התביעה המקורי. בתי המשפט דחו בעניין זה טענות ל"מקצת שיפורים" ו-"הרחבת חזית".

28. כך למשל, בת"א (שלום-הרצ) 71274-01-17 לשכת עורכי הדין בישראל ואח' נ' שרון שפורר (פרסום בנו, 2018.6.28) (להלן: "שפורר"), אפשר בית המשפט (כב' השופט ג' הס) לתובעים לתקן את כתב תביעתם ולכלול איורים שונים שairyו לאחר הגשת כתב התביעה המקורי. בית המשפט ציין כי מדובר בפרסומים חדשים של הנتابעת אודות התובעים ואשר ראוי לדען בהם, באותוה תביעה.

29. גם בת"א (שלום-רח) 31328-06-19 אור שакי ואח' נ' גיל בן הרוש (פרסום בנו, 2020.7.10) (להלן: "שакי"), נערר בית המשפט (כב', סגנית הנשיאה אפרת פינק) לתקן כתב התביעה והוספה פרסומי דיבה נוספים על מנת לא לפגוע בזכות התובעים לברר את טענותיהם. בית המשפט נערר גם לבקשת התובעים לתקן את סכום התביעה ולהגדילו בהתאם.

30. כמו כן, בתי המשפט אף איפשרו לתקן כתוב תביעה על מנת לייעל את הדיוון ולהביא את כל המחלוקת לתסויון. בית המשפט העליון (כב' השופט ת' א/or) בראע"א 2345/98 ס' דג'gor ואח' לבינה ואח' פ"ד נב (3) 427 (1998) 432 (להלן: "דג'gor"), התריר לתקן את כתוב התביעה לצורך ייעול הדיוון ומניעת התדיינות כפולה בשאלות שניתן לאחד את הדיוון בתן.

31. בעניינו, הפרסום מיום 10.7.2019, הוא המשך יישר לאומים שהפנה דורך לתובע לאחר סיום הליכי הגירוש בין הצדדים. מדובר בכתבבה שקרית, המUIDה על דרך הילoco של דורך ועל ניסיונו המגושם, שתפקידו גסים ונראים מרוחק, "להלבין" תצהיר של אדם בשם דורון סטמפלר, במובן זה שדרוקר ביחס להבaya לידי כך, שיוכל לשדר בחופשיות את תוכן השקרי האמור בתצהיר, כאשרתו תוכן יהיה מוגן מהתביעת דיבה.

32. יצוין, שבניגוד לכתבות מימים 2019.24.4.2019, 23, הפרסום מיום 10.7.2019 בוצוע על ידי דורך עצמו. עלית התביעה נגד דורך בגין פרסום זה, אינה נוגעת לעצם הגשת התצהיר בבית המשפט, אלא לכתבבה **השקרית שבאה בעקבותיו, ולא קשר להליך המשפטי ולצרכו**. מטרתה היחידה של הכתבבה מיום 10.7.2019, היא להכפיל את שמו של התובע, דרך ביצוע מעשה ברינוי נוסף על ידי דורך, במטרה להニア את התובע מהמשך בירוריה של התביעה הראשונה נגדו.

33. בתקציב ייאמר, כי בכתבבה מיום 10.7.2019, פרסם דורך כתבבה מכפישה נוספת בגיןות התובע. בכתבבה זו, דורך טען טענות מכפיות ושקריות, בהן ייחס לתובע מעשים חמורים של "שחיתות שלטונית", מתוך הנחה, שהדברים שנאמרו בכתבבה, יהיו "חסיניס" מפני תביעת דיבה.

34. במסגרת התביעה הראשונה (ת"א 18-02-43260), התובע הגיע ביום 14.5.2019, בקשה למחיקת סעיפים מכתב ההגנה. ביום 15.5.2019, קבע בית המשפט הנכבד שהבקשה תידון במועד הקבוע לדיוון (דיוון קדם משפט ראשון נקבע ליום 15.9.2019).

35. ביום 10.7.2019, כחודשים (!!) לאחר הגשת הבקשה, דורך, הגיע "תגובה". "תגובה" זו, "נתמכה" בתצהירו של אדם מר דורון סטמפלר, אף שהತצהיר, לא היה כלל רלוונטי ל התביעה, ואף שבית המשפט הנכבד לא חורה בשלב זה על הגשת תצהירים. תגובת דורך (בצירוף התצהיר), הוגה לתיק בבית המשפט בשעה 26:14.

*** העתק התגובה לבקשת למחיקת סעיפים מכתב ההגנה מיום 10.7.2019, ותצהיריו של סטמפלר שצורף לה מיום 5.7.2019, מצורפים בנספח "5" לכתב התביעה המתוקן.

36. חצי שעה לאחר מכן (בשעה 14:58), העביר הנتابع "שאליתה" בעניין התביעה "הנסמכת" על תצהירו של מר סטמפלר. זאת, לאור כוונתו לשדר כתבבה אודiotape תוכן התצהיר במהדורות חדשות 13 באותו ערב (בשעה 20:00). הנتابع ציין בפנויתו, כך:

"במסגרת התביעה המוכרת לך היטב, הגשו לפני שעה קלה תצהיר לבית המשפט של אדם בשם דורון סטמפלר. התצהיר מזכיר לשאלתך זאת. בתמצית, סטמפלר טוען כי בשתי פגישות בשנת 2006 טען סוריינו באזנייו ובאזוריו אחרים ש'נתנינו' הוא שותף שלו...." אנחנו גם מתכוונים לפרסום מסמכים שכבר הוגש בעבר על ידיינו באותה תביעה ומוכרים לכך היטב. המסמכים מוכחים לכארה שמדובר בשל נתנינו, עוז'יד יצחק מולכו, אכן היה שותף של סוריינו וכן שמדובר קיבל כספים שהם חלק מהרווחים על אותו פרויקט שמזוכר בתצהיר שמצויר לשאלתך זאת. שאלתך היא – האם הטענה של סוריינו לכארה נתנינו שותף שלו בא להידי ביטוי באמצעות אחיזת המניות של מולכו?"

העתק שאלתה הנتابع, מצורף בנספח "6" לכתב התביעה.

37. במקביל, באותו מועד, ביום 10.7.2019 בשעה 15:00, וambilי שההתובע הספיק לעיין בשאלתה של הנتابע, פרסם כתוב "כאן 11", צח שפיין, כתבה בדבר התצהיר שהנתבע הגיש לבית המשפט. כותרת הכתבה, הייתה: "פרסום ראשון: איש עסקים טיפר בתצהיר לבית משפט כי רה'ם היה מעורב בעסקיות עם ולטר סורייאנו, כשהשימוש שר אוצר". "סורייאנו טיפר לנו כי בסופו של דבר 'ביבי בתפקידו כשר אוצר מכיר לאנסייה את מכוון תימנע ב-70 מיליון דולר'", נאמר בתצהיר".

*** העתק הכתבה שפורסמה ביום 10.7.2019 בשעה 15:00 על ידי צח שפיין, מצורף בנספח "7" לכתב התייחסה.

38. בשלב זה, ראוי לשאול כיצד הכתב צח שפיין מהתאגיד יכול היה לקבל את תצהирו של סטמפלר, שככלול הוא תצהיר "רלונטי" רק "להגנתו" של הנتابע בתובענה הקודמת נגדו, ולהcin כתבה אוזות התובע תוך דקotas ספורות ממועד הגשת התצהיר לבית המשפט, כシදוע שהຕצהיר נחתם כבר ביום 5.7.2019? כך פועל דראקר. המידע החשוב של הנتابע, מועבר על ידי לעיתונים, טרם הגשת כתבי הטענות בבית המשפט אך מתפרנס, רק לאחר שהמידיע החשוב מוגש במסגרת כתבי הטענות בבית המשפט, במטרה שמידיע כוזב זה, יחסה תחת הגנות החוק, ותוך ניצול לרעה שלhn.

39. לוח הזמנים שתואר לעיל, מסתכם כך:

- .39.1 14.5.2019 - יום הגשת התביעה על ידי בית המשפט.
- .39.2 15.5.2019 - יום מתן החלטה לפיה: "הבקשה תתרבר במועד הקבוע לדיוון".
- .39.3 5.7.2019 - יום חתימת תצהירו של סטמפלר.
- .39.4 10.7.2019 בשעה 14:26 – מועד הגשת התגובה על ידי הנتابע בצוירוף תצהירו של סטמפלר.
- .39.5 10.7.2019 בשעה 14:58 - מועד שלוחה שאלתת הנتابע אל ב"כ התובע 1.
- .39.6 10.7.2019 בשעה 15:00 - כתבה של צח שפיין.
40. ביום 10.7.2019 בשעה 20:00 שודרה כתבתתו של הנتابע בראש (!!?) מהדורות חדשות של ערוץ 13.
41. מהדורות נפתחה בדרמטיות, כשהמגישה בשרה לצופים, כך: "חדשות 13 הערב, פרשת התצהיר איש עסקים מסטורי, מיליארדר מקסיקני וביטחוני ישראלי. בתצהיר שהוגש היום נטען כי נתנו הינה שותף עסקי בחברה בריטית כאשר היה נבחר ציבור...".
42. בהמשך הדברים, וכך להזכיר את הבמה לדראקר להזכיר את שמו של התובע, נאמר כך: "שלום לכם וערב טוב. בראש המדורות התצהיר הנפץ מאוד שהוגש היום בבית-משפט. בתצהיר נטען כי ראש הממשלה, בנימין נתניהו, היה לכואה שותף עסקי בחברה בריטית לפני כ- 13 שנים בימים שבהם היה נבחר ציבור. על הסיפור עם איש עסקים מבրיטניה, מיליארדר חשוב מקסיקנו, ויצו שירוטי הביטחון הישראליים. רביב דראקר אתה מביא הערב את הסיפור, הנה ותחילה הכתבה".
43. דראקר החל את הכתבה, כשהוא "معدכן" את הצופים, כי: "אחד האנשים שהיו מקשרים לבניין נתניהו הוא איש הזה, איש עסקים בריטי בשם ולטר סורייאנו. לפני שנכנס לפרשה. חשוב לספר שסורייאנו תבע אותו בשתי תביעות לשון הרע. במסגרת התייחסה הראשונה הגשנו היום את התצהיר המעניין הזה. שפורסם לראשונה על ידי הכתב צח שפיין בתאגיד".

44. בד בבד עם התיאור שנתן הנتابע ביחס לתובע (כשהוא מזקיר, על מנת לצאת ידי חובתו, שההתובע תבע אותו בשתי תביעות דיבחה), הוא שילב כאמור תמונות של התובע שנלקחו מזרוכוניו האישיים (!!), כשהצטלים בעבר לצורך בלעדי של הנפקת דרכון, בידעה גמורה שצילומים אלה אינם קניין ציבורי, ובוודאי שהם לא נועדו להופיע בכתבבה המכפישה שפרסם הנتابע אודוטיו.

45. בהמשך לדברים אלה, וכדי להציג לצופים את "השחיתות השלטונית החמורה" בה היה התובע, כביבול "מעורב", הנتابע ציין (תווך ציטוטים כמעט מלא, מדבריו השקרים של סטטפלר בתצהיר), כדלהלן:

"בשנת 2006 נשכלה החברה בה אני שותף, על-ידי איש העסקים ולטר سورיאנו. המצהיר הוא איש עסקים ויוצא שירות הביטחון, אדם בשם דורון סטטפלר. מר سورיאנו ספר כי בנימין נתניהו הוא שותף שלו בחברה האנגלית ובלל הקשר הזה עמו, דלותו של נתניהו פתוחה לפניו". זכור לי כי באותה שיחה וכי להרשים אותו, ספר מר سورיאנו על כך שמר אנסירה, אותו מיליארדר מקסיקני, רכש את מכירות תמנע".

46. דורך המשיך ואמר, כך: "מכורות תמנע באותה תקופה הם מכורות לא פעילים לכריית נחושת לא רחוק מאייל. באותה תקופה אנסירה המקסיקני באמת רכש את המכורות כדי להשם אותם מחדש. סטטפלר ממשיך ומספר בתצהיריו כי מר سورיאנו ספר בצורה הicy ברווחה, כי הפגש את AA, הקינוי של אלונסו אנסירה, עם מר בנימין נתניהו, עוד בהיותו של נתניהו שר האוצר. שנה לפני כן לערך".

47. דורך המשיך וцитט את דברי סטטפלרתווק שהוא מעניק להם נוף של "אמת", במטרה להסביר את שמו של התובע, כתיאר אותו כ"מתווך" בין בנימין נתניהו לאנשי עסקים נוספים, על רקע אותה "שחיתות שלטונית", בה היה כביבול "מעורב":

"משיך בתצהיר ומסביר, זכור לי כי הבעתי השותומות על כך, שנבחר ציבור בגין ולאורנה שותף שלו במיזם עסקי, החברה האנגלית. אבל سورיאנו שב ואמר והזיג, אולי כדי להרשים אותו, שמר נתניהו, שותף במיזם וכך הסביר את הציפייה שלו לכך שבஸידי ממשלת לא יעדימו קשיים על המיזם". סטטפלר כותב בתצהיריו שוגם שותפו לעסקים נכה בפיגיות ושמע את הדברים, וממשיך ופרט התנהלות פנטסטית לכאורה. "עם סיום העבודה, נפגשתי שוב עם מר سورיאנו, גם בפגישה זו חזר ומספר מר سورיאנו באופן ברור כי מר נתניהו הוא שותפו בחברה", וככה, הוא, سورיאנו, מביא אל ביבי בדבריו "אנשים עסקים מתעניינים פוטנציאליים, כדי להרשיםם". בכך, ספר, הוא הצלח לקבל מס' עסקים כדוגמת אנסירה, המיליארדר המקסיקני".

48. לאחר שדורוך סיים "לסקר" את התצהיר בקשר "לפרש השחיתות שלטונית", שלא היה בה כלאמת, הוא קישר בין נושא זה, לנושא נוסף, שאפילו לא הוכר בرمזה בתצהירו של סטטפלר. הנتابע ציין כך:

"בינואר 2007, זמן לא רב אחרי השיחה עליה מספר סטטפלר עם سورיאנו, הועברו למולכו 50 אלף דולר. על הפרויקט במקסיקו. 4 חודשים לאחר מכן, מאי 2007, הועברו למולכו מאותה חברה, על אותו פרויקט, 95 אלף דולרים. 7 אחוזים מהרווחים נכתב. בנובמבר 2007 הועברו עוד 50 אלף דולרים באותה צורה ומאותה סיבה. ובכך הכל הכספיים מראים לכאורה שرك ב-2007, הועברו למולכו 200 אלף דולר על הפרויקט במקסיקו".

*** העתק תמליל הכתבה מיום 10.7.2019, שפורסמה בשעה 20:00 על ידי הנتابע בצירוף קובץ הוידאו שלה, מצורפים בנספח 8 לכתב התביעה.

49. משמע, הפרסום המכפיש של דורך מיום 20.7.2019, אינו "תמים". המניעים הסמויים בבסיסו, וכוונת הדzon שגלה בלבו של דורך בבווא להשhir את פניו של התובע 1, נובעים בראש ובראונה, מניגוד העניינים המובהק בו הנtau 1 מצוי, לצד להליך משפטי. דורך פרסם כתבה כזאת כדי להרטיע את התובע מ力求ות לאכוף את זכויותיו, תוך שהוא עושה שימוש לרעה בהגנות החוק על מנת להגשים את מטרתו.

50. בנסיבות אלה, דורך לא יכול היה ליתן לצייר "דין וחובן נכון והוגן", על האמור בתצהיר, כשהcobע'ו אחד, הוא נtau על ידי מושא הכתבה באופן אישי, ובcobע'ו الآخر, הואתיימר להיות "עיתונאי חוקר". ככל שדורך היה בוחק את העובדות ובודח את האמור בתגובה התובע, הוא היה מגלה שאין כל יסוד באמור בתצהיר. אולם, הצורך של דורך לייצר כתבה מכפישה אוזות התובע 1, גבר על חובתו העיתונאית.

51. התצהיר והכתבה שבה עוקבותיו, הם שקרים וחסרי שחזור, כפיווט להלן:

51.1. למראותיו לא היה כל חלק בחברת יוניברס, לא במישרין ולא בעקיפין.

51.2. התובע 1 הכיר את מר אנסירה רק באמצע שנת 2006. על כן, הוא לא יכול היה להכיר אותו לישר האוצר נתנוו", משומם שנתנוו סיים את הקדנציה שלו בחודש אוגוסט (!!).

51.3. הכתבה שפרסם דורך התבessa על "תצהיר" של אדם שראה בכיקול "שחיתותה כה עמוקה" למול עינוי, בה היה "מעורב שר האוצר", אולם, בחר בכל זאת לשתף עם חברה כזו, ולספק לה שירותים.

51.4. הכתבה נשמה על "תצהיר" של אדם, ששקט על שמו 13 שנים תמיות (!!), עד שיצא עם סייפו המופרך (חדשניים לפני הבחירות), ובמקרה" מצא את דרכו, לידיו של הנtau 1.

51.5. בכיר מערכת הביטחון, אבי לבנה, היה שותף לפגישות עם סטמפלר ועם התובע 1. אף הוא החיש לחלוון את האמירות של סטמפלר על "שותפות" עם מר נתנוו. גם הוא טען באופן שאינו משתמע לשני פנים, כי לא אמרו מעולם דבריהם מהסוג זהה. גם הוא יודע אישית שלמר נתנוו לא היה כל קשר לחברה, במישרין או בעקיפין. הנtau 1 ידע זאת היטב, משומם שmailto בעניין זה נשלח של אבי לבנה, הועבר ע"י הח"מ לנtau 1, בטרם שודרה הכתבה.

51.6. הנtau 1 בחר לשדר את הכתבה זו, מבליל לבדוק את הגישה של התובע 1 ושל לבנה, ובניגוד לאמור בתגובה שהועברו אליו טרם פרסום הכתבה, תוך הידר אובייקטיביות עיתונאית מובהקת, שנבעה בראש ובראונה מניגוד העניינים שהוא מצו בו.

*** העתק הודעת המיל ששלחה על ידי הח"מ לנtau 1, מצורף לכתב תביעה כנספח "9".

52. אמרתו של סטמפלר בתצהיר, שצוטטה בכתבה, לפיה: מר נתנוו "בתפקידו כשר האוצר" "מכר את מכירות תמנע" לאנסירה ב-70 מיליון דולר, אינה תואמת את המציאות. שר התשתיות הלאומיות לאורך 2005, היה פואד בן אליעזר זיל, שעסוק בענייני זיכיון הכריה, היה בתחוםו משרד בלבד. גם פרט זה, מעיד כי מדובר בתצהיר שקרי, וכי מטרתו של דורך היה זהה עצם פרסומו, כדי לפגוע בתובע, ולא כדי להעניק דיווח נכון והוגן לציבור.

53. כפי שניתן להיווכח מהאמור בכתבה (נספח "8" לכתב תביעה), ומתוך דבריו של הנתובע 1 עצמו, הוא פרסם את דבריו הכוונים, על אף שקיבל 4 התייחסויות נוספות ממועד בלבד התייחסותו של התובע

1 (דהינו, מספר שעות לפני הפרסום הכוון), בהן הודגש בפניו, פה אחד, שתוכן התחזיר שקרי, הן עובדתיו, והו נסיבתיות, כלהלן:

53.1. תגובה מטעם ראש הממשלה (ראו, שורות 10-8 בעמ' 4 לתAMILIL הכתבה) לפיה: "מטעם ראש הממשלה נמסר בתגובה - שקר מוחלט, התחזיר כוזב. ראש הממשלה מעולם לא היה שותף עסקי של סורייאנו בשום דבר, ונתבע כל מי שטען אחרת".

53.2. תגובה ממשרדו של עורך הדין יצחק מולכו (ראו, שורות 14-10 בעמ' לתAMILIL הכתבה) לפיה: "משרדו של עורך הדין יצחק מולכו נמסר: לאחזקת המניות בחברת יוניברס אין כל קשר לראש הממשלה נתניהו וכל ניסיון ליצור קשר כזה, מהווה שקר נתבע והוצאה דיבה חמורה. משרדו העניק במשך שנים שירותים שונים לחברת יוניברס. אין כל קשר בין השירותים והתשלומים האמורים לבין ראש הממשלה".

53.3. תגובה מטעם חברת ערבה מיינס (ראו, שורות 11-5, בעמ' 5 לתAMILIL הכתבה) לפיה: "או קודם כל, ערבה מיינס, המפעילה של אוטם מכירות תמן עליהם דיברנו הרגע, נמסר, שלא זו בלבד שערבה מיינס לא קיבל סיווע מראש הממשלה אלא היא נפגעה בצורה חמורה ביותר. כאשר חקיקה שקדמה על-ידי הממשלה, אותו חוק ששיננסקי 2, הפכה על פניה את התוחלת הכלכלית של פרויקט הכריה בתמן, לאחר שכבר השקיעה בו יותר מ-250 מיליון דולר. הטענה שערבה מיינס נהנתה מקשר מיוחד של ראש הממשלה, או מסיווע של גורם כל שהוא הממשלה, לא זו בלבד, שהיא שקר גס אלא שבנישבות העניין **הייא לעג לרשות**".

53.4. תגובה מטעם אבי לבנה (ראו, שורות 14-12 בעמ' 5 לתAMILIL הכתבה), לפיה: "...אלין בומבק עורך דין של סורייאנו שלח לנו עוד מיל שגות שותפו של סורייאנו שנכח באוון פגישות עליון מדובר בתצהיר, **מכחיש שאמרות כאלה נאמרו, וממילא מכחיש שנטניהו שותף של סורייאנו**".

54. עובדות אלה ממחישות את החומרה בהתנהלותו של דרוקר, שניסה "להזכיר" כתבה מכפישה באמצעות תצהיר שמוגש לראשונה, **שעות אחדות טרם שידורה (והוא מוגש טכנית בבית המשפט אך לא כל קשר להליך המשפטי)**. כאמור: הנتابע 1 נסמק על התחזיר השקרי, כשהוא יודע, או צרייך היה לדעת, כי האמור בתצהיר הוא שקר מוחלט, תוך ניצול לרעה של הגנות החוק והאכשניה של בית המשפט הנכבד.

55. בנסיבות אלה, התובע פנה לדroker ביום 14.7.2019, ודרש ממנו, לצרכי פשרה בלבד, להסיר את הצלומים של התובע 1 (שנקחו מתוך דרכונו) מגוף הכתבה, כך שהכתבה לא תכלול אותם. הנتابע 1 נדרש להשמיד את העתקיים הסroxים של דרכוני התובע המקוריים אצלו. כמו כן, בשל הפגיעה החמורה בפרטיותו, דרש התובע 1, לקבל פיצוי כספי בהתאם לסעיף 29 לחוק הגנת הפרטיות, ומאחר שהייתה כוונה לפגוע בו.

56. למען הסר ספק, נזכיר, שככתב ההגנה של דרוקר, וכן בכל בקשה אחרת שהוגשה על ידו לתיק בית המשפט, מעולם לא צורפו תמונות של התובע, ולפיכך הפגיעה בפרטיותו לא חוסה תחת אף הגנה מכוח **חוק הגנת הפרטיות**.

*** העתק מכתב התובע 1 לנتابע 1 מיום 14.7.2019 מצורף לכתב תביעה כנספח "10".

57. הנتابע 1 השיב ביום 16.7.2019 באופן לאקוני, ודחה את טענות התובע מבלתי התרעט בהן כלל. הנتابע 1 ציין במכתבו כי, למր סטמפלר "אין כל קשר לצילומים ששולבו בכתבה". בכך הודה הנتابע 1, **שהוא האחראי הבלעדי לפגיעה בפרטיות התובע, כשילב את צילומי דרכונו בכתבה**.

*** העתק מכתב הנتابע 1 מיום 16.7.2019 מצורף לכתב תביעה זה כנספח "11".

58. לאור התעלומות הנتابע 1 מטענותיו לבדוק המשקל של התобע 1, הוא פנה ביום 18.7.2019, בתלונה נגד רביב דרוקר וחדות 13 לנציב תלונות ברשות השנייה לטלוויזיה והרדיו, על מנת שזה יבחן את הפגמים במעשהיו של דרוקר **במשור האתי**.

*** העתק מכתב התובע 1 מיום 18.7.2019 מצורף לכתב תביעה זה כנספח "12".

59. ביום 21.7.2019, השיב הנציב, כי הוא מנوع מלטפל בפניה מאחר שהנוסא תלוי ועומד בפני בית המשפט. *** העתק מכתב הנציב לתובע 1, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "13".

60. במכבת נסף מיום 23.7.2019 מטעם התובע 1 לנציב, הוא הבHIR שחוSIMה מוחלת של תלונותיו מחמיצה הילך חשוב של בירור ATI ומקצועי, בו ערבות דרוקר בין כוביינו לנtabע 1 בהליך משפטית, כבעל דין, וכעיטונאי.

*** העתק מכתב התובע 1 מיום 23.7.2019, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "14".

61. ביום 10.6.2020, ולאחר לנtabע 1 לא עתר לדרישת התובע להסיר את הכתובת הפוגענית, ומאחר שכתחבה זו המשיכה להסביר לו נזקים, הוא שב ופנה לנtabע 1 במכבת התראה, בגין הנזקים שנגרמו לו, והתעצמו מזו המכבת הראשון.

*** העתק מכתב התובע 1 מיום 10.6.2020, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "15".

62. לנtabע 1 השיב באופן זהה לאופן בו השיב ביחס למכבת הראשון, והתנויר מאתרו לפרסום הפוגעני. הנtabע 1 ציין, כי הטענות בדבר הפגיעה בזכותו של התובע לפרטיות, הן: "חסירות יסוד ואין עלות בקנה אחד עם לשון החוק והפסיקת בעניין, ומשכך אין נדחות מכל וכל".

63. בעזות מצח ממש, ולאחר שנtabע 1 "דאגי", שהפרסום המכפיש והחמור מיום 10.7.2019, יעשה רק לאחר הגשת התצהיר לתיק בית המשפט (תווך ניצול לרעה של הגנות החוק) הוא ציין במכבתו לתובע 1, כי: "כידוע לך (וכפי שמרשך אף ציין מספר פעמים בכתביו הטענות שהגיש בהליכים המתנהלים בין הצדדים) מה שנאמר בהליך משפטית, וכן דין וחשבון נכון והוון על מה שנאמר בהליך משפטית כלל אין יכולם להוות עילה למשפט אזרחי (ראו סעיפים 13(5) ו-13(7) לחוק איסור לשון הרע)".

*** העתק מכתב הנtabע 1 מיום 16.6.2020, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "16".

64. תשובה הנtabע 1 מדברת בעד עצמה, ומעידה על כוונתו של דרוקר לעשות שימוש בהגנות חוק איסור לשון הרע, כדי לנשות ולהתחמק, מאחרותו בגין הפרסום המכפיש, ובפרט, כשמזכיר במרקחה מובהק שאינו מתישב עם קביעותיו של בית המשפט העליון ועם הרציונאלים שמכוחו ניתנה ההגנה שהזכיר דרוקר. ברור כי, מtan חיסין לדרוקר בנסיבות דין, יביא לכך שקביעותיו של בית המשפט העליון, ירוקנו מתוכן.

65. יזון שבסיכון אותה כתבה, אנשי ציבור בכירים, כמו אהוד ברק, העלו ציוצים מוטעים בטוויטר, שנכתבו עקב הפרסום הכוון של דרוקר. מר ברק כתב ביום 11.7.2019, כך: "סורייאנו: נתניהו היה שותף עסקיו שלי כשהייחן כח"כ וראש האופוזיציה. צפו, שתפו והפיצו".

66. ברם, בניגוד לדרוקר, שסירב להתנצל על מעשיו ולהסביר את הכתובת המכפישה, לאחר שב"כ התובע 1 פנה למאר ברק והבהיר את הדברים כהויתם, הצביע הוסר על ידו מיידית. מר ברק אף הוסיף כי: "בציוו

שפורסם על ידי ביום 19/7/2019 בעקבות כתבה של העיתונאי רביב דרוקר בחדשות עירוץ 13, נפלה טעות: הציגו בצוות המוחס לולטר סורייאנו מtabسס על תצהיר של איש העסקים דרוון סטמפלר בבית המשפט. מר ברק הבהיר, בצוות נוסף לאחר מכן שמדובר: "(בתביעה דיבה המתנהלת בין רביב דרוקר וסורייאנו) ולא על ציטוט ישיר מדבריו של לולטר סורייאנו. אני שמח לתקן את האמור ומזכיר על אי הדיווק בצוות הקודם ועל עוגמת הנפש שבוחרני גורמה לממר סורייאנו עקב הציוויל הקודם".

67. מדברים אלו עולה, שדרוקר הטעה את הצופים בכתבה. דרוקר התייחס לדברי סטמפלר כאילו היו "אמת לאמיתה" ו"עובדיה" מוגמרת, מתוך כוונה להכPsi את שמו של התובע, בניגוד לחובותיו האתיות והמקצועיות עיתונאי.

*** העתק ציווי הטוויטר של מר ברק מיום 14.7.2019 14.7.2019 מצורפים בנספח "17" לכתב התביעה.

*** העתק מכתב ב"ב התובע לב"ב של מר ברק ותשובה בא כוחו, מצורף בנספח "18" לכתב התביעה.

ב.2 הכתבה מיום 10.7.2019 כוללת מידע מהוות פגעה בפרטיות, שלא הופיע בכתב הטענות של דרוקר ומילא לא חוסה תחת הגנות החוק.

68. דרוקר פגע בפרטיות התובע כספרסם את תמנונותו שלא כדין, ולאחר מכן השgo בדרכן לא חוקית (ובכן הפר את סעיפים 2(1), 2(4), 2(6), 2(10) לחוק הגנת הפרטיות). הנטבע 1 הפר את חוק הגנת הפרטיות גם ביחס לסעיף 2(5), כספרסם ועשה שימוש בתוכן של מכתבים שתוכנם לא נועד לבירסום. ובמה דברים אמורים?

69. בדקה 19:3 לכתבה (שצורפה בנספח "8" לכתב התביעה), הציג דרוקר מסמך שנקרא: "letter of intent" ("מסמך הצהרות כוונות"). ראשית, מסמך זה, כשמו כן הוא, הוא מסמך ראשון, שאינו משקף כלל את ההסכם הסופי שככל אדים אחרים, ונחתם כמה שנים לאחר מכן. שנית, דרוקר פרסם מסמך זה, על מנת להטעות את הציבור "ולחוץ" את דבריו השקריים של סטמפלר. כך, בדקה 13:03 לכתבה, דרוקר טען כך: "החזזה הזאת לדוגמא מוכיח שباءותם שניים, ולולטר סורייאנו ויצחק מולכו של נתניהו הם שותפים עסקיים באותה חברה".

70. אמירה שקרית זו נועדה להציג מצג שוא, שיצחק מולכו הוא שותף של סורייאנו בחברה, בזמן שגם מר נתניהו שותף בה. זאת, כדי להמחיש את החומרה של השחיתות השלטונית כביכול. ברם, דרוקר "שכח" שהמצחיר "סקר" אירועים שקרים שהתרחשו לכארה בשנת 2006, בעוד שמסמך הצהרות כוונות שהוצע בכתבה, הוא משנת 2003.

מי שמכיר את כתבי הטענות שהוגשו לתיק בית המשפט, יידע לוחות שבנספח "4" לכתב ההגנה, שבמסגרתו הגיע דרוקר את מסמך הכוונות (שלא היה המסמן הסופי בעסקה זו), נכללו פסקאות שלמות "שהושמטו" מהמסמך המקורי, כך שכתבה יוצג מידע חלקית וטעה.

درוקר השミיט את הפסקה הראשונה תחת הכותרת: "letter of intent", שם נכתב במפורש, שההסכם הוא מיום 16.1.2013, ולא משנת 2006. עד נכתב בפסקה זו, שהצדדים להסכם הם סורייאנו וגיא נגר. משמע, גם דרוקר ידע, טרם הכתנת הכתבה, שיצחק מולכו אכן צד להסכם ושמו מופיע בהסכם כעורץ דין שייצג את התובע בעבר. גם עובדה זו מוכיחה שדרוקר לא נתן "דיוח נכון והוגן" בכתבה.

*** העתק העם' הראשון מותך בנספח "4" לכתב ההגנה של דרוקר, וכן העתק תצלום הכתבה מיום 03.10.2019 מdiskה 13, המעידים על סילוף המידע שהציג דרוקר לציבור, מצורפים בנספח "19" לכתב התביעה.

.71. ذرoker הציג בכתבה מסמך שלא היה כודלו, שלכארורה הוגש בנסיבות כתוב ההגנה שלו ביום 17.4.2019. אולם, מסמך זה מעולט לא הוגש לתיק בית המשפט ופורסט ללא הסכמתם של הנמען או הכותב. לפיכך, פרסומו מהוועה הפרה של סעיף 2(5) לחוק הגנת הפרטיות, לפיו, פגעה בפרטיות היא: "העתיקת תוכן של מכתב או כתוב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתוכנו, בלי רשות מאות הנמען או הכותב". נמייש.

.72. בדקה 05:30 לכתבה (שצורפה לנספח "8" לכתב התביעה), ذרoker פרסם מסמך אחד, שבו מופיעים בכותרות משנה, התאריכים 22.1.2007 ו-19.11.2007. תחת כל מועד נכתב: we "in the meantime" ...have transferred to you ברם, בנספח "5" לכתב ההגנה שהגיש ذרoker, הוא צירף שני מסמכים נפרדים, מהתאריכים 19.11.2007 ו-22.1.2007 (ראו, עמ' 1-3 לנספח "5" לכתב ההגנה). המסמן שדרoker פרסם בכתבה, הוא מסמך אחר שלא ברור כיצד הוא הגיע אליו. מסמך זה, מעולט לא הוגש על ידו במסגרת כתב ההגנה ו/או בכל הליך אחר בין הצדדים. לא בצדיו, בכתבה, ذרoker "ה-Smith" מהמסמן שהציג, את המعنן של המכתבים ואת מועד עריכתו. מדובר במסמך אחר של החברה שבבעלות התובע, שככל פירוט תשלומים מסוימים שהוזכרו במכתבים שצوروו לנספח "5" לכתב ההגנה, אך לא מדובר במסמך שנערך במועדים אלה.

גם במקרה זה, המסמן שהוצע בכתבה אינו מסמך שהוגש בתיק, ולא נשלח על ידי אותם גורמים שלחו את המכתבים שהואagiש לבית המשפט (ראו, דקה 05:30-04:30 לכתבה).

*** העתקי שלושת העמודים מתוך נספח "5" לכתב ההגנה, וכן העתקי צילומים מתוך הכתב מיום 10.7.2019, מצורפים לנספח "20" לכתב התביעה.

.73. ذרoker ניסה לעשות שימוש לרעה בהגנות החוק באופן שקווי למדי, כדי לפרסם כתבה מכפישה וסקירתית על התובע, אך בבד גם הפר את חוק הגנת הפרטיות, כשהמסמן שהציג בכתבה, לא היה חלק מאותם מסמכים שהוצעו לתיק בית המשפט.

.74. בפרסום תമונותיו של התובע, שהושגו שלא כדין ולא הוגשו מעולם לתיק בית המשפט, ובհיעדר הגנה בדין באשר לפעולות אלה, עבר ذרoker עבירה פלילית, ועלולה אזרחות מכוח חוק הגנת הפרטיות.

.75. הנזקים החמורים שנגרמו לתובע 1 מכתבה זו, התעצמו בשנה שמאז פרסוםה. הכתבת הפכה להיוות ויראלית בראשת האינטרנט, והציגה את התובע, 1, שוב (כמו בתביעה הקודמת) כאדם שמעורב "בפרשיה חמורה" שלא היה בה שמקור של אמות. התובע 1 יכול היה להתנצל על דבריו ולהפחית את הפגיעה החמורה בתובע 1, אך בחר שלא לעשות כן, מתוך המשיך את מסכת ההכפשה של התובע.

.76. לצד הפגיעה בשם הטוב של התובע, בכתבה מיום 10.7.2019, שולבו כאמור גם שני צילומים שלו: האחד לקוח מדרכון ישראלי שלו, והשני לקוח מדרכון ארגנטינאי. בכתבה הוצגו שתי תמונות הדרכון, מבלי שדרoker קיבל את הסכמתו של התובע לכך.

.77. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, קובע כך:

2. פגעה בפרטיות היא אחת מלאה:

(1) בילוש או התחקוקות אחורי אדם, העולמים להטרידו, או הטרדה אחרת;

[...]

(4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שהן עלולו להשפילו או לבזותו;

- (6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;
- (9) שימוש בידיעה על עניינו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;
- (10) פרסום או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);

78. שילוב הצילומים בכתבבה, יחד עם הדברים החמורים שנאמרו ברקע הדברים, המיחסים לתובע 1 "מעורבות בשחיתות שלטון" כביכול, מהווים השפה וביזוי שלו. בתו המשפט קבעו בעבר, כי המילה "ידיעה" מתייחסת גם לצילום של אדם, וזאת במסגרת ההלכה הפטוקה, לפיה אין ליתן פירוש מצמצם לדיבור "עניין פרטיים של אדם", כאמור בסעיף (2) לחוק הגנת הפרטיות. דיבור זה מתיחס לכל מידע הקשור לחיוו הפרטיים של אותו אדם [ראו: ע"א 439/88 **רשם מאגרי מידע נ' משה גנטובה**, פ"ד מה' (3)].

[808]

79. דורך מעולם לא פירט כיצד תומנותיו האישיות של התובע 1 מדרכו, הגיעו לידיו. אין ספק שהتمונות פורסמו לאחר שהושגו שלא כדין, ובכך מותקינמת גם הפרה של סעיפים (1) ו- (10) לחוק. מובן שהגנות החוק לא יהולו על דורך, משום שתומנותיו של התובע 1, מעולם לא הוגש לתיק בבית המשפט.

80. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיותקובע שהפגיעה תחול, בשל:

- (5) העתקת תוכן של מכתב או בכתב אחר שלא נועד **לפרסום**, או שימוש בתוכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמישה שנים ממועד כתיבתו; לעניין זה, "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרוני, התשס"א-2001; [...]

81. כאמור, בהינתן העבודה שהמסמך שפורסם בכתבבה מיום 10.7.2019, הושג ללא הסכמת המען והנמען, מדבר בהפרה של סעיפים (5) ו- (10) לחוק הגנת הפרטיות. הגנות החוק לא חלות במקרה דנן, משום שמסמך זה, גם הוא, לא הוגש לתיק בית המשפט (ראו, נספח "20" לכתב התביעה).

ב.3.2. שילוב תומנותיו של התובע 1 בכתבבה מהווה עבירה פלילית מכוח חוק הדרכונים

82. המעשים המתוארים לעיל מהווים גם עבירה פלילית, בשל הפרה של סעיף 8 (3) לחוק הדרכונים, תש"י-ב-1952 הקובל, כי אדם אשר "השתמש שלא כחוק בדרכון או בתעודת מעבר שאינו שלו או שאיןשמו מפורש בהם... דינו - מסר עד שנתיים או קנס... או שני הענשים כאחד". במהלך הכתיבה לפחות אחות התמונות נראה בבירור צילום מתוך דרכון (זו התמונה מותוך דרכונו הישראלי באותו זמן של התובע).

83. ה念头ע 1 ידע או היה עליו לדעת, כי הוא עושה שימוש פסול בצלום פרטי, וכי בעצם הצגת הצלום הוא פוגע בפרטיותו של התובע 1.

84. יש לציין בהקשר זה, כי התובע קנא לפרטיותו. תומנותיו כמעט ולא מופיעות למרחב האינטרנט, או בכל אמצעי פומבי אחר.

ב.4.2. פרסום בכתבבה של דורך מיום 10.7.2019 מהווה הפרה של תקנון האתיקה המכחיב של עיתונאים

85. דורך פעל בניגוד לסעיפים 15 ו-16 לתקנון האתיקה של מועצת העיתונאים, כדלקמן:

ニיגוד עניינים

"51א. לא יעמידו עצם עיתון ועיתונאי במצב בו קיים חשש לניגוד עניינים בין חובותיהם
 לעיתון וכעיתונאי לבין בל אינטראס אחר".

שימוש לרעה

"51א. לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש לרעה במעמדם, בתפקידם או בכוחם לפרסם או להימנע מפרסום.

ב. לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש פסול במידע שהגיעו לידיהם עקב עבירותם".

86. בעירוב התחומים שאפיין את דרוקר ביום 10.7.2019, בין השעות 14:26-20:00, ולצד הפגיעה החמורה בשמו הטוב של התובע 1 באמצעות פרסום כתבה מכפישה שאין בה כל אמת, הוא גם הפך את תקנון האתיקה של מועצת העיתונות, בכך שנתן במה לתחזיר השקרי של מר סטמפלר.

87. הנتابע 1 אומנם ציין בפתח הכתבה, כי התובע 1 הגיע נגדו שתי תביעות לשון הרע. אך הצהרה "תמיימה" זו, אינה יכולה להסביר, את ניגוד העניינים החמור שטבוע במעשהיו. הנتابע 1 הוא נתבע בתביעה משפטית, ובذ בבד, פעיל עיתונאי שאינו יכול ליתן דיווח אובייקטיבי לציבור, בהתאם לכללי האתיקה המקובלים בישראל.

88. מעבר לכך, לא ניתן להשלים עם העובדה, שהנתבע 1 הגיע תצהיר של מר סטמפלר בשעה 14:26 בצהרים, על מנת להסביר את השתו (המשפט) לשידור כתבה הנסמכת על חלקים נרחבים מאותו תצהיר שקרי,
עוד באותו היום, בשעה 20:00 בערב.

89. הנتابע 1, הפך את הוראת סעיף 4(א) ל"תקנון האתיקה המקצועית של העיתונות", הקובעת כדלקמן:
"לא יפרסמו עיתון או עיתונאי, בידועין או ברשותן דבר שאינו אמת, אינו מדויק, מטעמה או מסולף."

90. הנتابע 1 הפך גם את סעיף 5 לתקנון, שכותרתו: "בדיקה העובדות", הקובע כדלקמן:
"5(א) לפני פרסום ידיעה כלשהי, יבדקו העיתון והעיתונאי את נכונותה במקור המהימן
bijouter ובודהירות הראויה לפי נסיבות העניין.
(ב) דחיפות הפרסום לא תפטר מבדיקה נכונות הדיעת כאמור.
(ג) העובדה כי ידיעה התפרסמה בעבר לא תפטר את הבא להסתמן עליה בפרסום מבדיקת
מהימנות הדיעת".

91. במעשהיו ובמחדריו של הנتابע 1, הוא פעל בניגוד לתקנון המנחה את מקצועו.

92. נוכח ניסיונו הרב של הנتابע 1 בשדה התקשורות, ונוכח "התעקשותו", לפרסום כתבה כה מכפישה מבלתי לבדוק עובדות בסיסיות, ותוך התעלמות מוחלטת ממספר רב של תשובות שהובאו לפניו טרם פרסום הכתבה, אין ספק שהפרסום הפוגעני נעשה על ידו בכוונה לפגוע בתובע.

2.52 אחראיות הנتابעים-4-2 ביחס לפרסומים מיiming 2019.4.23-24.4.2020-1 (סעיפים 1, 154.4 ו- 185-195)

93. מכוח תקנה 92 לתקנות, ופסיקות בית המשפט שהובאו לעיל בעניין הבקשה לתקן כתוב התביעה בעניינו של דרוקר, ולאור העובדה שלאחר הגשת כתוב התביעה המקורי בתובענה, התובע אייתר אסמכתאות נוספת לקרהת הכנסת תצהיר העדות הראשית מטעמו, וכן מחמת העובדה שטרם הוגש תצהירי הצדדים בתובענה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד לאפשר לתובע לתקן מספר סעיפים בכתב התביעה גם ביחס לנتابעים 4-2, המבוססים את עילת התביעה נגדם.

. 94. **בסעיף 154.4 לכתב התביעה המתוקן מוזכרים פרסומים קודמים ביחס לתובענה הקודמת, "שנסקרו" על ידי הנتابעים 4-2 בכתבות מימים 2019.23-24.4.2019. אולם, לאור צירוף האסמכתאות שהתובע איתר ביחס לדורך (נספחים 31-33 לכתב התביעה המתוקן), מתבקש להוסיף סעיף זה לתובענה המקורית, כך שיבסס גם את חוסר ההוגנות של הנتابעים 4-2 ביחס לתובע.**

. 95. **סעיפים 195-185 לכתב התביעה המתוקן.** מדובר על סקירה קצרה של חלק מהאירועים שהתרחשו לאחר הגשת התובענה המקורית, המעידים על חוסר תום ליבם ועל כוונתם של הנتابעים 4-2 לפגוע בתובע 1, כבר בכתבות מימים 2019.23-24.4.2019 ומיום 15.5.2019. מדובר באסמכתאות המעידות במובהק על התנהלותם של הנتابעים 4-2 המבוססת את עילת התביעה נגדם באמצעות כתבה נוספת (אחת מינи רבות) מיום 26.12.2019 שפורסמה, בגין לפקד דין שניתו על ידי בית המשפט להסדיר גישור בהליך אחר שנית התובע. דבר זה ממחיש את העדר האובייקטיבית של הנتابעים 4-2 כלפי התובע, על חוסר ההוגנות כלפיו, ועל הכוונה לפגוע בו (ראו גם, נספחים 42-45 לכתב התביעה המתוקן).

בסעיפים אלה מתוארת השתלשלות אירועים מימים 2020.3.11-2020.3.15, בשיא משבר הקורונה, בה מתגללה התנהלותם חסרת תום הלב של הנتابעים 4-2, שלא פרסמו כתבה שהתקוינו לפרסום, רק מושם העובדה שהזוכר להם, שcadai שייתנו גilly נאות לקוראים על ניסיון הטעיה החמור של בית המשפט הנכבד שבגינו הם חוויבו בהוצאות משפט בהליך דין (ראו גם, נספח 46 לכתב התביעה המתוקן).

ג. **הנתן סעיף 13(5) אינה חלה על פרסום המידע המכפיש בסיס הכתבות מימים 2019.23-24.4.2019 לעין השביעית או ביחס לכתב שפורסם דורך ביום 10.7.2019.**

. 96. כתב התביעה המתוקן, מבסס את אחוריותו של הנtabע בפרסום הכתבות מימים 2019.23-24.4.2019, בכך שהביא את דבריו הלשון לעין השביעית, וגורם לכך לפרסום. הפרסום מותבआ במסירת כתב הגנה לעין השביעית טרם הגשוו לבית המשפט, כשהפעלת ההגשה נועדה לעשות שימוש לרעה בהגנות החוק, מתוך מטרה שהמידע המכפיש יפורסם "בחופשיות" על ידי הנتابעים 4-2, כמובן, ללא קשר אליו.

. 97. בפרסום מיום 2019.7.10, דורך הגיע לצהיר של אדם בשם דורון סטמפלר, לתיק בית המשפט. הכתבה שפרסם באותו ערב, כמובן, חלק מההליך המשפטי, אינה חוסה תחת הגנות החוק, במיוחד, כאשר דורך ניטה לנצל לרעה הגנה זו. נציג, התובע אינו טובע את דורך בגין עצם הגשת התצהיר בבית המשפט, אלא על הפרסום המכפיש בכתבה שפורסם על ידו בעקבותיה.

. 98. סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע, מורה כך:

לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי –

(5) פרסום ע"י שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דין בפנייהם או בהחלטם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דין כאמור;

. 99. פעולות מסירת המידע המכפיש בכתב ההגנה של דורך לעין השביעית בקשר לפרסומים מימים 23-24.4.2019 (בשונה מעצם הגשת כתב הטענות בבית המשפט) היא זו אשר אמורה להיבחן על פי קביעות בית המשפט העליון שתובנה להלן. כמו כן, הכתבה שפורסמה ביום 2019.7.10 על ידי דורך, אינה חלה מההליך המשפטי ואני חוסה תחת הגנת סעיף 13(5).

. 100. בע"פ 364/73 זידמן נ' מדינת ישראל, פ"ד" כח(2) 620 (להלן: "ענין זידמן"),ណון עניינו של המערער, אשר היה בעל דין במשפט. תוך כדי חקירותו הנגידית, גערה בו השופטת, ובעקבות דבריה החליט לנסות

להעביר את התקיק מידיה. בהתאם, לאחר עדותו, "בדעה צולחה ובמחשבה מכוונת" (כך נקבע כמיוצג בדעת הרוב) כתוב המערער מכתבו, אותו שלח למנהל בית-המשפט, והעתיקים ממנו נשלחו לשר המשפטים ולשופט עצמה. במכتب זה, בצד הבקשה כי יקבע לו "תאריך אצל שופט אחר", הוסיף המערער דברי "עלבון ופגיעה בשופטת". לאחר שהובחר לו שפנה לגורם חסר סמכות וכי עליו להפנות את העניין הנדון לשופט עצמה, שב ושלח לאוטם גורמים העתקים ממכتب נוסף שכטב לשופטת, שאף בו כלל "דברי הערכה פוגעים ומעליבים על השופטת". בגין מעשיו אלה, הוועמד המערער לדין, בעירה של ביזון בבית המשפט.

101. בפסק הדין של דעת הרוב, שנכתב על ידי כב' השופט ברנוון, נדרש בית המשפט העליון לנסיבות העניין, על רקע הסיפה לסעיף 13(5), ופסק כי:

"לאור המילה 'בפניהם' בדיבור הניל' יתוך כדי הדיוון כאמור אפשר היה לפרשו על דרך הצמצום שהוא חל רק על הנעשה והנאמר במהלך המשפט בפני בית-המשפט בשבתו לדין. ואולם, פירוש זה הוא צר מדי ואין עונה לצרכים היגיטיים של ניהול משפט תקין באורח חופשי ללא מORA ופחד ולא חשש של הסתבכות במשפט פלילי או אזרחי. ואכן, האסמכתאות מראות שהחיסוי משתרע על כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלבי השוניים, לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הריגול של המשפט והשימוש בהלה... ואולם... תנאי לחיסוי שהפרוסם אינו נעשה לזרים, ככלומר לאנשים שמחוץ למשפט... מכתבו הראשון של המערער, אף שמטטרתו הייתה להציג העברת המשפט לשופט אחר, נשלח לגורמים שמחוץ למשפט וייחד עם זאת היה לו גם אופי של תלונה על התנהגות השופטת.

102. על פי עניין זידמן, חרף ההגנה המוחלטת הנינתנת בסעיף 13(5), התנאי לקיומה הוא, שהנמען למסמך בכתב, יהיה צד להליך המתנהל בין בעל הדין. בעניינו (ביחס לפרסומים מיימים 23-24.4.2019), פרסום המידע המכפיש אודות התובע 1, בין אם היה לפני הגשת כתב ההגנה לבית המשפט, ובין אם אחריו, פורסם לעין השビיעית, שלא הייתה צד להליך המשפטי שהתנהל בין טוריאו לדורך, בתא - 43260-02-18. יתרה מזאת, הפרסום לעין השビיעית של דברי הבול של דורך, לא נועד לשמש את ההליך המשפטי שהתנהל בין הצדדים, אלא נועד להעביר את המחלוקת בין הצדדים, מוחץ לכתלי בית המשפט, לשדה התקשורתי. כמו כן, הכתבה מיום 10.7.2019, אינה רלוונטית כלל לנושאים הנדונים בתובענה בהליך הקודם. דורך הגיע את התצהיר השקרי, במטרה לפרסום את דבריו "בחופשיות". אין כל קשר בין פרסום הכתבה להליך המתנהל בפני-בית המשפט הנכבד בתובענה הקודמת.

103. ברא"א 1104/07 עוז' פואד חיר נ' עוז' ועד גיל, סג(2) 511 (2009), בפסק דין של השופט אי' ריבלין, נקבע כך:

"המטרה היא למנוע מצב שבו הגורמים המעורבים בהליך ירסנו את עצמם יותר על המידה באופן שיחבל בתקינות ההליך (ראו ע"פ 53/49 ויל נ' היועץ המשפטי, פ"ד ג 93, 103-104). לאור חשיבותה של ההגנה נקבע כי ההגנה שבסעיף 13(5) תחול לא רק על דברים שנאמרים באולם המשפט אלא היא חלה על כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלבי השוניים, לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הריגול של המשפט והשימוש בהלה' ע"פ 73/364 זידמן נ' מדינת ישראל, פ"ג כח(2) 620, 624; עניין אבי יצחק הניל, עמי 93-88)."'

104. מקביעות בית המשפט העליון בעניין חיר, מתקובלת המסקנה, **שהחסיניות אינה תכלית עצמה**. היא לא נועדה לתת הגנה לבועל דין מעצם מעמדו כבעל דין, על כל התבטחות, בכל נסיבה. היא נועדה למתן לו

הגנה מפני מימוש אחריות כדי למנוע חבלה בתקינות ההליך. החסינות היא אמצעי בשירות תכלית, והתכליות היא הבחתה קיומו של הליך משפטי הוגן ויעיל. לפיכך, לא כל התבטאות תחסה תחתייה.

105. בעניינו, הפרטום של דורך לעין השביעה שכל מידע מכפיש מתוך כתוב הגנה, ושימש לכתבות מיימים 23-24.4.2019, אך ורק בשל הצורך שיתפרנס, במטרה להניא את התובע מהתביעה הראשונה שהגיש נגדו, אינו תורם לקיומו של הליך משפטי הוגן ויעיל, אלא מביא לתוצאה הפוכה שמטרתו להרתיע את התובע מלנהל את תביעתו באופן הוגן.

106. ברא"א 43/11 ע"ד רועי הרום נ' יצחק זקס (פורטם בנוו, 28.08.2011) (להלן: "הרום"), קבע בית המשפט העליון בפסק' 2 לפסק דיןו (ובהסתמכו על פסק הדין בעניין זידמן), כך:

"2. בית המשפט המחווי קבע כי הדברים שנאמרו במכtabה הם "פרטום מותר" לפי סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (פורטום תוך כדי הליך משפטי). בית המשפט עמד על כך שהഫסיקה פירשה את המושג "דין" כמשמעותו גם מעבר לדין הפניי בבית המשפט, ועל כך שכבר נקבע כי "היחסוי משתרע על כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלבי השונים, לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש **במהלך הרגע של המשפט והשימוש בהלכה**" (ע"פ 364/73 זידמן נ' מדינת ישראל, פ"ד כח(2) 620, 624). בית המשפט המחווי קבע כי יש מקום להחיל את אותה חסינות גם על מכתבי התראה הקשורים להליך משפטי או שנשלחו לקרהות פתיחתו, **ולבד שמתיקיימים כל התנאים שנקבעו בעניין זידמן.**"

107. בית המשפט העליון הדגיש את חשיבות קיומם של התנאים שנקבעו בהלכת זידמן, לרבות התנאי המהותי, שמסמכים שנשלחו למי שאינו לצורך להליך משפטי, לא יחשו באופן "אוטומטי", תחת הגנות חוק איסור לשון הרע. למעשה, הפורטומים של המידע המכפיש בסיס הכתבות מיימים 23-24.4.2019 שנמסר מדורcker לעין השביעה, אינו חוסה תחת הגנת הסעיף, משום שהעין השביעה לא הייתהצד להליך בין דורך לסוריאנו.

אשר לפורטם המכפיש מיום 10.7.2019, המפורט הוא דורך. הכתבה השקרית, אינה חלק מההלך המשפטי, ומילא לא נועדה לשימושו. כך למשל, לא ברור כיצד "קשרוי" של ע"ד מולכו עם נתנויה רלוונטיים לתובענה הקודמת, וכייד "הדיוחים" של דורך ביחס לכך, רלוונטיים למחלוקת שנדונות בפני בית המשפט בקשר לפורטם מיום 11.2.2018, בו ייחס דורך לתובע, את דברי המפק"ל, באופן שקרי, ולא כל בסיס. כמו כן, לא ברור כיצד אירועים "שהתרחשו" כביבול לפני 11-11 שנים, קשורים באיזשהו אופן לקו ההגנה של דורך בתובענה.

התשובה לכך ברורה, הגנתו של דורך היא האגנת בדים. הדרך להתמודדות עם טענותיו לבדוק המשקל של התובע, היא בדרך של המשק הכספיתו בשדה התקשורתי, וחוסר רלוונטיות מובהק לנושאים המצוויים במחלוקת בין הצדדים.

108. בע"א 7517/17 גואטה נ' מיטלפונקט (פורטם בנוו, 11.11.2018), דין בית המשפט העליון בתביעה בעניין הפרת זכויות יוצרים, במסגרתה נשלחו מכתבי התראה בין בעלי הדין. בית המשפט בחרן את נסיבות המקירה וקבע שהגנת סעיף 13(5) תחול במקרים העניין. עם זאת, בית המשפט העליון, קבע בפסק' 3 לפסק דיןו של השופט נ' הנדל, כי: "יש לחוד כי במקרים מעין אלה שלפנינו, הבדיקה היא פרטנית. אין באמור, כדי לתת יד חופשית לפורטומים מbez'ים או משפטילים כל עוד תוגש בהמשך לכך תובענה אזרוחית".

90. משמע, בית המשפט העליון קבע שיש לבחון את **נסיבות העניין**, והוא עשוי לקבוע כי מקום שבעל דין והפוך את ההגנה המוקנית לו בגין ההליך לשrown שתחתיו הוא משלח "ביד חופשית" חיצים של לשון הרע, קל וחומר כשהפרוסות **נעשה תוך ניצול לרעה של הגנות החוק בשני מקרים מובחנים**, לא תעמוד לו הגנה מפני דיבה.

91. ברא"א 14/453 ע"ד מדר נ' ארון (פורסם בנבו, 1.6.2014) נדון סכסוך, במסגרתו, ייצג המבקש צד שמצויב בסכוסוכים כספיים, אשר התבגרו במספר תובענות. המבקש שלח מכתבים למספר נמענים, ולגורמים עםם היה המשיב מצוי בקשרים עסקיים. בმეტაბის ნכללו טענות עובדות שונות אודות המשיב שהיוו לשון הרע. המשיב הגיע תביעה בגין לשון הרע, וניסיונו של המבקש להישען על ההגנה הקבועה בסעיף 13(5), נדחה בשתי ערבות.

92. בית המשפט העליון קבע בפסק' 8 לפסק דין, כדלהלן:

"אין ממש גם בענין דומה כי בעניינו מתעוררת שאלה משפטית עקרונית בנוגע לתחולת ההגנה הקבועה בסעיף 13(5) לחוק. גבולותיה של הגנה זוណו זה מכבר בפסיקה (ראו: ע"פ 364/73 זידמן נ' מדינת ישראל, פ"ד כח(2) 624, 620 (להלן: עניין זידמן); רע"א 1104/07 חיר נ' גיל [פורסם בנבו] (19.8.2009); רע"א 43/11 הרם נ' זקס [פורסם בנבו] (28.8.2011) – ומכאן שטענות המבקש מופנות אך ורק כלפי יישומו של הדין על נסיבות המקלה הפרטני...עיר, כי אף לוגו של עניין דומה כי לא נפל כל פגס בקביעת בית משפט השלום לפיה ההגנה לא חלה בענייננו. ודוק: הגנת סעיף 13(5) חלה רק על פרisos שנעשה במסגרת הליך שיפוטי והמכוון כלפי מי שהוא צד למשפט כאשר "תנאי לחיסוי שהפרוסות איינו נעשה לזרים, ככלומר לאנשים שמחוץ למשפט" (עניין זידמן; אוררי שנחר, דיני לשון הרע 1997 (1997)). בעניינו המבקש שלח מכתבים לנמענים שאין להם קשר לסכסוך, ועל-כן אין הוא זכאי לחסות בצלת של ההגנה האמורה. טענת המבקש כי המכונאים היו "עדים פוטנציאליים" וכן "צד למשפט", לא יכולה להתקבל. אף מבלי להידרש לשאלת תחולת ההגנה על פרisos שנשלח לעדים,ברי כי עדים פוטנציאליים אינם הצד למשפט, ولو מהטעם כי בדרך זו ניתן יהיה לפרסם לשון הרע בפני מגוון רחב של נמענים חיצוניים להליך, בטענה כי הם עשויים להיות, בשל עתידי בלחשו, עדים פוטנציאליים".

93. כפי שעדים פוטנציאליים אינם הצד להליך משפטי, כך גם העין והשביעית לא הייתה הצד להליך המשפטי שהתנהל בין דורך לטורינו בעת מסירת המידע המכפיש בסיס הכתבות מימים 23-24.4.2019. לפיכך, גם בעניינו, מסירת המידע של דורך לעין השביעית, **אינה חוסה תחת הגנות החוק**.

94. בק"פ (שלום פ"ת) 09-06-19346 ע"ד ישראל עזיאל נ' מאיר שרבט (פורסם בנבו, 13.11.2016) (להלן: "שרבט"), לפסק דין של השופטת ניצה מימון שעשו, נקבע כך:

"מטרת ההגנה שנונן הסעיף הינה לאפשר חופש התבטאויות בהליכים משפטיים ומעין שיפוטיים לצורך קידום התכליית של בירור האמת (רע"א 1104/07 ע"ד חיר נ' ע"ד גיל, פורסם בנבו), והיא נפרשת על התbettאוויות בעל פה בדיוני בית המשפט והbettאוויות בכתב בהליכים בכתב המוגשים לתיק בית המשפט (או המותב המעין שיפוטי). עם זאת, עצם קיומו של הליך שיפוטי או מעין שיפוטי בין הצדדים מסוימים, בתקופת זמן מסוימת, אינו מותר לאחד מהם לפרסם לשון הרע אודות זולתו תחת כל עץ וענן, ובפני כל הצדדים וגורמים נוספים, ולטעון כי הדברים נאמרו או נכתבו "תוך כדי דיון" בהליך, תוך שימוש דרישת הסעיף למסגרת זמניות גרידא, להבדיל

מסגרת זירת הפרסום, והיותו חלק אינטגרלי מההליך התקין, אותה דרש הסעיף. אין ذי בכך שיש קשר ענייני, מבחינת רקע הדברים, התוכן והמשמעות, בין הפרסומים לבין הסכשון המשפטי בין האחים שרבט לבין מלכיאל, שהפרסומים נכתבו בהקשר לבוררות או להליכים המשפטיים בבית המשפט המחויז, כשהם עצם חיצוניים להליך הבוררות או ההליך השיפוטי, ולא נכתבו על ידי בעל דין. לפיכך אני קובעת כי לא חלה על הפרסומים אף אחת מההגנות המנוירות בחוק איסור לשון הרע".

114. בת"א (שלום ת"א) 09-09-22933 קי.א.ס.פ. מחשבים (תל אביב) בע"מ נ' גלובס פבלישר עתונות, (1983) בע"מ, פס' 14, 15 לפסק דין של השופטת ריבבה ניב (פורסם בנבו, 05.05.2014) (להלן: "галובס"), נקבע כי:

14. "יחד עם זאת, סבורני כי הגם שאכן הורחבה ההגנה, כך שחלה אף מכתבי התראה שנשלחו טרם נקייה בהליכים משפטיים, אין בכך כדי לסייע לנتابעים בעניינו. זאת מאחר ועוד נקבע בפסק"ד הרם הנ"ל, מהו המבחן לצורך קביעת תחולות ההגנה, בהאי לישנא: "עוד בעניין זיידמן נקבע כי אפשר שחסינות זו תחול גם על "סיפורו המעשה לעורך הדין לשם הכנת עדות שתוגש במשפט עתידי- לבוא" (שם, עמ' 624; ההדגשה הוספה). משמע- גם בעבר לא הוגבלת תחולתו של סעיף 13(5) לפרסומים שהם מוחזרים לפתיחת ההליך. המבחן המתאים איינו מבחן הזמן, כי אם מבחן מהותי הבוחן האם הפרסום הוא בגדיר "צעד הנקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלבי השונאים, לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הריגיל של המשפט והשימוש כהلاקה".

15. "קרי, ברוי כי תנאי סף לצורך תחולות הגנה זו הינה קיומו של הליך משפטי אשר לצרכו נשלח מכתב התראה. אין חולק כי בין התובעות לחברת DELL לא התנהל כל הליך משפטי ביחס לאמור במכבת התראה, ומכאן שלא יוכלו הנتابעים לחסות תחת הגנה זו".

115. בת"א (שלום חי) 16-06-29846 אייל שטייניץ, עו"ד נ' אליעד שרגא,עו"ד (פורסם בנבו, 02.06.2020), נקבע בית המשפט, כי:

אין בידי לקבל טענה זו. למורות שבחן הרלוונטיות הינו מבחן שובה לב בנסיבות המקרה שבפניינו, במיוחד כאשר עו"ד שטייניץ הוא זה שבחר להפיק את מכתבו מיום 7.5.15 לאותם נמענים, ואף התייחס אליהםveral נמענים רלוונטיים להתקנות הנ"ל כאמור, ברם, תכליתה של ההגנה המקונית לפי סעיף 13(5) לחוק, היא לסייע לצדדים להליך משפטי לנחל "משפט תקין באורה חופשי ללא מORA ופחד ולא חשש של הסתבכות במשפט פלילי או אזרחי" (פרשת זיידמן), ובבאו לאזן בין חופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב במרקם הנ"ל, נקבע המחוקק כי שמו הטוב של הנפגע ניסוג לטובת מימוש תכלית זו. ואולם, פרסום לשון הרע לאנשים זרים להליך המשפטי חורג מתכלית זו, ונעדר כל הצדקה ערבית ו/או עניינית לפגיעה בשמו הטוב של אדם. אשר על כן, בנסיבות המקרה שבפניינו, אין הנتابעים יכולים לחסות תחת ההגנה המנוירה בסעיף 13(5) לחוק.

116. מקובלות בתי המשפט בעניין שרבט, גלובס ו- שטייניץ,علاה, שבתי המשפט יישמו את המבחן שנקבע בהחלט זיידמן ודחו טענות בדבר ההגנה הקבועה בסעיף 13(5), שהפרסום נעשה למי שאינו צד להליך. כך, גם בעניינו. העין השビעת לא הייתה צד להליך שהתנהל בין טוריינו לדרוקר, ומהידוע הכוז שהועבר אליה על ידי דרוקר, נועד לצורך פרסום בלבד, ועל מנת להפעיל לחץ פסול על התובע כדי שייסוג מתביעתו, ולא עבר קיום משפט תקין.

117. נוסף, שבעוניינו, אין מדובר רק בכוונת זדון או רשותו מצדיו של דורך, אלא מדובר במקרים חמורים מכך, המתבאים בשני מקרים מובהנים, בהם נקט שיטה פסולה (גם ביחס לפרסומים מיימים - 23.4.2019 וגם ביחס לפרסום מיום 10.7.2019), שתכליתה לפרסם את דבריו "בחופשיות", ולנסות ולחמוך מתביעת דיבבה נגדו, תוך ניצול לרעה של הגנות החוק.

118. גם בית המשפט הנכבד קבע בת"א (שלום ת"א 16-04-41839 גוטר נ' סיידי (פורסם בנבו, 6.3.2018), בפסק' 16 לפסק דין, כי ההגנה הקבועה בסעיף 13(5), לא תחול במקרים בהם פרסום נעשה שלא תוך כדי דין. בית המשפט הנכבד קבע, כי:

"לטענת הנתבעים, עומדת להם ההגנה שלפיה לא ישמש עילה לתביעה בטענה להוצאה לשון הרע, פרסום אשר נעשה תוך כדי דין בבית המשפט בלבד, אך כדי להתבסס עלייה יש להראות שהוא נעשה כחלק בחילופי דברים באולם בית המשפט בלבד, אך כדי להתבסס עלייה יש להראות שהוא נעשה כחלק מההליכי המשפט. במקרה דנא, אומנם מתנהלים הליכים משפטיים בין התובע (באמציאות רعيיתו) לבין הנתבעת, ברם אלו עוסקים בפרק השיטוף בנכש. לא ביחסים מול השוכרת ולא בדמי השכירות. לא ניתן אייפה לראות במעשה כזו שנעשה תוך כדי הליך משפטי, וכך הניסיון להתבסס על הגנה זו – מזחה".

119. לפיכך, ובاهינתן העבודה שכותב הגonto של דורך כלל פריטים רבים ובלתי רלוונטיים להגonto, כשל מטרתו של דורך הייתה שדברים אלו יפורסםו על ידי הען השביעית, הרי הגנת סעיף 13(5) לא תחול בנסיבות העניין. כך, בודאי, גם ביחס לפרסום הכתבה מיום 10.7.2019 על ידי דורך, שנעשה ללא קשר לדין המתנהל בפני בית המשפט הנכבד.

120. בקשה זו נטמכת בתצהיר התובע.

121. בהתאם כאמור בבקשתה זו, מותבקש בית המשפט הנכבד, להורות על תיקון כתוב המתביעת, כך שיכלול את העובדות המבוארות את עילית המתביעה ביחס לדורך בקשר לפרסומים מיימים 23-24.4.2019, וכן את התיקונים המבוקשים ביחס לפרסום הנוסף מיום 10.7.2019.

תל אביב, היום : 27.7.2020.

אלון בומבן, עו"ד
ב"כ התובע

תצהיר

אני הח"מ וולטר צבי סוריאנו, ת.ז. 15505761, לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. אני עושה את תצהيري זה בתמייה לבקשת כתב התביעה מתוקן בת.א 32058-05-19 בתביעה שהגשתי,

המתבררת בבית משפט השלום בתל אביב.

2. העובדות המפוררות בתצהيري זה ידועות לי מידעה אישית, אלא אם כן צוין מקור המידע ואו מtopic עיון במשמעותם. ככל שהוא בתצהيري כולל התייחסות לעניינים משפטיים, הדבר מעשה על סמך ייעוץ משפטי שקיבلت.

3. ביום 15.5.2019 הגשתי את כתב התביעה נגד הנتابעים 4-1.

4. ביום 4.6.2019 הגשתי כתב התביעה מתוקן. בכתב התביעה המתוקן נוסף בא כוח, ע"ד אילן בומבן, כתובע.

5. ביום 6.7.2020 ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד לפיה אני רשאי לתקן את כתב התביעה בכל הקשור לנtabע 1, וכן צורפו גם האסמכתאות לכך בנספחים 23-26, 30, 31, 32, 28, 36, 37 שצורפו לכתב התביעה המתוקן.

6. בהמשך להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 6.7.2020 (להלן: "ההחלטה"), מוגש בזה תצהيري לבקשת לתקן כתב התביעה, בכל הקשור לעילת התביעה נגד הנtabע 1. תצהירי זה יפנה לטעיפים מתוך כתב התביעה המתוקן, המציגים את מסכת העובדות המבהירה את עילת התביעה נגד דרוקר, לרבות התשתיות אחוריותו "ככותב משותף" של הפרטומים, שהتبטהה בכך, שהביא את דבריו המכפישים לכל התקשורת שפרנס את הדברים בפועל (הנתבעים 4-2).

7. על פי ייעוץ משפטי שקיבلت, כתב התביעה המתוקן, מבסס גם את מעשי החמורים של דרוקר, שנעשו ללא קשר להליך המתנהל במקביל בין הצדדים ולצרכו, את מעשיו של דרוקר שנעשו תוך יכול לרעה של הגנות חוק איסור לשון הרע, וכן, מציג בפרטוט, את כוונתו ואת חוסר תום ליבו בפרסומים מיימים - 23. 24.4.2019.

8. בין מועד הגשת התביעה המקורית לבין מועד הגשת הבקשה דן, התרחש ארורע חמור נוסף ונפרד על ידי דרוקר, שמצריך, על פי ייעוץ משפטי שקיבلت, את תיקון כתב התביעה, כך שיכלול את אחוריותו גם בגין כתבה מכפישה נוספת שפורסמה בערוץ 13, ביום 10.7.2019. על פי ייעוץ משפטי שקיבلت, הפרסום מיום 10.7.2019, מעיד על שיטת פעולה ומעשים דומים נוקט דרוקר בניצול הגנות החוק, ובמטרה שדבריו הכוזבים אווזות התובע יתפרסמו "בחופשיות" בכל התקשורת.

9. ביום 10.6.2020, בטרם ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד המאפשרת לי להגיש בקשה לתיקון כתב התביעה, העברתי לדרוקר מכתב התראה בדבר כוונתי להגיש תובענה נוספת נספת גדו, בגין הפרסום מיום 10.7.2019. פרסום זה, הוא המשך ישיר למסכת ההפשה בה נוקט דרוקר בשנים האחרונות על מנת לפגוע בי, וכי להניאו אותו מהמשיך את התביעה הראשונה שהגשתי נגדו, המתבררת בת.א 18-02-43260 (להלן: "התובענה הקודמת").

10. אשר לאחריות הנتابעים 4-2, על פי ייעוץ משפטי שקיבلت, כתב התביעה המתוקן מבסס את עילת התביעה בגין שלושת הפרסומים המקוריים מושא התביעה (מיימים 23-24.4.2019 ומיום 15.5.2019), וכן את כוונתם

של הנتابעים 4-2 לפגוע בי בחומר תום לב, באמצעות אסמכתאות נוספות שנוצרו לאחר הגשת התובענה המקורית.

11. באסמכתאות אלה, נכללים גם חלק מ- 25 כתבות NAMES וMESSAGES (!!) שפורסמו על ידי הנتابעים 4-2 בטוח של חדשים וחיצי (!!) מאז הגשת התובענה המקורית. מעשים אלו מעידים במובהק, על ימיש האIOS של ב"כ הנتابעים 4-2 מיום 3.5.2019 (המשמש כיו"ר ועד עמותת העין השביעית), לגרום לי להצער על כך שהזעתי לאכוף את זכויותיי לשם טוב.

12. סעיפים 1-12 לבקשתה, נכתבו על פי ייעוץ משפטី שקיבלתី או מעיון במסמכים.

13. סעיפים 13-18 לבקשתה, נכתבו על פי ייעוץ משפטី שקיבلتី או מעיון במסמכים.

14. סעיפים 19-23 לבקשתה, נכתבו על פי ייעוץ משפטី שקיבلتី או מעיון במסמכים.

15. סעיפים 14-22 לבקשתה, נכתבו על פי ייעוץ משפטី שקיבלתី או מעיון במסמכים.

16. סעיף 23 לבקשתה ידוע לי בחלקו מידעה אישית (הכתבה שפורסמה) וחלקו בכל הנוגע לתיקון כתוב התובענה, על פי ייעוץ משפטី שקיבلتី.

17. סעיף 24 לבקשתה ידוע לי מידעה אישית ומעיון במסמכים.

18. סעיפים 25-32 לבקשתה, נכתבו על פי ייעוץ משפטី שקיבلتី.

19. סעיפים 33-67 לבקשתה, המתייחסים לפרסומים מיום 10.7.2019, ידועים לי חלקם מידעה אישית, חלקם במסמכים שעינתי בהם (נספחים 5-20 לכתב התובעה המתוקן, שנוסף לו), וחלקים מתבססים על פי ייעוץ משפטי שקיבلتី. הסיבה הנדרשת להוספות סעיפים אלה היום, נובעת מכך שהאירועים בבסיסם, התקיימו לאחר הגשת התובענה התקיימו לאחר הגשת התובענה המקורית.

20. סעיפים 68-72 לבקשתה, ידועים לי חלקם מידעה אישית, חלקם מעיון במסמכים שעינתי בהם. הסיבה הנדרשת להוספות הימים, נובעת מכך שם שהאירועים בבסיסם, התקיימו לאחר הגשת התובענה המקורית.

21. סעיפים 73-81 לבקשתה, נכתבו על פי ייעוץ משפטី שקיבلتី.

22. סעיפים 82-84 לבקשתה, נכתבו על פי ייעוץ משפטី שקיבلتី.

23. סעיפים 85-92 לבקשתה, נכתבו על פי ייעוץ משפטី שקיבلتី.

24. סעיף 93 לבקשתה, נכתב על פי ייעוץ משפטី שקיבلتី.

25. סעיף 94 לבקשתה, מוכר לי מעיון בכתבות, וכן על פי ייעוץ משפטי שקיבلتី. הוספת התיקון מתבקשת, לאור כך שחלק מהאסמכתאות בבסיסו נוצרו לאחר הגשת כתוב התובעה המקורי.

26. סעיף 95 לבקשתה, מוכר לי מעיון בכתבות, וכן על פי ייעוץ משפטי שקיבلتី. הוספת התיקונים מתבקשת, לאור כך שחלק מהאסמכתאות בבסיסו נוצרו לאחר הגשת כתוב התובעה המקורי. כמו גם האסמכתאות המצורפות לנספחים 40-44.

27. סעיפים 122-96, נכתבו על פי ייעוץ משפטי שקיבلتី.

וולטר צבי סורייאנו

אישור

הנני מאשר כי ביום 27.7.2020, הופיע בפניי עורך שלמה רכטשאפן מ.ר 29336, מר וולטר צבי סורייאנו, המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתי כי עליו לומר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן. אישר את נכונות הצהरתו הנילוחית וחתם עליה בפניי.

שלמה רכטשאפן, עו"ד
מ.ר. 29336
שלמה רכטשאפן, עו"ד

**בבית המשפט השלום
בתל אביב-יפו**

ת.א. 19-05-32058
בפני כב' השופט רונן אילן
קבוע לדין ביום 11.11.2020

בעניין :

1. **וולטר צבי סוריאנו**
2. **אלון בומבר**

באמצעות ב"כ עוה"ד אילן בומבר ו/או יריב רון ו/או מيري
בומבר ו/או שמליק ספריר ו/או מרינה בראל ו/או שגיא רם ו/או
גבrial שמרג' ו/או קובי ציקוטאי ו/או שי לוי
משרדים עוה"ד אילן בומבר ושות'
מרח' ויצמן 2, מגדל אמות השקעות, קומה 14,
תל אביב 64239

טלפון : 03-6932090 ; פקסימיליה : 03-6932091

התובעים

- נגד -

1. **רביב דרוקר**
על ידי ב"כ עורכי הדין פישר בכור חן וול אורוין ושות'
מרחוב דניאל פריש 3, תל אביב 6473104
טלפון : 03-6944249 ; פקסימיליה : 03-6944211

2. **הען השביעית עיתונות עצמאית, חוותות וחופשיות ע"ר**
3. **שוקי טואסיג**
4. **אורן פרסיקו**
על ידי ב"כ עורכי הדין אלעד מנואה
מן-ברק משרד עורכי דין
מרחוב מנחם בגין 7, רמת גן 5268102
טלפון : 03-6114486 ; פקסימיליה : 03-6114485

הנתבעים

מהות התביעה : נזקנית, לשון הרע.
סכום התביעה : 780,000 ש"ח.

כתב תביעה מתוקן

A. הרקע לתובענה דן:

1. הוצאות הדיבה החמורות מושא טובענה זו, שנעשו על ידי הנבע 1 בכתבה מיום 10.7.2019, וכן בכתבאות מימיים 24.4.2019-23 בשיתוף עם הנבעים 2-4, מהות חוליות נוספות בשרשורת מעשים חמורים שנקט הנבע 1 להכפתת שמו של התובע, במטרה מכונת לرمוס את שמו הטוב.
2. מטרת זו, שניצבת נגד עיניו של הנבע 1, "הגשמה", למקרה הצער, תוך שימוש פסול באסטרטגייה שיטיתית של "הגנת השתקה" על מנת ליצור מנוף לחץ על התובע, עקב העובדה היחידה, שה念头ב היה מעוניין לאכוף את זכויותיו לשם טוב, המתבררים בתובענה בת.א 18-02-43260 (להלן: "התובענה הקודמת").
3. ביום 11.2.2018, הנבע 1 נكب בשמו של התובע, בכוונה כדי לפגוע בו, על לא עול בכספי וambilי שהיתה לנבע 1 בDEL של ראייה, כדבריו שלו), עת קישר באופן שקרי לחלוון בין התובע לאמרה של MCP"ל המשטרת לשעבר רוני אלשיך בתכנית "עובדיה", בדבר "מעקבים שבוצעו אחורי חוותי משטרת ישראל", וזאת על אף העובדה שהמcp"ל מעולם לא ייחס את הדברים לתובע, ושאיפלו הנבע 1, לא האמין בעצמו שהדברים החמורים הללו בכלל התרחשו או שה念头ב היה קשור לכך.

.4. בניגוד מוחלט לרצונו, וכשחיוו של סורייאנו התנהלו ב涅עה רבה, הרחק מאור הזוקרים, ולאחר שמעולם לא היה דמות ציורית בישראל או מוחוצה לה, ורק לאחר ששמו הופיעם לראשונה בהקשר שלILI מובהק על ידי הנושא¹, הוא נאלץ בלית ברירה לצא לקרב חייו לטהר את שמו בזירה המשפטית, כדי להגן על כבודו, על כבוד משפחתו, על שמו הטוב, על צנעת פרטיוו אך לא פחות על עסקייו והמוניין שרכש במשך שני עשורים, תוך התמודדות עם הנזקים הקבדים שנגרמו לו עקב מעשיו של הנושא² בתובענה הקודמת.

.5. **הנושא 1 לא ידע שובע.** לפני תחילתם של הליכי הגישור האינטנסיביים שהתקיימו בין הצדדים בתובענה הקודמת, ובהמשך לסיום, הנושא¹, החל לאיים על התובע 1 תוך העברת מסרים ברורים במישרין ובקיפין, על כך שהוא מתכוון להגיש כתוב הגנה מכפיש, שיגרום לתובע נזקים כבדים נוספים מעבר לאלו שכבר נגרמו לו. וכך עשה.

הנושא 1 מיש והוציא לפועל את אiomיו, כשהגיש "כתב הגנה" לבית המשפט, שהיה לכל היותר כתבה תקשורתית מכפישה נוספת "שאגדה" אירועים ומעשים שלא התרחשו במציאות, ולא קשר לתובענה הראשונה, כשמטרתו של הנושא¹, היתה עצם פרסום פרטיים מתוך כתב ההגנה על ידי הנושאים³⁻⁴, במטרה להפעיל לחץ פסול על התובע¹, כדי שיסוג מהתביעה הראשונה, ועל מנת שהנושאים⁴⁻² יוכלו להזדהד את הדברים בראשות החברתיות, ולהפיץ את המידע השקרי תוך שימוש בטקטיקה פסולה של בריונות רשת (Cyberbullying⁴).

.6. הנושא 1 עשה כן, תוך שהוא מייחס מעשים פליליים חמורים לתובע¹ שלא היה בהם אמת, והוא פרי דמיונו בלבד, ולא כל קשר לנסיבות שנדונו בתובענה הראשונה. הנושא¹ ידע, שככל שדבריו המכפישים יתפרסמו על ידו בכתבה בתקשורת, ומבלתי שיוגשו קודם לכך במסמך כתבי טענות לבית המשפט, הם לא יכולים להשפיע עלום תחת אייזו מהגנות חוק אישור לשון הרע. לפיכך, הנושא¹ תכנן היבט את מהלכיו כפי שיפורטו בהמשך, ביחס לפרסומים המכפישים מימים 23-24.4.2019 ומים 10.7.2019, על מנת שיוכל לחסוט תחת הגנות החוק, תוך שימוש לרעה בהן.

.7. אחריותו של הנושא¹ ביחס לפרסום הכתבות מימים 23-24.4.2019, מתבטאת בכך ששימש "ככותב משותף", דרך כך שהביא את דבריו המכפישים לכלי התקשורות שפרסם את הדברים בפועל (הנושאים²⁻⁴, ובכך שגרם לו לעשות כן²). הנושא¹ היה שותף לפרסומים המכפישים³, והוא "המוח", מאחוריו המהלך, במובן זה, שהנושא¹ רצה, התכוון וגرس כך, שיטיפים רבים ובלתי רלוונטיים להגנתו בהליך הנוסף (בפרט, סעיפים 18-29 לכתב ההגנה בהליך הנוסף, לרבות הנสภาพים שצורפו לו), יתפרסמו בכתבות העין השביעית באופן "ሞגן" כביכול, במטרה להזכיר את שמו של התובע¹ פעמיים נוספים, וכך להפעיל עליו לחץ פסול על מנת שייסוג מהתביעה הראשונה.

(לא בcoli, וכי שニווכת בהמשך, הכתבות הייחידות שפורסמו בעניין כתב הגנתו המכפיש של דורך, פורסמו על ידי העין השביעית, ולא על ידי שום כלי תקשורת אחר).

¹ בריונות בראשות היא כאשר מישחו, מציק או מטריד אחרים באינטרנט ובמרחב דיגיטליים אחרים, במיוחד באתר מדיה חברתית. התנהנות בריונות מזיקה יכולה לכלול שמוות, איומים, מידע אישי של הקורבן ודיבורו שנאה. ניתן להזהות בריונות ראש על ידי התנהנות חוזרת ונשנית בכונה לפוגע. ראו בהרחבה:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Cyberbullying>

² ראו, סעיף 11 (א) לחוק אישור לשון הרע.

³ ראו סעיף 12 לפקודת הנזקין המבוסס אחריות בגין פרסום מכפיש, גם על השותפים לפרסום, כפי שיפורט בהמשך.

- .8. דרך הפעולה השיטותית של הנتابע 1 בニצול לרעה של הגנות החוק על מנת לפרסם מידע מכפיש וסקי אוודות התובע 1, התגלתה במלוא כוורה גם לאחר הגשת התביעה המקורית בהליך זה. הנتابע 1, פרסם כתבה מכפישה נוספת ביום 10.7.2019, מתוך הנחה, שמידע כזוב זה, יהיה "חסין" מפני תביעת דיבה. הנتابע 1 הגיע לבית המשפט הנכבד (בהתובענה הראשונה), "תגובה" לבקשת למחיקת טעיפים מכתב הגנה (40 ימים !! לאחר הגשת הבקשה). "התגובה" לוויה בתצהיר שקר של אדם בשם דורון סטמפלר, שגולל "אירועים שהתרחשו", כביכול לפני 14 שנים, כשהקשר בין התצהיר, לבין הבקשה שנדונה בפני בית המשפט ואו לסוגיות שהולו בתובענה הקודמת, היה בלתי רלוונטי לחלוין.
- .9. שעות ספורות לאחר מכן, ועוד באותו ערב של יום 10.7.2019, הנتابע 1 פרסם בעצמו כתבה מכפישה אוודות התובע 1, "שנשענה" על אותו תצהיר כזוב ונוטל היגיון, וייחסה לו "שחיתות שלטונית" חמורה, "כמתוך" בין בנימין נתניהו "שר האוצר", למאר אלונסו אנסירה בעסקת "מכירת שדות תנען".
- .10. בחינת מעשיו של דרוקר בשני מקרים מובהנים אלה, מעידה על שיטה ועל מעשים דומים. דרוקר מגיש כתבי טענות שכולים מידע כזוב ולא רלוונטי להגנתו לתיק בית המשפט, כדי לפרסם מידע שקרי על התובע ולהרטיעו מהמשיך את בירור התביעה. דברים אלו נעשים על ידי דרוקר (נכ謀ו גלוי של אותו מידע כזוב) תוך ניצול לרעה של הגנות החוק, ובמטרה שמידע זה יהיה חסין מפני תביעת דיבה.
- .11. והוא אומר: מסירת כתב ההגנה ומידע מתוכו על ידי דרוקר לעין השביעית, שגרם לפרסומים של העין השביעית ביום 23-24.4.2019, בהם הוא שימש "ככותב משותף", וכן הפרסום השקרי מיום 10.7.2019, מובהנים מהמקרים בפסקה שהעניקו חיסין מכוח סעיף 13(5) לחוק, זאת מושם בדבריו הכוונים של דרוקר נכתבו לא קשר להליך המשפטי ולocrin, והם הועברו ופורסמו לגורם שאינו צד להליך.
- .12. הפרסומים המכפישים של דרוקר, פגעו פגיעה בפרטיו של התובע וביחסיו עורך דין לקוח. בפרסום של דרוקר מיום 10.7.2019, נכללו תമונותיו של התובע שהושגו שלא כדין משני דרכונו האישיים, כשهما מעולם לא הוגשו לתיק בית המשפט. בכתבה זו, פורסמו מסמכים החוסים תחת סודיות מסחריות, ומعالם לא הופיע בכתב הטענות שהגיש דרוקר לבית המשפט בשום הליך המתנהל נגדו. לפיכך, ומאחר שלא עומדת לדרוקר אף הגנה ביחס למעשים אלו, הרי האחרון עבר עבירה פלילית, ועולה אזרחות מכך חוק הגנת הפרטיות, כפי שיפורט בהמשך.
- .13. שתי הכתבות שפורסמו באתר הנتابעים 4-2 ביום 23-24.4.2019, אין רק חזרות על האמור בכתב ההגנה, אלא הן "פתחות" את האמור בו, וכוללות "תוספות" ו"יביאורים" שהובאו מדיםinos הpora של הנتابעים (בסיוע של דרוקר), במטרה להציג את הפגיעה בתובע, כמשמעותם אלה, אינם מהווים "דיווח נון והוגן" על האמור בו. כוונתיים הזרזיות וחומר תום ליבם של הנتابעים 4-2 בפרסומים אלה, עליה בMOVED ממעשייהם החמורים כלפי התובע 1 שהמשיכו גם לאחר הגשת התביעה המקורית, שעלה שפרסומו מעל 25 כתבות נוספות (!!) בטוח של חוזקיים וחצי.
- .14. הנتابעת 2 אף הקימה מאגר מידע אוודות התובע, תוך שימוש לרעה בהיתר העיון של פרסיקו, כשחוקיותו של מאגר מידע זה (הקרויה: "הגנן"), נבחנת ביום אלה בבית המשפט המחויז בתל אביב.

ב. העובדות:

15. התובע 1 (להלן: "התובע") הוא אדם פרטי, איש עסקים הגון ובעל משפחה. התובע עלה בגפו לישראל ושירות בצה"ל כחיל בזוד. התובע, תרם ותורם רבות לחברה ולשכבות החלוות בה, וכיום (מוזה שני עשרים) מתגורר בבריטניה. התובע מעולם לא נחקר על ידי גופו כלשהו בישראל או מחוץ לה. התובע 2 הינו בא כוחו של התובע 1, מזוה שניים.

16. הנتبע 1 הוא עיתונאי ותיק (להלן: "דורך") והנתבעת 2 היא עמותה רשומה אשר מפעילה, בין היתר, מאז שנת 2008, אתר אינטראקטיבי בשם "העין השביעית", בכתובת: www.the7eye.org.il (להלן: "האתר"). הנتبע 3 הוא העורך הראשי של האתר, והנתבע 4 הינו כתב באתר.

17. תביעה זו היא בעלת זיקה לתביעה אחרת שהتובע הגיש נגד דורך בת.א. 18-02-43260 (להלן: "התביעה הקודמת"). התביעה הקודמת עסקה בשרבוב שמו של התובע על ידי דורך, בהקשר לדברי המפכ"ל בעניין פועלות "מעקב ואיסוף מידע"لقאהורה "אחר חוקר משטרת ישראל", כביכול מטעם רווה"מ נתניהו, וכל זאת במסגרת ראיון שנ展开 דורך לגלי צה"ל.

*** העתק התביעה הקודמת, מצ"ב בנספח "1" לכתב התביעה זה.

18. לאחר הגשתה של התביעה הקודמת, ועוד טרם הגשת כתב הגנה בה, התקיים בין הצדדים הליך גישור שלא צלח.

19. בסמוך לאחר מסירת ההודעה לבית המשפט על אי הצלחת הליך הגישור, הגיעו לידי התובע מידע וריאות המוכחות התנהלות פסולה וחומרה מצד דורך, הכוללת, בין היתר, הטודה של עדים פוטנציאליים ושידול גורמים להשגת מידע שלא נכון. כל אלה כונו למטרת סחיטתו של התובע, באימונים ישרים ועקיפים, תוך ניצול כוחו ומעמדו בתקשורת של דורך להשגת מטרתו, באמצעות סילוק חריף התביעה המרחפת מעלה ראשו (היא התביעה הקודמת) בכל מחיר ואגב עבירה על החוק.

20. הסימנים המקדים לכוונתו של דורך לפרסם מידע שקרי על התובע, באו לידי ביטוי בעיתוני המפליא (3 ימים בלבד, לאחר ההודעה על סיום הליכי הגישור), בו הועלתה "תכנית תחקיריהם" חדשה בערוץ 13, שביקשה להקדיש את פרק הפתיחה שלה **מלא על התובע**, למרות העובדה שהትובע מעולם לא היה דמות ציבורית, לא ביקש להיות כזה, וממילא כמעט אמירותיו המכפיות של דורך, הוא לא היה מוכר כלל בציבוריות הישראלית.

21. לאור כך, פנה התובע 1, ביום 18.3.2019, בכתב חריף לנتبע 1, בו הבHIR לו את הדברים הבאים:
"בעיתוני מפליא (שלא נאמר מחשיך), בסמוך להליך הגישור, והזרת התובענה לכתלי בית המשפט להמשך ניהולה, נודע היום (18.3.2019) מרשי, כי חברת רשות מدية בע"מ (מפעילת אפיק 13), מעסיקתו של מרשי החליטה להפיק תכנית תחקיריהם חדשה, ובה להקדיש פרק שלם על מרשי, וזאת חרף העובדה כי מרשי אינו דמות ציבורית".

22. התובע 1 הדגיש בפניו לדורך שמעשו גם **אין צירוף מקרים**, אלא ניסיון מצדיו להלך אימים עליו, במטרה להניאו אותו מניהול ההליך הקודם. בכתב מיום 18.3.2019, נכתב כך:

"ברשות מרשי מידע וראיות המוכחים התנהלות פסולה וחמורה מצד מרשק, הכללת, בין היתר, הטרדה של עדים פוטנציאליים, וסחיטה של מרשי באזומים ישירים ועקיפים, תוך ניצול כוחו ומעמדו בתקשורת להשתתפת מטרותיו, באמצעות סילוק חרבי התביעה המרחפת מעל ראשו בכל מחיר, אגב עבירה על החוק".

23. התובע 1 הדגיש בפניו דroker שכל רצונו הוא לגבות הבנות בנושאים שבמחלוקת. אולם, דroker מצדו, דבק במטרתו העיקרית: להמשיך ולפגוע בשמו הטוב של התובע 1 בכל האמצעים העומדים לרשותו, כדי שהאחרון ייסוג מהتبיעה, ומבליל שהנתבע 1, יידרש לעשות דבר.

24. בסעיף 6 למכtab מיום 18.3.2019, הבהיר התובע 1 לדroker, כך:

"מרשי הגיע להיבדר עם מרשי מתוך מחווה של רצון טוב, ובמטרה לגבות הבנות בין הצדדים, אולם השאלה לא הושגו, החזר מרשי רעה תחת טוביה, והמשין להעביר למושרי מסרים כי ככל שימושך להנעל את ההליך נגדו, כך תגבר ההתקשרות של התקשרות, ובפרט רשות, במרשי. **כتوزאה מכך, ייפגע שמו הטוב והכל למען תלותו האישית, סילוק התביעה הלגיטימית נגדו.**"

25. לא בצד, בשלב זה, בשטרם הוגש כתוב ההגנה השקרי לבית המשפט, דroker בחר שלא לפרסם את הכתבה המתוכננת. הדבר מלמד על כך, שדרוקר מפרסם כתבות מכפיות על התובע 1, רק כשהוא "חוופשי" לעשות כן, וכשהוא מניח שהוא "חסין" כביבול מתביעת דיבה.

*** העתק מכתב התובע 1, מיום 18.3.2019, מצורף לכתב התביעה זה, ומסומן בנספח "2".

26. רק לאחר תום הלין הגיש דroker כתוב הגנה⁴, כשהוא מממש את איומו, וכולל בו פריטי מידע מכפיים ושקרים שהם בלתי ולונטיים בעיליל לתובענה, בזמן שהודה בעצמו שהוא לא מאמין שהדברים החמורים הללו בכלל התרחשו או שההתובע היה קשור לכך. כתוב הגנה זה הוגש ביום 17.4.2019, בדרכן של הגשה מרוחק.

*** העתק כתוב ההגנה המקורי שהגיש דroker ביום 17.4.2019, מצורף לכתב התביעה, בנספח "3".

*** העתק כתוב ההגנה המקורי ביום בנט המשפט, מצורף לכתב התביעה, בנספח "4".

27. טרם נפרט את אחוריותם של דroker והנתבעים 4-2 לפרסומים המכפיים מימים 23-24.4.2019, נבהיר, שלאחר הגשת כתוב התביעה המקורי, דroker פרסם כתבה מכפישה נוספת אודות התובע 1, ביום 10.7.2019. גם כתבה זו, פורסמה רק לאחר הגשת כתבי הטענות על ידי דroker לבית המשפט, מתוך מטרה מכוונת לחסות תחת הגנות החוק, בדרכן של שימוש לרעה בהן.

בנ. הפרסום המכפיש של דroker מיום 10.7.2019

28. במסגרת התובענה הראשונה, התובע 1 הגיש ביום 14.5.2019, בקשה למחיקת סעיפים מכתב ההגנה.

29. ביום 15.5.2019,קבע בית המשפט שהבקשה תידון במועד הקבוע לדיוון (באותה עת,קבע דיון קדם משפט ראשון בתיק ליום 15.9.2019).

⁴ למרות שכתב ההגנה היה מוקן "ליום הדיון", עוד הרבה לפני תחילת חיליך הגישור.

30. ביום 10.7.2019, חודשיים (!!) לאחר הגשת הבקשה, הנטבע 1, הגיש "תגובה". "תגובה" זו, "נתמכה" בתצהירו של אדם מר דורון סטמפלר, אף שה汰ציהיר, לא היה כלל רלוונטי לתובענה. תגובת הנטבע (בצירוף התצהיר), הוגשה לתיק בית המשפט בשעה 14:26.

*** העתק התגובה לבקשה למחיקת סעיפים מכתב ההגנה מיום 10.7.2019, ותצהירו של סטמפלר שצורך לה מיום 2019, 5.7.2019, מצורפים לכתב תביעה זה בנספח 5".

31. חצי שעה לאחר מכן (בשעה 14:58), העביר דרוקר "שאליתה" בעניין הטענה אל הח"מ, "הנסמכת" על תצהירו של מר סטמפלר. זאת, לאור כוונתו לשדר כתבה אודiot טווען כי בתמי פגישות בשנת 13 באותו ערב (בשעה 00:20). דרוקר ציין בפנינו, כך:

"במסגרת התביעה המוכרת לך היטב, הגשו לפני שעה קלה תצהיר לבית המשפט של אדם בשם דורון סטמפלר. התצהיר מצורף לשאליתה זאת. בתמצית, סטמפלר טוען כי בשתי פגישות בשנת 2006 טען סורייאנו באזניו ובאזוריו אחרים ש'גנטניהו הוא שותף שלו'....

"אנחנו גם מתכוונים לפרסם מסמכים שכבר הוגש בעבר על ידינו באותה תביעה ומוכרים לך היטב. המסמכים מוכחים לכאורה שמדוברו של נתניהו, עוזי יצחק מולכו, אכן היה שותף של סורייאנו וכן שמולכו קיבל כספים שהם חלק מהרווחים על אותו פרויקט שהוצע בתצהיר שמצורף לשאליתה זאת. שאלהנו היא – האם הטענה של סורייאנו לכאורה שנתניהו שותף שלו באה לידי ביתוי באמצעות אחיזת המניות של מולכו?

*** העתק שאלתה הנטבע, מצורף לכתב תביעה זה, בנספח 6.

32. במקביל, באותו מועד, ביום 10.7.2019 בשעה 15:00, וambil שהתובע הספיק לעיין בשאלתה של דרוקר, פרסם כתוב "כאן 11", צח שפיין, כתבה בדבר התצהיר שדרוקר הגיש לבית המשפט. כותרת הכתבה, הייתה: "פרסום ראשון: איש עסקים סייף בתצהיר לבית משפט כי רה"מ היה מעורב עסקית עם ולטר סורייאנו, כשהשימוש שר אוצר". "סורייאנו סייף לנו כי בסופו של דבר 'יבבי בתפקיד' בשר אוצר מכרא לאנסירה את מכירות תימנע ב-70 מיליון דולר", נאמר בתצהיר".

*** העתק הכתבה שפורסמה ביום 10.7.2019 בשעה 15:00 על ידי צח שפיין, מצורף לכתב תביעה זה, בנספח 7.

33. בשלב זה, ראוי לשאול כיצד הכתב צח שפיין מהתאגיד יכול היה לקבל את תצהירו של סטמפלר, שככלול הוא תצהיר "רלוונטי" רק "להגנתו" של דרוקר בתובענה הקודמת נגדו, ולהכנין כתבה אודiot הטענה 1 תוך דקotas ספורות ממועד הגשת התצהיר בפניי כנ, כדי שיתודע שה汰ציהיר נחתם כבר ביום 5.7.2019! עינינו הרואות, המידע הכובע של דרוקר, מועבר על ידי לעיתונאים, טרם הגשת כתבי הטענות לבית המשפט אך מפרסם, רק לאחר שהמידע הבזבז מוגש במסגרת כתבי הטענות לבית המשפט, במטרה שמידע כזב זה, ייחסה תחת הגנות החוק, ותוך ניצול לרעה שלhn.

34. לוח הזמנים שתואר לעיל, מסתכם כך:

14.5.2019 - יום הגשת הבקשה על ידי התובע לבית המשפט. .34.1

15.5.2019 - יום מתן ההחלטה לפיה: "הבקשה תתברר במועד הקבוע לדין". .34.2

- .34.3 **5.7.2019** - יום חתימת תצהירו של סטמפלר.
- .34.4 **10.7.2019 בשעה 14:26** – מועד הגשת התגובה על ידי דרוקר בצוירוף תצהירו של סטמפלר.
- .34.5 **10.7.2019 בשעה 14:58** - מועד משלו שאלות דרוקר אל הח"ם (שצורה כנספה "6").
- .34.6 **10.7.2019 בשעה 15:00** - כתבה של צח שפיין.
- .35. **ביום 10.7.2019 בשעה 20:00** שודרה כתבתו של דרוקר בראש (!!) מהדורות חדשות של ערוץ 13.
- .36. המהדורה נפתחה בדרמטיות, כשהמנגינה בישרה לצופים, כך:
- "חדשנות 13 הערב, פרשת התצהיר איש עסקים מסטורי, מיליארדר מקסיקני וביטחונייסט ישראלי."
- בתצהיר שהוגש היום נטען נתניהו היה שותף עסק בחברה בריטית כאשר היה נבחר ציבור...".
- .37. בהמשך הדברים, וכך להסביר את הבמה לדרוקר כדי להכפיש את התובע, נאמר, כך:
- "שלום לכט וערב טוב. בראש המהדורה התצהיר הנפץ מאוד שהוגש היום לבית-משפט. בתצהיר נטען כי ראש הממשלה, בנימין נתניהו, היה לכאורה שותף עסק בחברה בריטית לפני כ- 13 שנים בימים שבהם היה נבחר ציבור. על הסיפור עם איש עסקים מבריטניה, מיליארדר חשוב ממקסיקו, ויצאי שירות הביטחון הישראליים. רביב דרוקר אתה מביא הערב את הסיפור, הנה תחילת הכתבה".
- .38. דרוקר החל את הכתבה, כשהוא "معدכן" את הצופים, כך:
- "אחד האנשים שהיו מוכרים לבנימין נתניהו הוא איש זהה, איש עסקים בריטי בשם ולטר סורייאנו. לפני שנכנס לפרשה. חשוב בספר ששורייאנו תבע אותו בשתי תביעות לשון הרע. במסגרת הتبיעה הראשונה הגשו היום את התצהיר המענין זהה. שפורסם לראשונה על ידי הכתב צח שפיין בתאגיד".
- .39. בד בבד עם התיאור שנתן דרוקר ביחס לתובע (כשהוא מזכיר, על מנת לצאת ידי חובתו, שהתובע "תבע אותו בשתי תביעות דיבה"), הוא שיילב תמונות שלו שנלקחו מדורכונו האישיים (!!), כשהתובע הצלם בעבר לצד בלעדי של הנפקת דרכון בידעה גמורה שצולמים אלה אינם קניין ציבורי, ובוודאי שהם לא נועדו להופיע בכתבה המכפישה שפרסם דרוקר אודזוטי.
- .40. בהמשך לדברים אלה, וכך להציג לצופים את "הנסיבות השלטונית החמורה" בה היה "מעורב" התובע כביכל, דרוקר ציין (תווך ציטוטים כמעט מלא, מדבריו השקרים של סטמפלר בתצהיר), כדלהלן:
- "בשנת 2006 נשכחה החברה בה אני שותף, על - ידי איש העסקים ולטר סורייאנו. המצהיר הוא איש עסקים ויוצא שירות הביטחון, אדם בשם דורון סטמפלר. מר סורייאנו סיפר כי בנימין נתניהו הוא שותף שלו בחברה האנגלית ובגלל הקשר הזה עמו, דלתו של נתניהו פתוחה לפניו".
- "זכור לי כי באותה שיחה וכך להרשيم אותו, סיפר מר סורייאנו על כך שמר אנסירה, אותו מיליארדר מקסיקני, רכש את מכורות תמנע".
- .41. הנتابע המשיך ואמר, כך:

"מכרות תמנעו באותה תקופה הם מכורות לא פעילים לכריית נחושת לא רחוק מאיילט. באותה תקופה אנסירה המקסיקני באמת רכש את המכורות כדי להشمיש אותם מחדש. סטמפלר ממשיך ומספר בתצהירו כי מר سورיאנו סייר בצורה הבי ברורה, כי הגיע את AA, הכנוי של אלונסו אנסירה, עם מר בנימין נתניהו, עוד בהיותו של נתניהו שר האוצר. שנה לפני כן לערך".

42. הנتابע 1 המשיך וцитט את דברי סטמפלר תוך שהוא מעניק להם נוף של "אמת", במטרה להשחרר את שמו של התובע 1, כשהיאר אותו כ"מתווך" בין בנימין נתניהו לאנשי עסקים נוספים, על רקע אותה "חשיבות שלטונית", בה היה "מעורב" כביבול התובע:

"משיך בתצהיר וסביר, "זכור לי כי הבעתי השתוממות על כך, שנבחר ציבור בכיר ולכוארה שותף שלו במיזם עסקי, החברה אנגליה. אבל سورיאנו שב ואמר והציג, אולי כדי להרשים אותו, שמר נתניהו, שותף במיזם וכך הסביר את הציפייה שלו לכך שבמשרדיה ממשלה לא יערימו קשיים על המיזם". סטמפלר כתוב בתצהירו שgem שותפו לעסקים נכח בפגישות ושמו את הדברים, וממשיך ופרט התנהלות פנטסטית לכאורה. "עם סיום העבודה, נפגשתי שוב עם מר سورיאנו, גם בפיגישה הזו חזר וסיפר מר سورיאנו באופן ברור כי מר נתניהו הוא שותפו בחברה", וככה, הוא, سورיאנו, מביא אל דבריו "אנשי עסקים מתעניינים פוטנציאליים, כדי להרשיםם". כך, סייר, הוא הצליח לקבל מס' עסקים כדוגמת אנסירה, המיליארדר המקסיקני".

43. לאחר שהנתבע 1 סיים "לסקור" את התצהיר בקשר "לפרש השחיתות השלטונית", שלא היה בה כל אמת, קישר דרוקר בין נושא זה, לנושא נוסף, שאפילו לא הווער ברמייה בתצהירו של סטמפלר. דרוקר ציין כך:

"בגינואר 2007, זמן לא רב אחרי השיחה עלייה מספר סטמפלר עם سورיאנו, הועברו למולכו 50 אלף דולר. על הפרויקט במקסיקו. 4 חודשים לאחר מכן, מאי 2007, הועברו למולכו מאותה חברות, על אותו פרויקט, 95 אלף דולרים. 7 אחוזים מהרווחים נכתב. בנובמבר 2007 הועברו עוד 50 אלף דולרים באותה צורה ומאותה סיבה. ובכך הכל המסתמכים מראים לכאורה שرك ב-2007, הועברו למולכו 200 אלף דולר על הפרויקט במקסיקו".

44. כדי להכפיל את התובע, במטרה להניאו מהתביעה הראשונה נגדו, דרוקר חיפש דרך "חוקית" לפרסום כתבה על נושאים נוספים. מדובר בנייגו לדרעה של הגנות החוק, תוך שימוש ציני בהליך המתנהל בפני בית המשפט הנכבד, על מנת לפרסם כתבות שקריות ובלתי רלוונטיות להליך.

*** העתק תמליל הכתבה מיום 10.7.2019, שפורסמה בשעה 20:00 על ידי הנتابע בצוירוף קובץ הוידאו שלה, מצורפים לכתב תביעה זה, כנספה "8".

45. משמע, הפרסום המכפיל של דרוקר מיום 10.7.2019, אינו "תמים". המניעים הסמליים בבסיסו, וכוונתו הzdono שגמלה בלבו של דרוקר בבואו להשחרר את פניו של הנتابע 1, נובעים בראש ובראשונה, מניגוד העניינים המובהק בו הנتابע 1 מצוי, כיצד להליך משפטי. דרוקר פרסם כתבה כזאת כדי להרטיע את התובע מלהרצות לאכוף את זכויותיו, תוך שהוא עושה שימוש לרעה בהגנות החוק על מנת להגשים את מטרתו.

46. בנסיבות אלה, דורך לא יכול היה ליתן לכיבורו "דין וחשבון נכון והוגן", על האמור בתצהיר, כשהובעו אחד, הוא נתבע על ידי מושא הכתבה באופן אישי, ובכובעו الآخر, הוא תיימר להיות "עיתונאי חוקר". ככל שדרך היה בודק את העובדות ובודק את האמור בתגובה התובע, הוא היה מגלה שאין כל יסוד באמור בתצהיר. אולם, הצורך של דרך לייצר כתבה מכפישה אוזות התובע ¹, גבר על חובתו העיתונאית.

47. התצהיר והכתבה שבאה בעקבותיו, הם שקרים וחסרי שחר, כמפורט להלן:

47.1. למր נתניהו לא היה כל חלק בחברת יוניברס, לא במישרין ולא בעקיפין.

47.2. התובע ¹ הכיר את מר אנסירה רק באמצע שנת 2006. על כן, הוא לא יכול היה להכיר אותו לישר האוצר נתניהו", משום שתנתניהו סיים את הקדנציה שלו בחודש אוגוסט 2005 (!!).

47.3. הכתבה שפרסם דרך התבססה על "תצהיר" של אדם שראה בכתב "שיחיותה כה עמוקה" למול עניין, בה היה "מעורב שר האוצר", אולם, בחר בכל זאת להתקשר עם חברה זו, ולספק לה שירוטים.

47.4. הכתבה נשמה על "תצהיר" של אדם, שkept על שמו ¹³ שנים תמיינות (!!), עד שיצא עם סיפורו המופרך (כהודשים לפני הבחרונות), ובמקרה" מצא את דרכו, לידיו של הנتابע ¹.

47.5. בכיר מערכת הביטחון, אבי לבנה, היה שותף לפגישות עם סטטפלר ועם התובע ¹. אף הוא הカリ חלוטין את האמירות של סטטפלר על "שותפות" עם מר נתניהו. גם הוא טען באופן שאינו משתמש לשני פנים, כי לא נאמרו מעולם דברים מהסוג זהה. גם הוא יודע אישית שלמר נתניהו לא היה כל קשר לחברה, במישרין או בעקיפין. הנتابע ¹ ידע זאת היטב, משום שmaiil בעניין זה נשלח אל אבי לבנה, והועבר ע"י הח"מ לנتابע ¹, ברם שודרה הכתבה.

47.6. הנتابע ¹ בחר לשדר את הכתבה זו, מבלתי לבדוק את הגרסה של התובע ¹ ושל לבנה, ובניגוד לאמור בתגובה שהועברו אליו טרם פרסום הכתבה, תוך היעדר אובייקטיביות עיתונאית מובהקת, שנבעה בראש ובראשונה מניגוד העניינים שהוא מצוי בו.

*** העתק הודעת המайл שנשלחה על ידי הח"מ לנتابע ¹, מצורף לכתב תביעה זה נספח 9.

47.7. אמרתו של סטטפלר בתצהיר, שצוטטה בכתבה, לפיה: מר נתניהו "בתפקידו כשר האוצר" "מכר את מכירותתנו" לאנסירה ב-70 מיליון דולר, אינה תואמת את המציאות. שר התשתיות הלאומית לאורך 2005, היה פואד בן אליעזר זיל, וענין זיכוי הכריה היה בתחום משרד בלבד. גם פרט זה, מעיד כי מדובר בתצהיר שקרי, וכי מטרתו של דרך **היתה עצם פרסום**, כדי לפגוע בתובע, ולא כדי להעניק דיווח נכון והוגן לציבור.

48. כדי שיתן להיווך מהאמור בכתבה (נספח 8" לכתב תביעה), ומתחזק דבריו של הATABע 1 בעצמו, הוא פרסם את דבריו הכוונים, על אף שקיבל 4 התיחסויות נוספות מבועד בלבד מלבד התיחסותו של התובע ¹ (זהינו, מספר שעות לפני הפרסום הכוון), בהתווגש בפניו, מה אחד, שתוכן התצהיר שקרי, הוא עובדתיות, והן נסיבתיות, כלהלן:

48.1. תגובה מטעם ראש הממשלה (ראו, שורות 10-8 בעמ' 4 לתמליל הכתבה) לפיה: "מטעם ראש הממשלה נמסר בתגובה - שקר מוחלט, התצהיר כוזב. ראש הממשלה מעולם לא היה שותף עסקיו של סורייאנו בשום דבר, ונتابע כל מי שטוען אחרת".

תגובה ממשרדו של עורך הדין יצחק מולכו (ראו, שורות 14-10 בעמ' לתמליל הכתבה) לפיה: " ממשרדו של עורך הדין יצחק מולכו נמסר: לאחזקת המניות בחברת יוניברס אין כל קשר לראש הממשלה נתנו ויכול ניסיון ליצור קשר כזה, מהוועה שקר נטעב והוצאה דיבה חמורה. משרדנו העניק במשך שנים שירותים שונים לחברת יוניברס. אין כל קשר בין השירותים והתשלומים האמורים לבין ראש הממשלה".

תגובה מטעם חברות ערבה מיינס (ראו, שורות 11-5, בעמ' 5 לתמליל הכתבה) לפיה: "או קודם כל, ערבה מיינס, המפעילה של אותן מכירות תמנע עליהם דברינו הרגע, נמסר, שלא זו בלבד שערבה מיינס לא קיבלה סיוע מראש הממשלה אלא נפעה כתוצאה חמורה ביותר. כאשר חקיקה שקדמה על-ידי הממשלה, אותו חוק ש Shiniski 2, הפכה על פניה את התוחלת הכלכלית של פרויקט הכריה בתמנה, לאחר שכבר השקיעה בו יותר מ-250 מיליון דולר. הטענה שערבה מיינס נהנתה מקשר מיוחד של ראש הממשלה, או מסיווע של גורם כל שהוא בממשלה, לא זו בלבד, שהינה שקר וסלא **שנבנויות העניין היא לעג לרשות**".

תגובה מטעם אבי לבנה (ראו, שורות 14-12 בעמ' 5 לתמליל הכתבה), לפיה: "...אילן בומבק עורך דין של سورياנו שלח לנו עוד מיל שגום שותפו של سورياנו שנכח באותו פגישות עליון מذובר בתצהיר, מכחיש **שאמירות אלה נאמרו, וממילא מכחיש שתנותינו שותף של سورياנו**".

49. עובדות אלה ממחישות את החומרה בתנהלו של דרוקר, שנייה "להקשר" כתבה מכפישה באמצעות תצהיר שמוסג לראשונה, **שעות אחדות טרם שיידורה (והוא מוגש טכנית לבית המשפט אך לא כל קשר להליך המשפט)**. כאמור: הנتابע 1 נסמך על התצהיר השקרי, כשהוא יודע, או צרייך היה לדעת, כי האמור בתצהיר הוא שקר מוחלט, וזאת לראות של הגנות החוק והאכשניה של בית המשפט הנכבד.

50. בנסיבות אלה, התובע פנה לדורך ביום 14.7.2019, ודרש ממנו, לצרכי פשרה בלבד, להסרו את הצילומים של הנtabע 1 (שנקחו מתוך דרכונו) מגוף הכתבה, כך שהכתבה לא תוכל אותם. הנtabע 1 נדרש להשמיד את ההעתקים הסרוקים של דרכונו התובע המצויים אצלו. כמו כן, בשל הפגיעה החמורה בפרטיוונו, דרש התובע 1, לקבל פיצוי כספי בהתאם לסעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות, ובהתאם שהייתה כוונה לפגוע בו.

51. למען הסר ספק, נזכיר, שבכתב ההגנה של דרוקר, וכן בכל בקשה אחרת שהוגשה על ידו לתיק בית המשפט, הן בתובענה הקודמת והן בתובענה דין, מעולם לא צורפו **תמונות** של התובע, ולפיכך הפגיעה **בפרטיוונו לא חוסה תחת אף הגנה מכוח חוק הגנת הפרטיות**.

*** העתק מכתב התובע 1 לנtabע 1 מיום 14.7.2019 מצורף לכתב תביעה זה כנספח "10".

52. הנtabע 1 חשב ביום 16.7.2019 באופן לאكون לחוטין ודחה את טענות התובע מבלי להתעמק בהן כלל. הנtabע 1 ציין במכתו כי, לממר סטטפלר "אין כל קשר לצילומים ששולבו בכתבבה". בכך הודה הנtabע 1, **שהוא האחראי הבלעדי לפגעה בפרטיוו התובע, כששייב את צילומי דרכונו בכתבבה**.

*** העתק מכתב הנtabע 1 מיום 16.7.2019 מצורף לכתב תביעה זה כנספח "11".

53. לאור התעלומות הנtabע 1 מטענו בו בבדות המשקל של התובע 1, הוא פנה ביום 18.7.2019, בתלונה רשמית נגד רביב דרוקר וחדשות 13 לנציב תלונות ברשות השניה לטלוויזיה והרדיו (להלן: "הנציב"), על מנת שזה יבחן את הפגמים במעשו של דרוקר **במיشور האתי**.

*** העתק מכתב התובע 1 מיום 18.7.2019 מצורף לכתב תביעה זה כנספח "12".

54. ביום 21.7.2019, השיב הנציב, כי הוא מנוע מלטפל בפניה לאחר שהנושא תלוי ועומד בפני בית המשפט.

*** העתק מכתב הנציב לתובע 1, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "13".

55. במכtab נוסף מיום 23.7.2019 מטעם התובע 1 לנציב, הוא הבוחר שחסימה מוחלטת של תלונותיו מהמצה היליך חשוב של בירורו ATI ומڪוציאי, בו ערבות דורך בין כובעינו כתובע בהליך משפטית, כבעל דין, וכעיטונאי.

*** העתק מכתב התובע 1 מיום 23.7.2019, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "14".

56. ביום 10.6.2020, ולאחר שהנתבע 1 לא נותר לדרישת התובע להסיר את הכתובת הפוגענית, ומאחר שככבה זו המשיכה להסביר לו נזקים נוספים ומתחשיים, הוא שב ופנה לנtabע 1 במכtab התראה, בגין הנזקים שנגרמו לו, והתעצמו מАЗ המכתב הראשון.

*** העתק מכתב התובע 1 מיום 10.6.2020, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "15".

57. הנתבע 1 השיב באופן זהה לאופן בו השיב ביחס למכתב הראשון, והתגער מאחריותו לפרסום הפוגעני. הנתבע 1 ציין, כי הטענות בדבר הפגיעה בזכותו של התובע לפרטיות, הן: "חסירות יסוד ואין עולות בקנה אחד עם לשון החוק והפסיקת בעניין, ומשכך/non נזחות מכל וכל".

58. בעזות מכך ממש, ולאחר שהנתבע 1 "דאג", שהפרסום המכפיש והחמור מיום 10.7.2019, יעשה רק לאחר הגשת התצהיר לתיק בבית המשפט (תווך ניצול לרעה של הגנות החוק) הוא ציין במכtabו לתובע 1, כי: "כידוע לך (וכפי שמרשך אף ציין מספר פעמיים בכתביו הטענות שהגוש בהליכים המתנהלים בין הצדדים) מה שנאמר בהליך משפטית, וכן דין וחוובנו נכון והוון על מה שנאמר בהליך משפטית כלל אין יכולם להוות עילה למשפט אזרחי (ראו סעיפים 13(5) ו-13(7) לחוק איסור לשון הרע)".

*** העתק מכתב הנתבע 1 מיום 16.6.2020, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "16".

59. תשובה הנתבע 1 מדברת בעד עצמה, ומעידה על כוונתו של דורך לעשות שימוש לרעה בהגנות חוק איסור לשון הרע, כדי לניסות ולהתחמק, מאחריותו בגין הפרסום המכפיש, ובפרט, כמשמעותו במרקחה מובהק שאינו מתישב עם קביעותו של בית המשפט העליון ועם הרצינונים שמכוחו ניתנה ההגנה שהזכיר דורך. נהפוך הוא, מתן חיסין לדורך בנסיבות דנן, יביא לכך שקביעותיו של בית המשפט העליון, ירוקנו מתוכן.

60. צוין שבสมוך לאותה כתבה, אנשי ציבור בכירים, כמו אהוד ברק, העלו ציוצים מוטעים בטוויטר, שנכתבו עקב הפרסום הנוכחי של דורך. מר ברק כתב ביום 11.7.2019, כך: "סורייאנו: נתניהו היה שותף עסקיו שלי בשכיחן כח"כ וראש האופוזיציה. צפו, שתפו והפיקו".

61. ברם, בניגוד לדורך, שירב להתנצל על מעשיו ולהסיר את הכתובת המכפישה, לאחר שב"כ התובע 1 פנה למר ברק והבהיר את הדברים כהויתם, הצביע הוסר על ידו מיידית. מר ברק אף הוסיף כי: "בציווץ שפורסם על ידי ביום 11/7/19 בעקבות כתבה של העיתונאי רביב דורך בחדשות עירוץ 13, נפלה טעות: הצביע בצווץ המიוחס לוולטר סורייאנו מtabסס על תצהיר של איש העסקים דורון סטמפלר בבית המשפט". מר ברק הבביר, בצווץ נוסף לאחר מכן שמדובר: "(בתביעה דיבת המתנהלות בין רביב דורך וסורייאנו) ולא על ציטוט ישיר מדבריו של וולטר סורייאנו. אני שמח לתקן את האמור ומצר על אי הדיווק בצווץ הקודם ועל עוגמת הנפש שבזודאי נגרמה מר סורייאנו עקב הציווץ הקודם".

62. מדברים אלו עולה, שדרוקר הטעה את הצלופים בכתבה. דרוקר התייחס לדברי סטמפלר כאילו היו "אמת לאמיתה" ו"עובדיה" מוגמרת, מתוך כוונה להכפייש את שמו של התובע, בניגוד לחובותיו האתיות והמקצועיות עיתונאי.

*** העתק צייני הטויטר של מר אהוד ברק מיום 14.7.2019 מצורפים כנספה "17" לכתב התביעה.

*** העתק מכתב ב"ב התובע לב"ב של מר ברק ותשובה בא כחוי, מצורף כנספה "18" לכתב התביעה.

ב.1. הכתבה מיום 10.7.2019 כוללת מידע מהוות פגיעה בפרטיות, שלא הופיע בכתב הטענות של דרוקר ומミיאלא לא חוסה תחת הגנת החוק.

63. דרוקר פגע בפרטיות התובע כספרטם את תമונותיו שלא כדין, ולאחר לאחר שהו הגיע בדרך לא חוקית (ובכך הפר את סעיפים 2(1), 2(4), 2(6), 2(10) לחוק הגנת הפרטיות). נסיף, שהנ忝בע 1 הפר את חוק הגנת הפרטיות גם ביחס לסעיף 2(5), בספרטם ועשה שימוש בתוכן של מכתבים שתוכנם לא נועד לפרוסום. **ובמה דברים אמורים?**

64. בדקה 19:3 לכתבה (שצורפה כנספה "8" לכתב התביעה), הציג דרוקר מסמך שנקרא : "letter of intent" ("מסמך הצהרות כוונות"). ראשית, מסמך זה, כשמו כן הוא, הוא מסמך ראשוני, שאינו משקף כלל את הנסיבות הסופי שככל צדדים אחויים, ונחתם כמה שנים לאחר מכן. שנית, דרוקר פרסם מסמך זה, על מנת להטעות את הציבור "ולחוץ" את דבריו השקרים של סטמפלר. כך, בדקה 13:03 לכתבה, דרוקר טען כך : **"החזזה הזה לדוגמא מוכיח שباءותם שניים, ולטר سورיאנו ויצחק מולכו מוקרבו של נתניהו הם שותפים עסקיים באותו חברה."**

65. אמרה שקרית זו נועדה להציג מצג שוא, שיצחק מולכו הוא שותף כביכול של סורייאנו בחברה, בזמן שגם מר נתניהו שותף בה. זאת, כדי להמחיש את החומרה של השחיתות השלטונית כביכול. ברם, דרוקר **"שכח" שהמצהיר "סקר" אירופית שקרים שהתרחשו לכaura בسنة 2006, בעוד שמסמך הצהרת הכוונות שהציג בכתב, הוא משנת 2003.**

מי שמכיר את כתבי הטענות שהוגשו לתיק בית המשפט, יידע לזהות שבנספה "4" לכתב ההגנה, שבמסגרתו הגיע דרוקר את מסמך הכוונות (שהלא היה המסמך הסופי בעסקה זו), נכללו פסקאות שלמות "שהושטטו" מהמסמך המקורי, כך שכתבה יוצג מידע חלקית ומטעה.

דרוקר השמייט את הפסקה הראשונה תחת הכותרת : "letter of intent", שם נכתב במפורש, שההסכם הוא מיום 16.1.2003, ולא משנת 2006. **עד נכתב בפסקה זו, שהצדדים להסכם הם סורייאנו וגיא נגר ולא מולכו (!!).** משמע, גם דרוקר ידע, טרם הכתנת הכתבה, **שיצחק מולכו אכן צד להסכם ושמו מופיע בהסכם כעורץ דין שייצג את התובע בעבר.** גם עובדה זו מוכיחה שדרוקר לא נתן "דיווח נכון והוגן" **בכתב.**

*** העתק העם' הראשון מתוך נספה "4" לכתב ההגנה של דרוקר, וכן העתק תצלום הכתבה מיום 10.7.2019 מדקה 13:03, המעידים על סילוף המידע שהציג דרוקר לציבור, מצורפים כנספה "19" לכתב התביעה.

66. דרוקר הציג בכתבה מסמך שלא היה צד לו, שלכאורה הוגש במסגרת כתב ההגנה שלו ביום 17.4.2019 ואולם, מסמך זה מעולם לא הוגש לתיק בית המשפט ופורסם ללא הסכמתם של הנמען או הכותב.

ולפיכך, פרסומו מהוות הפרה של סעיף 2(5) לחוק הגנת הפרטיות, לפיו, פגעה בפרטיות היא: "העתיקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתוכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב". נמחייב.

67. בדקה 30-04-05 לכתבה (שנופחה כנספה "8"), דרוקר פרסם מסמך אחד, שבו מופיעים בכותרו "in the meantime we have" משנה, התאריכים 22.1.2007 ו-19.11.2007. תחת כל מועד נכתב: ...transferred to ברם, בנספח "5" לכתב ההגנה שהגיש דרוקר, הוא צירף שני מסמכים נפרדים, מתאריכים 19.11.2007 ו-22.1.2007 (ראו, עמ' 1 ו-3 לנספח "5" לכתב ההגנה). המסמך שדרוקר פרסם בכתבה, הוא מסמך אחר שלא ברור כיצד הוא הגיע אליו. מסמך זה, מעולם לא הוגש על ידו בمسئורת כתב ההגנה ו/או בכל הליך אחר בין הצדדים. לא בכי, בכתב, דרוקר "השמי" מהמסמך שהציג, את המعن של המכתבים ואת מועד ערכתו. מדובר במסמך אחר של החברה שבבעלות התובע, שככל פירוט תשלומיים מאותם תאריכים שהוזכרו במכתבים שנופחו כנספה "5" לכתב ההגנה, אך לא מדובר במסמך שנערך במועדים אלה.

גם במקרה זה, מי שמכיר את כתבי הטענות שהוגשו לתיק בית המשפט על נספחיהם, יידעゾחות שהמסמך שהוצע בכתבה אינו מסמך שהוגש בתיק, ולא נשלח על ידי אותן גורמים שלחו את המכתבים שהוא הגיע לבית המשפט (ראו, דקה 30-04-05 לכתבה).

*** העתקי שלושת העמודים מתוך נספח "5" לכתב ההגנה, וכן העתקי צילומים מתוך הכתבה מיום 10.7.2019, מצורפים כנספח "20" לכתב התביעה.

68. דרוקר ניסה לעשות שימוש לרעה בהגנות החוק באופן שkopf למדי, כדי לפרסם כתבה מכפישה וסקירתית על התובע, אך בד גם הפר את חוק הגנת הפרטיות, כשהמסמך שהציג בכתב, לא היה חלק מאותם מסמכים שהוגשו לתיק בית המשפט.

69. בפרסום תМОנותיו של התובע, שהושגו שלא כדין ולא הוגשו מעולם לתיק בית המשפט, ובהיעדר הגנה בדין באשר לפעולות אלה, עבר דרוקר עבירה פלילית, ועוולה אזרחות מכוח חוק הגנת הפרטיות.

70. הנזקים החמורים שנגרמו לתובע 1 מכתבה זו, התעצמו בשנה שמאו פרסום. הכתבה הפכה להיותו ויראלית בראש האינטראנט, והציגה את התובע 1, שוב (כמו בתביעה הקודמת) כאדם שמעורב "בפרשיה חמורה" שלא היה בה שמצ שלם. התובע 1 יכול היה להתנצל על דבריו ולהפחת את הפגיעה החמורה בתובע 1, אך בחר שלא לעשות כן, מתוך מטרה להמשיך את מסכת ההכפשה של התובע.

71. לצד הפגיעה בשם התובע, בכתבה מיום 10.7.2019, שולבו כאמור גם שני צילומים שלו: האחד לקוח מדרךון ישראלי שלו, והשני לקוח מדרךון ארגנטינאי. בכתבה הוצגו שתי תМОות הדרכון, מבלי שדרוקר קיבל את הסכמתו של התובע לכך.

72. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, קובע כך:

2. פגעה בפרטיות היא אחת מלאה:
 - (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העולמים להטרידו, או הטרדה אחרת;

[...]

- (4) **פרסום תצלומו של אדם ברביס בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפלו או לבזותו;**
- (6) **שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקורסו, לשם ריווח;**
- (9) **שימוש בדיעה על עניינו הפרטיים של אדם או מסירתתו לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;**
- (10) **פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);**

73. שילוב הצילומים בכתבבה, יחד עם הדברים החמורים שנאמרו ברקע הדברים, המיחסים לתובע 1 "מעורבות בשחיתות שלטון" כביכול, מהווים השפה וביזוי שלו. בתי המשפט קבעו בעבר, כי המילה "דיעת" מתייחסת גם לצילום של אדם, וזאת במסגרת ההלכה הפסוקה, לפיה אין ליתן פירוש מצמצם לדיבור "ענינים פרטיים של אדם", כאמור בסעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטויות. דיבור זה מתייחס לכל מידע הקשור לחייו הפרטיים של אותו אדם [ראו: ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' משה גוטורה, פ"ד מח(3) 808].

74. דורך מעולם לא פירט כיצד תומנותיו האישית של התובע 1 מדרכונו, הגיעו לידי. אין ספק שהתמונה הורסמו לאחר שהושגו שלא דין, ובכך מתקיימת גם הפרה של סעיפים 2(1) ו-2(10) לחוק. מובן שהגנות החוק לא יחולו על דורך, משום שתומנותיו של התובע 1, מעולם לא הוגשו לתיק בבית המשפט.

75. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטויות קובע שהפגיעה תחול, בשל:

- (5) **העתיקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתוכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמיש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לענין זה, "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרוני, התשס"א-2001; [...]**

לאמור, בהינתן העובדה שהמסמך שפורסם בכתבבה מיום 10.7.2019, הושג ללא הסכמת המען והنعمן, מזוהה בהפרה של סעיפים 2(5) ו-(10) לחוק הגנת הפרטויות. הגנות החוק לא חלות במקרה דנן, משום שמסמך זה, גם הוא, לא הוגש לתיק בית המשפט (ראו, נספח "20" לכתב התביעה).

ב.3. שילוב תומנותיו של התובע 1 בכתבבה מהווה עבירה פלילית מכוח חוק הדרכונים

77. המעשים המתוארים לעיל מהווים גם עבירה פלילית, בשל הפרה של סעיף 8(3) לחוק הדרכונים, תש"י-ב-1952 הקובע, כי אדם אשר "השתמש שלא כחוק בדרכו או בתעוזת מעבר שאינם שלו או שאין שמו מפורש בהם... דינו - מאסר עד שנתיים או קנס... או שני העשויים אחד". במהלך הכתבה לפחות אחת התמונות נראית בבירור צילום מתוך דרכו (או הטעונה מותוך דרכו) הישראלי באותו זמן של התובע).

78. התובע 1 ידע או היה עליו לדעת, כי הוא עשה שימוש פסול בצילום פרטי, וכי בעצם הצגת הצילום הוא פוגע בפרטיותו של התובע 1.

79. יש לציין בהקשר זה, כי התובע קנא לפרטיותו. תומנותיו כמעט ולא מופיעות במרחב האינטרנט, או בכלל אמצעי פומבי אחר.

ב.4. פרסום הכתבה של דורך מיום 10.7.2019 מהווה הפרה של תקנו האתיקה המחייב של עיתונאים

80. דרוקר פועל בוגיגוד לסעיפים 15 ו-16 לתקן האתיקה של מועצת העיתונות, כדלקמן:

ניגוד עניינים

"15א. לא יעמידו עצם עיתון ועיתונאי במצב בו קיים חשש לניגוד עניינים בין חובותיהם כעיתון וכעיתונאי לבין כל אינטראס אחר".

שימוש לרעה

"16א. לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש לרעה בנסיבות, בתפקדים או בכוחם לפרסם או להימנע מפרסום.

ב. לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש פסול במידע שהגיאו לידיהם עקב עבוזותם.

81. בעירוב התחומים שאפיין את דרוקר ביום 10.7.2019, בין השעות 00:26-00:14, ולצד הפגיעה החמורה בשמו הטוב של הנושא 1 באמצעות פרסום כתבה מכפישה שאין בה כלאמת, הוא גם הפר את תקנון האתיקה של מועצת העיתונות, בכך שנתן במה לתצהיר השקרי של מר סטמפלר.

82. הנושא 1 אומנם ציין בפתח הכתבה, כי הנושא 1 הגיע נגדו שתי תביעות לשון הרע. אך הצהרה "תמיימה" זו, אינה יכולה להכשיר, את ניגוד העניינים החמור שטבחו במשיוו. הנושא 1 הוא נתבע בתביעת משפטית, ובז בבד, פעל כעיתונאי שאינו יכול ליתן דיווח אובייקטיבי לציבור, בהתאם לכללי האתיקה המקובלים בישראל.

83. מעבר לכך, לא ניתן להשלים עם העובדה, שהנושא 1 הגיע לתצהיר של מר סטמפלר בשעה 26:14 בצהרים, על מנת להכשיר את השתו (המשפטי) לשידור כתבה הנסמכת על חלקים נרחבים מאותו תצהיר שקרי,
עד באותו היום, בשעה 00:20 בערב.

84. הנושא 1, הפר את הוראת סעיף 4(א) ל"תקן האתיקה המקצועית של העיתונות", הקובעת כדלקמן:
"לא יפרסמו עיתון או עיתונאי, בידועין או ברשנות דבר שאינו אמיתי, אינו מדויק, מטעה או מסולף".

85. הנושא 1 הפר גם את סעיף 5 לתקן, שכותרתו: "בדיקות העובדות", הקובע כדלקמן:

"5(א) לפני פרסום ידיעה כלשהי, ידקקו העיתון והעיתונאי את נכונותה במקור המהימן
bijouter ובזהירות הדרואה לפי נסיבות העניין.

(ב) דחיפות הפריטים לא תפטר מבדיקה נכונות הידיעה כאמור.

(ג) העובדה כי ידיעה התפרסמה בעבר לא תפטר את הבאה להסתמך עליה בפרסום מבדיקה מהימנות הידיעה".

86. במשיוו ובמחדריו של הנושא 1, הוא פועל בוגיגוד לתקן המנחה את מקצועו.

87. נוכח ניסינו הרבה של הנושא 1 בשדה התקשורות, ונוכח "התעקשותו", לפרסם כתבה כה מכפישה מבלי לבדוק עובדות בסיסיות, ותוך התעלמות מוחלטת ממספר רב של תשובות שהובאו לפני טרם פרסום הכתבה, אין ספק שהפרסום הפגعني נעשה על ידו בכונה לפגוע בתובע.

ג. אחריותו של דרוקר בגין הפרסומים המכפישים ביום 23-24.4.2019 בעין השביעית.

88. בדומה לכתבה של דרוקר מיום 10.7.2019, בה הוא בקש לפרסם דברים מכפיים על התובע 1 "בחופשיות" ותחת "חסינותם" כביכול של כתבי הטענות שהגיש בבית המשפט, שעה שנקט מהלך שקוֹן וציני, של שימוש לרעה בהגנות החוק, הדבר נעשה על ידו גם כשהגיש כתב הגנה בבית המשפט בתובענה הקודמת. כתב הגנה זה, כלל "עובדות" בלתי רלוונטיות להליך, "ואיגד" אירועים ומעשים שלא התרחשו במציאות בשל מטרתם הייתה עצם פרסום באתר העין השביעית.

89. הנتابע 1 עשה כן, תוך שהוא מייחס מעשים פליליים חמורים לתובע 1 שלא היה בהם אמת, ולא נתמכו מעולם בראיה כלשהי על ידי דרוקר. דבריו המכפיים נכתבו ללא כל קשר לשוגיות שנדונות בתובענה הראשונה. הנتابע 1 ידע, שככל שדבריו הכווצים יתפרסמו על ידו בכתבה בתקורת, ומבעלי שיוגשו קודם לכך במסגרת כתבי טענות לבית המשפט, הם לא יוכל לחסוט בהגנות חוק אישור לשון הרע⁵.

90. התנהלותו הפסולה של דרוקר ופרישה נרחבת של מوطת השפעתו, היו המשך ישיר של אוטם אוים שהשמי בטרם החל הליק הנישור בתביעה הקודמת, כולל בכתב הגנו (לכשיגש) עובדות, שאין להן שום קשר לתביעה הקודמת, תוך שימוש לרעה בהגנה הסטוטורית המסורה – בעיקרונו – לכתב טענות ולפרסומים ברבים, והכל על מנת להחוץ על הנتابע 1 לסתות בו מן התביעה הקודמת. יודגש שהתנהלות זו תומאה במיוחד, כשהיא באה מצדיו של דרוקר, שהודה בעצמו שהוא אינו מאמין באמירות אמרתו בתביעה הקודמת, ואף לא ניסה לייחס כל אמת לדבריו.

91. סעיף 7 לחוק אישור לשון הרע, קובל כדלקמן: "פרסום לשון הרע לאדם אחר או יותר זלתה הנפגע תהא עוללה אזהרת, ובכפוף להוראות חוק זה יחולו עליה הוראות הסעיפים 2(2)-15, 55ב, 58 עד 61 ו- 63 עד 68 לפקות הנזקים האזרחיים, 1944".

92. המוגרת הנורמטיבית לאחריותו של דרוקר "ככותב משותף" של הפרisosmis המכפיים בכתבאות העין השביעית מימים 24.4.2019-23, קובעה בסעיף 11(א) לחוק אישור לשון הרע, המורה כך: "פרסמה לשון הרע באמצעות תקשורת, ישאו באחריות פלילית ואזהרת בשל לשון הרע, האדם שהביא את דברי לשון הרע באמצעות התקשרות וגורם לכך לפרסום, עורך אמצעי התקשרות וכי שהחלייט בפועל על הפרסום, ובאחריות אזהרת ישא גם האחראי לאמצעי התקשרות".

93. בר"ע 657/85 אליהו רונן נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(4) 499 (1985), קבע בית המשפט העליון, בעמ' 501 לפסק דין של הנשיא מי שмагר, כך: "הסניגור המלמד, עו"ד חיים משגב, גם טען, כי סעיף 11 אינו חל על אזהר מן השורה, המספר ידיעה בכתב של עיתון, אלא רק על הכתב העיתוני. אין הדבר כך: בסעיף 11 נוקט לשון "האדם שהביא את דבר לשון הרע באמצעות התקשרות וגורם לכך לפרסום", ובלי לנסות ולמצות את רשימות כל סוג האנשים, אשר אוטם חובק ביטוי זה, הרי נובע מן הנוסח, כי הוא כולל גם את מי שמוסר ידיעה לעיתונאי, בתור שכזה, בידיעו, שדבריו עשויים לשמש לפירסום בעיתון. (ראו גם: ת"א (מחוזי ת"א) 2667/00 מרон נ' גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ, פורסם בנבו 9.10.2007, בפס' 49 לפסק דין של השופט ע' בנימיני (להלן: "מיון"); ת"א (מחוזי תל אביב) 1320/97 ויינשטיין בלה נ' הוצת עיתון הארץ בע"מ, פורסם בנבו 18.5.2008, בעמ' 47 לפסק דין של כבוד השופט צ' ברון).

⁵ כתב הגנה צורף כנספה "3" לכתב תביעה זה.

94. מכוח סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, "המייבא" את דיני השותפות מפקודת הנזיקין⁶, ניתן לראות בדוקר גם "כשותף" לפרסומים המכפשים מימיים 2019.4.23-24, או למצער, "משיע" בפרסום. בפסק הדין בעניין מירון נקבע בפסי 50 לפסק דין של כבוד השופט ע"י בנימיני, כי: "למעשה, הבנק האחראי לביצוע העולה של פרסום לשון הרע גם על פי סעיף 12 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), התשכ"ח-1968. לשון הרע היא עולה נזקית, כאמור בסעיף 7 לחוק, כאשר סעיף 12 לפקודה קובע כי: "המשתף עצמו, מסיע, מייעץ או מפתחה למעשה או למחדל, שנעשה או שעומדים להיעשות על ידי זlotu, או מצווה, מרשה או מאשרו אותם, יהא חב עליהם." אחריות הבנק בתובע זה נובעת הן מעצם מסירת המידע המהוות לשון הרע, והן בשל אישורו המידע כאשר התובע הוללה טענותיו בעניין הפרסום הפוגע, והנהלת הבנק חיזקה את ידי הנتابעים 3-1 להימנע מפרסום תיקון או הכחשה".

95. כפי שנפרט בהמשך בהרחבה, הנتابעים 4-2 הוסיפו "תוספות" ו-"ביורוים" כדי להעצים את הפגיעה בתובע 1. מעשים אלה אינם מהווים "דיוח נכון והוגן" על האמור בכתב הגנה, פסקאות רבות אחרות מתווך כתובות העין השביעית מימיים 2019.4.23-24, היו בחילוקן מילוטיו של דרוקר שנכתבו באופן מדויק. מדובר במשפטים מלאי דיבה שדרוקר התכוון שייפורסמו בעין השביעית כשהוא יודע, שמשפטים מכפשים אלה, לא יכולו להתפרנס אלא רק לאחר הגשת כתב ההגנה לתיק בית המשפט. המידע המכפיש המצו依 בכתבות העין השביעית "המתין" להגשתו, כשלפנות הוגשה של דרוקר הייתה טכנית בעיקורה, ונודעה להביאו לכך, שדבריו המכפשים והבלתי רלוונטיים לתובענה, יתפרנסמו "בחופשיות" באثر העין השביעית, ובכיוול ללא קשר אליו.

נזכיר, מדובר בדפוס התנהלות זהה, לוזה שבו פורסמה הכתבה מיום 10.7.2019, כשהתצהיר, עליה הכתבה "נשענה", נחתם כבר ביום 5.7.2019, אך בפועל, הכתבה פורסמה רק לאחר הגשת התצהיר לבית המשפט, במטרה שהמידע המכפיש ייחסה כביבול תחת הגנות החוק, ותוך ניצולן לרעה.

*** העתקי הכתבות בעין השביעית מימיים 2019.4.23-24, בנוסחים שונים, ולאחר שתוקנו על ידי העין השביעית לאור דרישות התובע 1, מצורפים כנספחים "21"- "22" לכתב התביעה.

96. המכינוי הפסול שבין הנتابעים כולם, הוא תעודות עניות עברים. מצד אחד, דרוקר חcin כתב הגנה, שככל פריטים רבים שאין בהםאמת ואינם קשורים כלל להגנתו בהליך הנוסף, ומסר אותו לעין השביעית, על מנת שתיתן פומביות⁷ לדבריו הפוגעניים, לא קשר ל התביעה הקודמת ולצריפה; שסירות כתב הגנה שמשימש לפרסום הכתבות, בהן דרוקר שימוש "ככתוב משותף", נעשו אך ורק על מנת להפעיל לחץ תקשורתי נסֶף על התובע¹, על מנת להניאו מה התביעה הראשונה וממילא לא מפאת תקינות ההליך המשפטי.⁸

97. אם מעשיו מעשו אלה של דרוקר (יחד עם העין השביעית), יהיו בシリים בעניין בית המשפט, ירוקנו מתוכן ההגבלות שנקבעו על ידי בית המשפט העליון ביחס להגנת סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע, בוודאי כשהדבר נעשה מתוך כוונה ברורה לעשות שימוש לרעה בסעיף זה, כפי שנעשה על ידי דרוקר גם ביום 10.7.2019.

⁶ סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, מפנה לסעיף 2(2) עד 15, לפקודת הנזיקים האזרחיים, 1944 שבותלה. בעבר, דיני השותפות היו קבועים בסעיף 11 לפקודה. בטבלה המכוגנת בסוף פקודות הנזיקין, סעיף 11 לפקודת הנזיקין האזרחיים החולף בסעיף 12 פקודת הנזיקין.

⁷ נזכיר, שכוכבי טענות של בתים משפטיים, אינם פומביים, בניגוד להחלטות שיפוטיות.

⁸ מדובר בראציאNALIM שהותכו על ידי בית המשפט העליון, ביחס להגנת סעיף 13(5).

98. בין העין השביעית לדורך קיים קשר הדוק וארוך שנים. לא היה זה קשר טלפוני שגרם לפרוסיקו "לצפות בכתב ההגנה בנת המשפט", כדי לכתב את הכתובות מימים 23-24.4.2019. שכן, בתקופה בה העין השביעית עמדה בפני סגירתה במהלך השנים 2015-2016 (מאחר שהופסק המימון מטעס המכון הישראלי לדמוקרטיה), דורך הוא זה שפעל בכל האמצעים העומדים לרשותו, והיה מן המובילים למנוע מהלך זה, תוך שהוא מרעיף שבחים סביב עבודתה "העיתונאית" של העין השביעית.

** העתקי ציווי טוויטר שפרסם דורך מימים 1.1.2015-19.4.2015 בדבר הצורך והחשיבות באישור העין השביעית, מצורפים לכתב התביעה בנספח "23".

99. דורך גם כתב מאמר בעיתון הארץ ביום 2.6.2015, שכותרתו: "חייבים להציג את העין השביעית", וזאת לאחר שת Ross בעצמו לעין השביעית, חלק מOMPIין "מיימון המוניים", עבר מניעת סגירתה.

*** צילום המאמר ב"הארץ" מיום 2.6.2015 מצורף בנספח "24" לכתב התביעה.

100. הקשר בין הנتابעים מתגלה גם בעיון מהתובנות בין העין השביעית לדורך בשרות החברתיות. כך למשל, מהתובנות מיום 19.5.2020, עולה שהعين השביעית מאוד מתחנינה "בשלומי" המשפטי של דורך, ביחס להפרות לכואורה של עיקנון הסוביידיצה, חלק משידור תכנית "המקורה" על ידי דורך.

*** צילום מתוך רשות הטוויטר מיום 19.5.2020 מצורף בנספח "25" לכתב התביעה.

101. לא בצד, דורך בקש לפרסם בעין השביעית את הפריטים המכפישים והבלתי רלוונטיים שהזוכרו בכתב הגנותו. חיפוש ממוקד במונע "גוגל" בין הימים⁹ 17.4.2019-1.5.2019, מעלה שהכתובות היחידות בנושא היו של העין השביעית בימים 23-24.4.2019. הקשר בין הצדדים והבלדיות שניתנה לעין השביעית לפרסם את דבריו של דורך נבעו "מהorz" להשיב לדורך "טובה תחת טוביה", כשה unin השביעית אפשרה לו לפרסם את דבריו החמורים מתוך כתוב ההגנה.

*** העתק צילום מסך מחיפוש בגוגל בימים 17.4.2019-1.5.2019, מצורף בנספח "26" לכתב התביעה.

102. ביום 1.5.2019 שלח התובע 1 מכתב לדורך ולعين השביעית, בו גולל גם את אחריותו של דורך בגין הפרסום והמכ피ש בכתובות מימים 23-24.4.2019. במסמך זה, ציין התובע (בסעיף 13), כך: "משאלו פני הדברים, ברור כי שילובם של סעיפים 29-18 לכתב ההגנה שהגיש דורך, לא נועד לתוכליות עניינית כלשהי הקשורה קשר כלשהו לטענות ההגנה שלו. מדובר בניסיון בירוני (ושקוף, יש לומר), להבהיר למראשי עד כמה לא כדאי להמשך ולהתעסק עם דורך. זהה הגנת השתקה, מבית היוצר של דורך".

103. התובע 1 הבHIR לדורך שלא ברור מה הטעם שראה בשילוב סעיפים 29-18 לכתב ההגנה שהגיש, בו נפרש מידע רב אודוטיו, על פני עמוד וחצי ו-5 נספחים, ומדובר זהותו ופעילותו הנטענת בעבר (16-11 שנים לפני הגיעת כתב ההגנה), נכללת "חשיבות הבנת התמונה המלאה" בקשר לתובענה הקודמת הקשורה בתובנות מיום 11.2.2018.

104. יזון, שbaseline זה, מהתובנות ובשיחות הרבות שנעשו עס ב"כ הנتابעים 4-2, לא נאמר דבר וחצי דבר אודות האפן בו ראו הATABEIM 4-2 את המילים שלא הופיעו פשוטים בכתב ההגנה. הATABEIM כולם לא

⁹ יזון שניתן להרחיב את החיפוש לתקופה ארוכה משבועיים. התקופה שהוגדרה במאפייני החיפוש, נבעה מתוך הנחה בסיסית, שככל שמדובר בנושא "חם שראי לסקורו" הוא היה מופיע לפחות פעם אחת במהלך העין השביעית.

טענו זאת כלל, ואף לא הזכירו ברמז טענה זו כאשר "קרו" הדברים, ובמיוחד כאשר נדרשו ביום 24.4.2019, להסביר את המילים שלא הופיעו בכתב ההגנה המקורי, ועשו כן. ראוי לשאול, מדוע הנتابעים 4-2 לא "עמדו על שלמת" והותירו את המילים אם הן הופיעו שם? מדוע הנتابעים ציינו שפרשיקו, ראה את המילים לאחר שבייצע פעולה "העתק- הדבק" לתוכן המצוין בכתב ההגנה של דרוקר? מדוע תזה זו באה לעולס, רק לאחר שהעין השביעית נתבעה בהליך דין, ורק לאחר 4 חודשים, כשהאגישה את כתב ההגנה שלה?

105. דבר זה מוכיח שהנتابעים קיבלו מסמך אחר, שלא חל עליו החיסון על ההליך, והורידו את המילים משום שהם ידעו שלא קיימת בפניהם ברירה אחרת.

106. ביום 6.5.2019, דרוקר השיב בלאקוניות למכתבו של התובע 1, כי: "טענות מראש במכתבך שבסייעים נוחות מכל וכל". דרוקר התנער מהחריותו והכחיש באופן כוללני את אחוריותו לפרטומים, למטרות שהוא זה שהביא בפועל את דבריו המכפשים לעין השביעית והיה המשיע בפרסומים. דברים אלו נעשו, מתוך כוונה, שדבריו יתפרסמו ויגרמו לנזקים כבדים לתובע 1.

*** העתקי המכתבים מימיים 2019.1.5- 6.5.2019 מצורפים בסוף "27" לכתב התביעה.

107. דרוקר התנער מהחריותו לפרטומים, גם כświadczenie לדרישות התובע לקיום הליכים מקדיים¹⁰, וכן נגרם נזק ראוי לתובע לביסוס טענותיו (ראו והשוו, בר"ע (מחוזי ירושלים) 342/08 Arrow ' Advanced Computerized Technology (A.C.T.) MEDICAL LTD International INC (פרסם בנבו, 04.05.2008).

*** העתק מכתב הדרישה מטעם התובע 1 לקיום הליכים מקדיים מיום 27.11.2019 מצורף בסוף "28" לכתב תביעה זה.

ג.1. אחוריותו של דרוקר ביחס לכתבות מימיים 2019.23-24.4.2019 שהובאו על ידו על מנת שייתפרסמו באתר העין השביעית.

108. כאמור בפסקה שהובאה לעיל ביחס לסעיף 11(א) לחוק, המקור הגלויל מידע המכפיש, שהביא את דברי לשון הרע לאמצעי התקשרות וגרם לפרסומו, ישא באחריותו בלשון הרע.

109. בפסקה 11 בעמ' 2 לכתבה מיום 24.4.2019 (בנוסחה לאחר התקיונים שבוצעו על ידי העין השביעית ולאור דרישותיו של התובע 1), שצורפה בסוף "22" נכתב כך: "سورיאנו, כך כותב דרוקר, היה הבעלים של חברת האבטחה הבינלאומית USG, עסקה, בין היתר, בחקירות פרטיות והשגת מידע עבור גורמים פרטיים. לעיתדים, טובע דרוקר, עשתה זאת באמצעות קבלני משנה ותוקן ביצוע "פעולות מתוחכמות של מעקב, איסוף מידע והשגת נתונים באמצעות טכנולוגיות שונות, דוגמת האזנה, פריצה למחשבים ועוד".

מדובר במילים פוגעניות, חמורות, וכשובות המייחסות לתובע 1 מעשים פליליים של "האזנה" ו-"פריצה למחשבים", המהווים עבירות פליליות.

¹⁰ יczon שבתובעה זו, בנגדו לתובעה הקודמת, טרם הוגש בקשה למתן צוים.

110. בעמ' 3 לכתבה מיום 23.4.2019, נכתב כי: "על בסיס תכטובות שנראה, כי הגיעו מכישר הטלפון או המחשב של ארוי הרו...". מילים אלו, לא הופיעו בכתב ההגנה של דרוקר. העין השביעית יכולה היתה לקבל מידע זה אך ורק מדרוקר טרם פרסום הכתבות. המילים מחזקות את העובדה שהחומרים שצירף דרוקר בנספח "3" לכתב ההגנה, ושולבו גם בכתב, הם תכטובות פרטיות בין הרו לבין התובע, שהושגו שלא בדיון ובדרך של פגעה חמורה בפרטיותו. לא ברור מהיכן דרוקר השיג את החומרים שצירף לכתב ההגנה והביא אותם לעין השביעית על מנת שאליה יתפרשו כתבות אלה. מדובר במסמכים שדרוקר גם לא היה צד להם.

111. בכתבה מיום 24.4.2019 שולב גם נספח "4" לכתב ההגנה בו נכלל הסכם הכוונות, שחוסה תחת חיסיון מסחרי, ותחת חיסיון עורך דין-ליך, כמפורט ביחס לכתבה מיום 10.7.2019. פרסום מסמך זה, בכתבות העין השביעית ביוזמתו של דרוקר, מהווה פגעה חמורה בזכויות התובע בפרטיות.

112. פסקאות 4-3 לעמ' 3 מהכתבה מיום 23.4.2019 הן מילותיו של דרוקר שנכתבו בסעיף 28 לכתב הגנתו.

113. בסעיף 25 לכתב ההגנה של דרוקר הוא ציין, כי: "בדוח' מבקר המדינה בעניין נסיעות נתניהו, כאשר אוצר, לח"ל, נזכרה נסעה על חשבון מר דניאל דורון. כעולה מרשימת ההודעות והבקשות משלצתו של ראש הממשלה, בשנת 2006, ביקש מר נתניהו לשוחח עם סורייאנו, בהמשך בבקשת מר דניאל דורון בעניין "גיוס תורמים". הסיפה של סעיף זה, מופיעה בעמ' 3 לכתבה מיום 23.4.2019. אולם, כל קישור שעשה דרוקר בכתב ההגנה בין דוח' כלשהו של מבקר המדינה לבין התובע 1 הוא שקרי ופתטי. דרוקר לא צירף כל ראייה ו/או דוח' כלשהו המבוסס את טיעונו בהקשר זה (כמו גם בתשريعים אחרים). הדבר היחיד שצירף דרוקר לכתב ההגנה בתובעنة הקודמת (נספח "1") היא רשיימה הקרויה: "טלפונים של הספקנו", מבלי שניתן להבין מי ערך אותה ומתי, ומה מידת האותנטיות שלה, ושימושה לפשרות פרטימס רביים נוספים בשתי הכתבות של העין השביעית, שחקן בכלל לא היו רלוונטיות לאיזה מטענותיו של דרוקר לתובענה.

114. בסעיף 27 לכתב ההגנה, דרוקר כזב, כי התובע כביכול קשור "לייעוץ לגופים שונים בתחום הלוחמה בטרור בדרום אמריקה". על מנת "לבסס" טענה זו, דרוקר טען, כי: "سورיאנו שימש כמתוך במכירת הליקופטורים של חיל האוויר לספרד, ובהמשך במכירותם לצבא גיאורגיה...". דרוקר "תמן" טענה זו בספח "2" לכתב ההגנה, שככל תכטובות פרטיות שהוא לא היה צד להם, שאין להן כל קשר לטענותו ולמושאים שקשורים לתובעنة הקודמת. טענות שקרים אלו, צוטטו בפסקה השנייה בעמ' 3 של הכתבה מיום 23.4.2019.

115. בכתבה מיום 24.4.2019, אף היא פורסמה ללא פניה לקבל את תגובת התובע 1, ממחישה כי דרוקר הוא שהביא את המידע השקרי לנتابע 4 ואל יתר הנتابעים על מנת שייתפרשו באתר שלהם, כשהחלק מהמידע לא הופיע בכתב ההגנה. כך למשל, המילים HACKING ושמותיהם של דימיטרי ריבולבלב ורות פראסול לא הופיעו בסעיף 22 לכתב ההגנה של דרוקר. עובדה זו מעידה על מסירת כתב ההגנה לנتابעים 2-4 טרם הכתנת הכתבות, ועל עצם היותו של דרוקר המקור של העין השביעית, שהביא לידיה את המידע המכפיש.

116. בכתוב ההגנה, דרוקר סיג את עצמו, כשתען שחרף תדרוכי המשטרה בדבר "מעורבות" התובע 1 בפעולות אישוף מידע של חוקרים פרטיים נגד קציני משטרת המעורבים בחקירות נתניהו, הוא לא מאמין שההתובע קשור לפרשא.

117. בסעיף 54 לכתב ההגנה, דרוקר הוסיף וציין שהוא הסתייג מעמדת המשטרה וביקר אותה "נחרצות". בסעיף 55 לכתב ההגנה, דרוקר כתב כך: "אין המذובר בעמדה רשמית של המשטרה, אלא כי נציגי המשטרה טוענים כן בתזרוכים א-פורמאליים, ולא בהודעות רשמיות, כלשונו: 'הדלפות לא מוסמכות'. כמובן, דרוקר אף הדגיש כי אין המذובר במידע רשמי".

118. אם דרוקר "הסתיג" מההעמדה הימודלית והבלתי רשמית של נציגי משטרה' לא מזוהים, ואך' ביקר אותה נחרצות, במהלך השידור בಗלי צה"ל, לא בברורות מדבריו העובדות הבאות:

1.118. מודיע דרוקר נדרש לגולל "עובדות" רבות לאורך מספר רב של סעיפים בכתב הגנתו (ובפרט, בסעיפים 18-29) שאינם רלוונטיות בכלל להגנתו, ולפרנסם ייחדו עם העין השביעית, אם לא מtopic רצון לפגוע בתובע?!

2.118. מודיע דרוקר היה צריך להכפיש את שמו הטוב של התובע 1 כשלל מידע רב שאין בואמת (לאורך 1.5 עמודים ו-5 נספחים), כאשר בו תועלת כלשהי להגנתו מפני תביעתו הקודמת של התובע?!

3.118. מודיע דרוקר טען טענות המתיחסות למקרים שלשיתתו התרחשו לפני 11-16 שנים! כיצד "מקרים" אלה חשובים לייהנוט התמונה המלאה ביחס לתביעה הקודמת?

119. ככל אלה וטיף, שדרוקר גם לא ניסה לאורך כתב הגנתו ליחס אמת לאיזה מטענותיו בדבר "מעקבים אחרי חוקר משטרת ישראל" או "הازנה/פריצה למוחשבים", לאותה "עמדה מודלפת" ובלתי רשמית של נציגי משטרה' בلتוי מזוהים. להיפך, דרוקר הודה שאנו יכולים לאמת את אותה עמדה.

120. נסיף את מה שציין דרוקר בעצמו, בבלוג אישי שכותב בחודש ספטמבר 2017 (הרבה לפני ההתבטאות של מפכ"ל המשטרה בתכנית "עובדת" עם אילנה דיין). בבלוג זה, דרוקר שלל כל אפשרות שההתובע 1 "משיעע" לראש הממשלה בביצוע "הازנות". דרוקר כתב כך, ביום 18.9.2017:

...נתניהו והליך לא המציאו, כמובן, כלום והם לא המפלגה היהידה שמשמשת בטכניות הללו, אבל מהתרומות שלו הם צעד או שניים לפני כל מפלגה אחרת. בכלל, נתניהו פיתח לאורך השנים ארגו כל תקיפה פוליטי מרשים, שמרתו כמעט כל פוליטיקה. עברו נתניהו עבר שניט ארכות מעין מיידע בשם שרון דרבה. לשכת נתניהו היו ותיקים מוכנים ובהם חומר לא נעים על פוליטיקאים בכיריהם, מאיות ליברמן ואחד ברק ועד סילבן שלוט. מדובר היה בסה"כ באיסוף שיטתי של חומריים שכבר התרפסמו על אותם אנשים, אבל ברגע שהוא פורץ העימות בין נתניהו לאחד מהם, צבא הטוקבקיסטים האמיתי והוירטואלי של נתניהו. לרבות חברי הכנסת והשרים, שטופחו לתקופה (דוד ביטון, מيري רגב) היה מצויד בכל החומר הנחוץ כדי למגר את היריב. תשאלו את בוגי יעלון. אפקט ההרתעה הוא זה ממשועתי, עד שלא מזמן אמר לי בכיר בליקוד – אני יוציא מאנקודות הנחה שנתניהו מאמין לכל שיחה שלו. הבכיר העלה שם שמכור בכוורת סביב נתניהו. וולטר סוראיינו הוא איש צלים, שהסתובב סביב נתניהו שנים ארוכות. בסביבה הקרובה לננתניהו, ייחסו לו ביצוע עבירות רגשות עבר הבוס. אמרתי לאותו בכיר, שאנו שומם סיימי. לא רק שנתניהו לא היה מסתכן בהازנות כלל, גם הועלות והמאמצ פשט גדולים מדי...".

*** העתק מדף הבלוג של דרוקר מיום 18.9.2017, מצורף לכתב הקביעה זה כנספח "29".

121. מהאסמכתאות שמצוות התובע 1, ביום 9.2.2018 (יוםים לאחר הריאיון של רוני אלשיך אצל אילנה דיין ויוםים לפני הריאיון שהעניק דרוקר ליעל בן ביום 11.2.2018), שבו הוא הודה מפורשות שאין לו ראיות

בנושא), פרטם דורך את שמו של התובע 1 בראשת הטוויטר על מנת לקשור אותו לדברי המפכ"ל בעניין "המעקב אחרי חוקר משטרת ישראל".

122. דורך הוא שגורם לחרושת השמועות, ולא אף אדם אחר. דורך עשה כן, בציוץ בטוויטר מיום 9.2.2018, שככל ציטוט של פסקה אחת שבה הופיע שמו של התובע 1, מתוך המאמר שהוא כתב ביום 18.9.2017 בבלוג האיש שלו (שצורף לכתב תביעה זה לעיל כנספה "29"). אמר זה, לא עסוק בתובע 1, אלא רובו ככלו בראש הממשלה נתניהו.

*** העתק מהפרסום של דורך בראשת הטוויטר ביום 8.2.2018, מצורף לכתב תביעה זה כנספה "30".

123. כפי שניתן לראות בציוץ, דורך ציטט מתוך המאמר, תוך שהוא סימן בצלע צחוב ובולט את שמו של התובע 1, בקונוטציה שלילית, לפיו הוא כביכול "איש צללים", ש"מבצע עבירות רגשות עברור הבוס". במסר שדורך העביר בסיסון לדאיון של המפכ"ל רוני אלשיך נכתב כך: "אפקט ההורתעה הוא-ca משמעותי, עד שלא מזמן אמר לי בכיר בליקוד – אני יוצא מנקודת הנחה שתנתניינו מאמין לכל شيء שלי. הבכיר העלה שם שמדובר בכוורת שביב נתניהו. ולטראַן" סוריינו הוא איש צללים, שהסתובב שביב נתניהו שנים ארוכות. בסביבה הקרובה לננתניינו, ייחסו לו ביצוע עבירות רגשות עברור הבוס".

124. דורך השמייט את המשך הדברים, לפיהם: "אמורתי לאוֹטו בְּכִיר, שָׁאוּן שָׁוָם טִיכְוֵי. לא רק שנתניינו לא היה מסתכן בהזנות כאלה, גם הعلامات והמאץ פשוט גודלים מידי...".

125. דבר חמור זה, נעשה על רקע הדברים שאמר דורך באותו יום (!) בתכנית שהנרכה באופן אישי ("לונדון קירשנבראום"), בה נחטו באולפנו הכתב ברוך קרא וחבר הכנסת יואב קיש¹¹. מצפיה בתכנית זו עולה, שדורך ידע בזמן אמת, שהtoutvu 1, איינו קשור לפרשא, וזאת גם הסיבה שלאורך כתב ההגנה המכפיש שלו הוא לא ניסה לייחס אמת לדברין, אך בחר בכל זאת, להשמיז את התובע 1 בעבודות חסרות רלוונטיות להגנתו.

*** העתק קבצי וידאו של הכתיבה מיום 8.2.2018 מצורפים לכתב תביעה זה, באמצעות החسن נייד, ומוסמנים כנספה "31"¹².

*** העתק תמליל הכתיבה מיום 8.2.2018 מצורף כנספה "32" לכתב תביעה זה.

126. הכוורת שהעניק דורך לתכניתו, הייתה: "గורמים רבוי כוח, שלחו חקרים פרטיים לעקב אחרי ראש הממשלה" (ראו חלק ראשון לכתבה מיום 8.2.2018). בהמשך הכתיבה (חלק שני בדקה 01:22) דורך הציג שוב את נושא הדיון ושאל כך: "היו או לא היו חקרים פרטיים?".

¹¹ כך במקור

¹² <https://13news.co.il/item/programs/london-and-kirshenbaum/episodes/ntr-1282681/>

¹³ הכתיבה המשודרת מיום 8.2.2018 בערך 10 ארוכה 44:27 דקות. בהחסן הניד מצורפים רק קבצי האודיו של 10 הדקה הראשונות של הכתיבה, שהם הרלוונטיים לעניינו מותו הכתובת כולה. בהחסן הניד, מצוירים 10 קבצי אודיו בני דקה אחד. כל קובץ נדרש בחחסן הניד, נשא שם, בהתאם לסדר הכרונולוגי של 10 הדקות הראשונות של הכתיבה. למשל: קוביץ ראשון קרי: "כתבה מיום 8.2.2018 חלק ראשון" וכו' וכלל את הדקות 00:00-00:01 וונתק הכתיבה. קוביץ שני קרי: "כתבה מיום 8.2.2018 חלק שני וכולל את דק 00:02-00:01, וכן הלאה".

127. לאורך התיכנית, דורך ניסה לשאול את הנוכחים מה דעתם, ביחס לקשר אפשרי, שבין האירוע עליו דבר רוני אלשיך, לבין המחלכות המשטרתית בראש הממשלה, שהיו עתידות להינתן בטוחה זמינים קצר זמן הפרשה.

128. בראיון שדורוך ערך עם הכתב ברוך קרא, נדונה האפשרות על ידי שניהם, שמלכתחילה לא הופעלו על ידי מאן דתו, חוקרים כלשהם שחקרו את חוקר המשטרת ישראלי.

129. אולם, כפי שניתן לראות בכתבה, תסכלו של דורך ממסקנה זו גבר. דבר זה הוביל אותו לצין את הדברים הבאים בפני ברוך קרא, בתמיהה חזודה:

"...אבל אם מפכ"ל המשטרת, כל עוד הוא אמר את זה, אמר או לא אמר בשיחות רקס, ככל ואחרות, דורון הרמן שלנו שידר את לפni כמה חדשים...אתה יכול להגיד, הסיח לפוי תומו, יצא לו, זرك. אמר את זה אתמול, בראיון עם אילנה דיין בעובדה, לא יכול להיות שהוא מתבסס על אولي אני טועה, על איזה מודיעינית תלישה מן האויר שאין לה שום דבר שמאמת אותה. זה נשמע לי לא הגיוני שבן ברמה זו, יסתמך על איזה ידיעה קלושה, אני טועה??"

(דקות 28:02 עד 30:54 לקבצי השמע שצורפו כנספה "31", ועמ' 2 לתמליל הכתובת שצורף כנספה "32").

130. בשלב מסוים, ולאחר שהעיתונאי ברוך קרא העז להביע את דעתו בדבר חולשת "הידיעה המודיעינית", דורך השיב, כך:

"אתה עכשו מטיל ספק במהימנות המפכ"ל? לא אני כמעט שמעתי פה איזה נימה כמעט חוורנית, אני פטריוטית...".

(דקות 33:33 עד 34:03 לקבצי השמע שצורפו כנספה "31", ועמ' 3 בשורות 5-3, לתמליל הכתובת שצורפה כנספה "32").

131. מהכתובת עולה, שלדורוך היה רצון עז, שהדברים שנאמרו על ידי המפכ"ל קיבלו אחיזה למציאות. אולם בכתבה דורך הסכים, "שתנימוק של המפכ"ל היה חלש מאד" (ראו: בחלק השלישי של הכתובת שצורפה כנספה "31").

132. בהמשך הכתובת, דורך שאל את ברוך קרא, כך (ראו חלק שני): "...תנו לי את הערכה שלך, האם הדבר הזה יכול להישאר ככך? האם הוא יכול להישאר בלי שימושו ייחור ויגיד, היה או לא היה ואם אנחנו יודעים מי הפעיל אותם?"

133. מדברים אלו מתקבלות המסקנות הבאות:

133.1. דורך ידע שהתובע 1 לא היה קשור לדברי המפכ"ל וגם ידע שאין לו ראיות שהוא מעורב בדרך כלשהי לפרשה, אך היתמס ופגע בשמו הטוב לאורך השנים שמאז הפרשה, כשהוא כביבול הצעיר כ"MASTERING" מ-"עמדת המשטרה", בעוד שמדובר לא הייתה קיימת "עמדת משטרת" כזו, והוא מעולם לא "הסתיג ממנה", מושום "שהעמדה" היחידה, הייתה של דורך ולא של אף אחד אחר.

(כאן המקום להזכיר את המכתבים שצורפו כנספהים "6" ו-"8" לתצהיר התובע 1 בהליך הקודם, מהם עולה שמשטרת ישראל מעולם לא ייחסה לו את דבריו מפכ"ל המשטרת, והיחיד שעשה זאת הוא דורך).

133.2. דורך שרצה להניא את התובע 1 מההתביעה הראשונה, ציין "עובדות" בכתב ההגנה, שהיו בלתי רלוונטיות להגנתו, תוך שהוא צירף מסמכים שהציג באופן בלתי חוקי בעיליל, כדי "לחזק" כביכול את טענותיו. כל זה נעשה, בזמן שהוא ידע שהוא המקור של עצמוו, וטענותיו החמורות בכתב ההגנה לא יסיעו לו בהגנתו.

133.3. הרצון היחיד של דורך בכתב הגנתו ובפרסומים שפרסם לעין השביעית על מנת "לסייע" במלאת כתיבת הכתובות מימים 23-24.4.2019, היה להבהיר לתובע 1 עד כמה לא כדאי לו להמשיך וlhsהטעסק' אליו כפי שהוא 'הבטיח' שקרה לפני הגשת כתב ההגנה, במטרה سورיאנו ייסוג מההתביעה הראשונה נגדו.

ד. אחריותם של הנتابעים 4-2 בגין הכתובות שפורסמו ביום 23-24.4.2019

ד.1. הכתובת הראשונה מיום 23.4.2019

134. ביום 23.4.19, ימים ספורים לאחר הגשת כתב ההגנה של דורך, פורסמה באתר העין השביעית כתבתו של הנtabע 4, תחת הכותרת – "כתב הגנה חושף פרטים על קשריו של ולטר سورיאנו לנtinyho". הכתובת כוללת הוצאה דיבה כלפי התובע 1. הכתובת מופיעה גם בקישור: <https://www.the7eye.org.il/327781> לכתב תביעה זה.

135. אחת מכותרות המשנה של הכתובת, נכתב באדום בוהק, בנוסח הבא: "דורך חושף בכתב ההגנה פרטים על פניות של سورיאנו לנtinyho על רקע עסקאות נשך, סיידורים לשרה נתניהו והלנת שכר לחברת **שאיבטחה אירע משפחתי**".

136. ב"כ התובע שיגר ביום 23.4.19 מכתב בהול לנتابעים 4-2, וציין כי מדובר בפרסום שקרי ופוגעני, בכל הנוגע למיללים: "פניות של سورיאנו לנtinyho על רקע עסקאות נשך".

*** העתק מכתב ב"כ התובע מיום 23.4.2019, מצ"ב כנספה "33" לכתב תביעה זה.

137. ב"כ התובע 1 הבהיר, כי "הציטוט" המופיע לעיל בתוך כותרת משנה בולטת ואדומת בגוף הכתובת כלל איןנו ציטוט, ולא ברור על מה הוא נסמן.

138. מדובר בטקסט שלא הופיע בכתב ההגנה, ואגב כך ייאמר, כי אין בגוף הכתובת מיום 23.4.2019, כל אזכור לאותם דברים המצוים, בכותרת המשנה. מעבר לכך, מדובר באמירה שאינה נכונה ואין לה כל קשר לממציאות. הכתובת הראשונה פורסמה, ללא פניה לתובע על מנת לקבל את תגובתו.

139. התובע דרש במכתו להסביר מיידית את אותו פרסום כזוב מתוך כותרת המשנה הניל, ואף הודיע על כוונתו לتبיע את הנتابעים 4-2 היה והדבר לא יבוצע. בתחילת, שינו הנتابעים 4-2 (וללא תגובת התובע 1 לנוסח החדש) את הרישא אותה כותרת משנה, למיללים: "דורך חושף את כתב ההגנה פרטים על سورיאנו לנtinyho על רקע עסקאות נשך...".

140. לאחר דין ודברים בין כוח הצדדים (ובכל זה מכתב מפורט נוסף), ובחולף שעות ארוכות, שונתה כותרת המשנה ביום 24.4.19, למיללים "דורך חושף בכתב ההגנה פרטים על سورיאנו לנtinyho, לטענתו על רקע עסקאות מסוקים, סיידורים לשרה נתניהו והלנת שכר לחברת **שאיבטחה אירע משפחתי**".

*** העתק מכתב ב"כ התובע מיום 24.4.2019, מצ"ב כנספה "34" לכתב תביעה זה.

141. ביום 19.4.2019, עם ביצוע התיקון השני לכותרת המשנה בכתבת הראשונה, פורסמה באתר, הכתבת השנייה (בשנה 30: 13 לערך), גם הפעם מעת הנتابע 4, תחת הכותרת "גוני חיפש אותך, אבי פחימה מודיע שהכל בסדר".שוב, מבלי לקבל תגובת התובע, למורת שידעו שהם יכולים לעשות כן (העתק הכתבה צורף כנספח 22" לכתב התביעה).

142. בשל העבודה שכתבתתנו מיום 24.4.2019, הופיעו מילים שלא הופיעו בכתב ההגנה של דרוקר, ב"כ התובע שב ושלח לנتابעים 2-4 מכתב התראה והבהיר, שהמילים HACKING ושמותיהם של דミיטרי ריבולבלב ורות פראסול לא הופיעו בסעיף 22 לכתב ההגנה. במכבת זה גם הבהיר, שעצם העבודה שפראייטי מודיע אלה לא הופיעו בכתב ההגנה של דרוקר, מעידה על היותו המקור של העין שביעית שהביא לידיה את המידע המכפייש.

*** העתק מכתב ב"כ התובע מיום 24.4.2019, מצ"ב כנספח 35" לכתב תביעה זה.

143. גם אם נניח שהייתה טעות במציאות שבגינה מילים אלה לא הופיעו ושותקנה במועד מאוחר יותר (אותו דרוקר לא הזכיר מעולם), הרי בכותרת המשנהמצוין "האקין בשירות אוליגרכיס". המילה "אוליגרכיס", מופיע גם **3 פעמים בכתבת השניה**, כמשמעותם אלה לא הופיעו כלל בכתב ההגנה. מדובר בפרשנות ותוספת של הנتابעים 4-2, ובשימוש בתיבות תוך הלחמת מילים בעלות קונוטציה שלילית מובהקת, ששולבה כ"ירקע" לדברים הכוונים שצוטטו מכתב הגנתו של דרוקר, לפיהם: החבורה בעלות התובע 1, "הפעילה קבנלי משנה", תוך ביצוע לכוארה של "פעולות מתחכחות של מעקב, איסוף מידע והשגת נתוניים באמצעות טכנולוגיות שונות, דוגמת Hacking, האזנה, פריצה למחשבים ועוד".

144. התובע 1 הבHIR לנتابעים 4-2, כי דרוקר מסר להם העתק אחר של כתב ההגנה, אך אפילו בכתב ההגנה שמופיע באתר לעין כל, אין זכר למילים: "האקין בשירות אוליגרכיס" או למילה Hacking.

145. לנتابעים 4-2, לא עומדת הגנת סעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע על פרסום הדברים האמורים. שכן, לא מדובר על חזה גרידא על דברים שנאמרו בכתב ההגנה.

146. במצב דברים זה, נדרשו הנتابעים 4-2 להסיר את המילים "האקין", "HACKING" ו"אוליגרכיס" מן הכתבת, וכן הם נדרשו להסיר את שני השמות שלא נכתבו בכתב ההגנה - דמייטרי ריבולבלב ורות פראסול. בעקבות מכתב ב"כ התובע 1, הסירו הנتابעים 4-2 את המבוקש. עצם השרת המילים, מעידה על כך שהנתבעים 4-2, לא ראו את המילים החסרות בזמן אמת.

147. ואולם, הכתבת השנייה נותרה פגומה ומעולמת כלפי התובע 1. בכותרת המשנה הראשית של הכתבת השנייה, צוין: "כתב ההגנה בתביעה הדיבה של וולט סורייאנו נגד רביב דרוקר חושף פרטיים על סביבתו של נתניהו בזמן שהיה יועץ אופוזיציה ועסק בהקמת 'ישראל היום' * עוד בכתב ההגנה: פריצה למחשבים בשירות בעלי הון והקשיים העסקיים עם ע"ד מולכו".

148. בסעיפים 20-21 לכתב ההגנה, נכתב כי התובע 1 היה דירקטור ובעליים בחברת Universe Security Group Ltd, וכי חלק מהשירותים שהציגו אותה חברה, לעיתים באמצעות שימוש בקבני משנה, היה

מעקב, איסוף מידע והשגת נתונים באמצעות "הازנה" ו-"פריצה למחשבים". גם לפि כתוב ההגנה, מדובר כביכול בעניינים שתறחשו אי שם בעבר, לא ברור מתי.

149. אך דברים אלה אינם נכוןים כלל. הנتابעים 4-2 לא טרחו כמובן לבקש תגובה מהתובע, ופושט כתבו בכותרת מהזדהת, תוך **ייחוס** המעשים לתובע¹, כי זה האחרון נתן **שירותים** "לבעלי הון" שכלו גם **"פריצה למחשבים"**.

150. יותר לכך. כותרת המשנה הנויל הלחימה בין סעיפים 21-20 לכתב ההגנה, סעיף 22 לכתב ההגנה, שעה שינקביי כי אותם שירותים של **"פריצה למחשבים"**, ניתנו לבעלי הון. ואולם, סעיף 22 לכתב ההגנה לא גורס כלל ועיקר, כי אותם בעלי הון הנזכרים בו, דרשו או קיבלו **שירותים** של **"פריצה למחשבים"**.
הצימוד הזה נעשה אך ורק ע"י הנتابעים 4-2.

151. פריצה למחשבים היא עבירה פלילית חמורה. הנتابעים 4-2 כללו בכותרת המשנה הראשית לכתבה השנייה, וכן בגוף הכתבה השנייה, ייחוס של עבירה פלילית לתובע, באקטלה של שימוש בסעיף 13(7) בחוק איסור לשון הרע, כל זאת, מבלי לבקש את תגובתו.

152. מן המקובל מתקובלות העבודות הבאות:

152.1. הנتابעים 4-2 מיהרו לפרסם את הכתבות ביום 23.4.2019 "شنשענו" כביכול רק על "כתב ההגנה", כשחם השתמשו ב"עובדות" שנכתבו בו, ובנספחים שצורפו לו, על מנת להעצים את הפגיעה בשמו הטוב של התובע¹, על לא עול בכוון, ומבליל **שבכלל ביקשו** ממנו או מבא כוחו תשובות **לכתבות הנויל**.

152.2. בכתבה מיום 23.4.2019 "שיתקרה" את העמדה 'המודלת' והבלתי רשמית של 'נציגי המטה' בלתי מזווהים, ממנה דורך **"הסתיג"** מאד, ואף טען שהוא אכן מאמין לה, הנتابעים 4-2 נתנו נפח מרובה שיצר חוסר הגינות כלפי התובע¹, למרות שידעו שמדובר בטענות חסרות בסיס.

152.3. הנتابעים 4-2 ידעו שהדברים שנכתבו בכתב ההגנה של דורך לא פורסמו בשום מקום אחר על ידו עד למועד הגשת כתב ההגנה. המטרה הייתה "להזכיר" את התובע 1 לכותרות ולהעניק מימד של "אמת" לדבריו של דורך, למרות שמאז יום 20.2.2018 (בו הבהיר המפכ"ל את דבריו בתכנית אצל אילנה דיין), בפני וوعدת הפנים של הכנסת, אף עיתונאי לא ייחס פעמיinus לולטר سورיאנו את הדברים שייחס לו דורך ביום 11.2.2018.

הנתבעים 4-2 בחוסר הגינותם ציטטו בכתבה מתוך דבריו של דורון הרמן מיום 8.2.2018, אך לא הזכירו את דבריו המפכ"ל בפני הוועדה, לפיהם: **"דברי עיתונאי בערך 10 לא היו דברי ולכן השבתי על מה אני אמרתי. אני לא אחראי על מה אומרים בתקשורת, זה אומר, השני מתיזח, השלישי מתראין ונעשה אמתה. אני יצאתי לתקשורת לפני שנה וזה הייתה תשוביtribut ברייאון לעובדה".** ברייאון לעובדה לא הוסיף ולא מילא אחת שלא אמרתי לפני שנה. משומם מה לפני שנה, אולי הסנוסרים היו פחות רגילים, אמרתי אותן מיליט במדוק ואמרתי, ולא ייחסתי לראש הממשלה שום דבר, אמרתי שיש גורמים, אנחנו לא מדברים על אותן גורמים וירטואליים, אנחנו מדברים על גורמים שהיו בשטח, שרחחו סביב חוקרים שחוקרים את התקיים האלה".

*** העתק פרוטוקול וועדת הכנסת מיום 20.2.2018 מצורף בנספח "36" לכתב התביעה.

152.4. בכתבות מימיים 2019.4.23-24, הנתבעים 4-2 פרסמו קישורים לכל הפרטומים, עליהם דורך נשען לכאן וכאן כדי לטעון שדבריו המכפשים מיום 11.2.2018 אודות התובע, "נאמרו לפני כו"ן על ידי כל תקשורת אחרים. ברם, הנתבעים 4-2, בחרו שלא להציג בפני קוראים ציוצים בטוויטר, שמעידים שדורoker הוא זה שהניע את חរושת השמועות ביחס לתובע 1 כבר ביום 9.2.2018, במובן זה, שהוא כביכול האדם שאליו התייחס המפק"ל בדרכיו לאילנה דיין והוא זה ש"איישר" את אותם דברים בראיון שלו ביום 11.2.2018. הנתבעים גם לא הציגו את עדמותו של דורך מזמן אמת ביום 8.2.2018 **שהנחה את תכנית "לונדון קירשנבוֹאַם"** (ראו נספחים "31"--"32" לכתב תביעה זה).

152.5. מלבד הנזק העצום שנגרם לתובע מכך שהנתבעים ייחסו לו עבירות פליליות שאין בהם אמת, ברור גם שהדבר הביא לנזקים לאוטם "בעל הון" שקראו על אודות "שיטת העבודה" שנטענו באופן שקרי בכתב ההגנה.

153. בהתאם לסעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע, דין וחשבון נכוּן והוגן על מה שנאמר או ארע בהליך משפטית, כאמור בסעיף 13(5) לחוק זה, לא יהווה עילה למשפט אזורי. במקרה דין, עסוקין בכתבה של העין השביעית הנסמכת על כתב ההגנה של דורך ועל תוספות מיוחדות של דורך.

154. ההגנה שבסעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע אינה הגנה מוחלטת, אלא **"הגנה מותנית, ותלויה בנסיבות הדיווח לאופן הדברים אכן נאמרו"** (רע"א 16/1389 **פאיז אשטיין נ' זכי כמאל** 27.7.16), ראו, בפס' 7 לפסק דין של כבוד השופט צ' זילברטל¹⁴). ולכן, כאשר בפרסום יש חזרה נכוּן והוגנת על ההליכים שאלהם הוא מתייחס, מעניק הסעיף הגנה מוחלטת לפרסום, ללא תלות במידת אמיתיתו או ביסוד הנפשי של המפרסם (ראה: דנ"א 02/60777 דרור חטר-ישי נ' עדנה ארבל 7.5.03 בפסקה 5 להחלטה, והאסמכתאות המוזכרות שם).

155. נוכח דברינו באשר בכתב הראונה, וחומר הרלוונטיות של סעיפים 18-29 לכתב ההגנה של דורך, ניכר כי הסיפה לכותרת המשנה המרכזית, "עוד בכתב ההגנה: **פריצה למחשבים בשירות בעל הון...**", אינה אובייקטיבית, הוגנת או אחרתית, מעבר לכך שהיא אינה נכוּן. ולכן אין זה דיווח "నכוּן והוגן" על כתב ההגנה.

156. הנתבעים 2-4 בחרו לחת במה מובלטת, וליחסו לתובע ביצוע עבירה פלילית, רק משום שדורoker הזכיר זאת בסעיף אחד בכתב ההגנה, ואפילו מבלי שדורoker קשר את "הפריצה למחשבים" לפעולה ספציפית כלשהי מטעם התובע (אם "בשירות בעל הון" ואם בכלל). כל אשר נאמר בסעיף 21 לכתב ההגנה של דורך, היה כי חברת Universe Security Group החישה בעבר, עברו לקוחותיה, שירותים שונים "דוגמת... האזנה, פריצה למחשבים ועוד". דורך לא התימר לקשר את ההצעה למעשה ספציפי, אפילו לא אחד. ואולם, הנתבעים 2-4 נטלו את האמור בסיפה לסתור 21 לכתב ההגנה, והלחימו אותו לסעיף 22 לכתב ההגנה, וכך נולד המשפט **"פריצה למחשבים בשירות בעל הון"**, **שאינו נכוּן ובוודאי שאינו הוגן**, וכל יכולו דיבוה רעה וקשה כלפי התובע.

157. שתי הכתבות פורסמו ע"י הנתבעים 4-2, يوم אחר יום (19.4.23-24.4.2019), מבלי שהם טורחים לפנות לתובע 1 או בא כוחו, ולבקש תגובה לכל כתבה וכתבה. דרך פעולה זו **Mbpsat חזקה ב-הנתבעים 4-2 פעלן** **כאן**

¹⁴ עניין אשטיין הינו למעשה, דחוית בבקשת רשות ערעור על פסק דין של ביהם"ש המחווי בחיפה, בתיק ע"א (חי) - 32671-04-15 זכי כמאל נ' פאייז אשטיין, 15/12/30. באותו עניין דבר בדיווח אודות עדות של עד בעת חקירה בבית המשפט. ביהם"ש המחווי קבוע דחה את הטענות בדבר פרסום הוגן ונכוּן. ראו, בפס' 54-58.

בחוسر תום לב כלפי התובע, ובמיוחד כאשר בזמן פרסום הכתבה השנייה כבר ידעו, בפועל, על הבעיות בפרסום הכתבה הראשונה.

158. שתי הכתבות אינן הוגנות, ופוגעות בשמו הטוב של התובע. אין זה משנה כי האתר ציטט, לכארה, מותח כתב ההגנה, שהרי הגנת סעיף 13(7) חלה על דיווח "הוגן", שהינו יסוד מצטבר לדיווח ה"נכון". ואماו, אותו חלק פוגعني מותח כוורת המשנה לכתבה השנייה, אף אינו נכון כלעצמו.

159. אין שיעור למדת הזולול של הנتابעים כולם בבדיקה ה"עובדות" המצוויות בכתב ההגנה. מבלי לפגוע בכלל זכות או טענה של התובע 1, נדגים זאת קוצרות להלן:

1.59.1. ככל הידוע לתובע 1, חברת *universe security group Ltd* לא נתנה שירות לכל אלה המוזכרים בסעיף 22 לכתב ההגנה, פרט אולי לאחד מהם.

1.59.2. החברה לא השתמשה באמצעות טכנולוגיים כלשהם למעקבים ובודאי שלא לצרכי "הازנה" ו- "פריצת מחשבים".

1.59.3. כאמור, למילה סייבר קיימים קונוטציות רבות שבחלקן שליליות. לכן, גם אם היו יוצאי מערכות הביטחון שהעניקו בעבר שירותים לחברה, ברור שלא מדובר בשירותי "סייבר" במונחים השלילי. הינו, העין השביעית כיוונה לכך שתובע 1 מנהל חברת סייבר התקפי[!]. זאת בניגוד לעובדה שמכتب ההגנה של דורך לא עולה כלל כי אותה חברת "של סוריאנו" הייתה חברת סייבר התקפי. עובדה זו, לא מנעה מהנתבעים 4-2 להפיץ את הקונוטציה השלילית מבלי לחשוב פערמים. דבר זה מעיד כוונותם לפגוע בשמו הטוב.

1.59.4. התובע 1 או החברה לא העניקו מעולם שירות כלשהו לרה"מ או בני משפחתו, וגם לא אף חברת אחרת של התובע 1.

1.59.5. אין לתובע 1 היכרות כלשהי, עם אדם בשם דניאל דורון.

1.59.6. התובע 1 לא עסק בתרומות או בגין תורמים לא עבור בניין נתניהו ולא עבור הליכוד.

1.59.7. אין כל קשר בין ניסיון עבר מצד התובע 1 לשוחחות אודות "השר הגיאורגי", לבין עסקת מכירת הליקופטרים אזרחיים מספרד לגיאורגיה שהתבצעה, זמן ניכר קודם לבקשתה זו.

160. בנסיבות ובנסיבות כמותואר בכתב תביעה זה, פגעו הנتابעים בשמו הטוב של התובע.

161. הן בכתבה הראשונה והן בכתבה השנייה, יש כדי -

161.1. להשפיל את התובע בענייני הבריות, לעשותו מטרה לבוז וללעג בענייני הציבור;

161.2. לbezות את התובע בשל מעשים, התנהגות או תוכנות המיויחסות לו;

161.3. לפגוע בצורה אונסה בעסקו ובפרנסתו של התובע.

161.4. להפחיד את התובע כדי שייסוג מותביעתו נגד דורך, על ידי מימוש האיוםים שדרוך השמייע בעניין התובע וככלפי סביבת התובע.

162. האמור לעיל מקבל משנה תוקף, משעה שהנתבעים 4-2 פעלו ייחדיו עם התובע 1 על מנת לפרסם פרסומים סנסציוני בהתייחס לתובע 1, תוך שימוש נזהה בהגנת סעיף 13(7) לחוק.

163. פרסום שתי הכתבות גרים לנזק רב ומוחץ לתובע, וזאת בשל הארכיטקטורה של המרשחת בעידן הנוכחי.
(נפנה לת.פ. (מחוזי י-ס) 15-06-2026 מדינת ישראל נ' גיא כהן (18.5.28), לפס' 75 לפסק דין של כבוד השופט, משה יוזע הכהן).

164. השילוב בין פעולה עיתונאית הנוכחית - לכוארה - להסתופף תחת כנפי החסינות של סעיף 13(7) לחוק (אף שבפועל היא אינה צו), בין עיתונאי (דרוקר) שմבקש לבוא חשבון עם התובע (לאחר שזה האחורי לא סיים את הליך הגישור כפי רצונו של דורך), הוליך כאן פרי באושם תקשורת, שהיא אקט פסול של בריאות תקשורתית כלפי התובע, שאינו דמות ציבורית.

165. הנتابעים 2-4 הפכו את הוראת סעיף 4(א) ל"תקנון האтика המקצועית של העיתונות", הקובל כי: "לא **פרסמו עיתון או עיתונאי, ביזען או ברשות דבר שאינו אמיתי, אינו מדויק, מטע או מסולף**".

166. כמו כן, הנتابעים הפכו את סעיף 5 לתקנון, שכותרתו "בדיקה העובדות", הקובל כדלקמן:
(א): לפני פרסום ידיעה כלשהי, יבדקו העיתון והעיתונאי את נכונותה במקור ומהימן ביותר ובהירות הרואה לפי נסיבות העניין.
(ב) דחיפות הפריטים לא תפטר מבדיקה נכונות הידיעה כאמור.
(ג) העובדה כי ידיעה התפרסמה בעבר לא תפטר את הבא להסתמן עליה בפרסום מבדיקה מהימנות הידיעה".

167. בנסיבותם ובנסיבותם, כמתואר בהרחבה לעיל, חטאו הנتابעים ולא פעלו בהתאם לתקנון המנחה את מקצועם.

168. נכון **"התעקשותם" של הנتابעים 2-4** לא לבקש תגובה מהתובע לכל אחת מהכתבות, ואף לא לבקש כל אסמכתא מדרוקר להוכחת האמור בכתב ההגנה, נראה שהפרוטוקולים הפגעניים נעשו על ידם בכוונה על מנת לפגוע בתובע.

169. ביום 1.5.19 נדרשו הנتابעים, על מנת שהדיוקן שלהם יתקרב למלת דיווח "נכון והוגן" כמצאות המשפט, להסיר מיידית את החלקים הבאים:

169.1. בכתב הראשונה: החל מהמשפט "ברקע הדברים, כנדרוך מתאר בכתב הגנתו של سورיאנו..." ועד לסוף הכתיבה.

169.2. בכתב השנייה: את הסיפה לכותרת המשנה הראשית [המילים]: "עוד בכתב ההגנה: פריצה למחשבים בשירות בעלי הון והקשרים העסקיים עם ע"י יצחק מולכו"], וכן החל מהcotרת בגוף הכתיבה "השותפות עם יצחק מולכו" ועד לסוף הכתיבה.

170. התובע 1 הודיע לנتابעים, כי אם לא יעשו כן, עד ליום 4.5.2019, בכוונתו להגיש תביעת דיבה/נזיקית כנדם, מספר ימים לאחר מכן (העתק המכתב מיום 1.5.2019 צורף כנספח "28").

171. ביום 3.5.2019 שלח ב"כ הנتابעים 2 מכתב תשובה בדו"ל, שדוחה את דרישת התובע וככלל איומים על אשר יקרה לתובע, אם יעז להילחם על שמו הטוב.

*** העתק מכתב ב"כ הנتابעים 2 מיום 3.5.2019, מצורף כנספח "37" לכתב תביעה זה.

172. התובע 1 הופתע מסירובם של הנتابעים 4-2 להיענות לדרישותיו לתקן העול שגרמו לו, כמו גם מהסגנון הבוטה שאפיין את מכתבים. ביום 6.5.2019, השיב ב"כ התובע 1 לב"כ הנتابעים (המכתב מיום 6.5.2019 צורף כנספח "28" לכתב התביעה).

ד.3. הכתבה מיום 15.5.2019 מעידה על מימוש האIOS של ב"כ הנتابעים 4-2 מיום 3.5.2019 על המשך הפסיקת שמו של התובע 1, על הכוונה בפרסום המכפיש מימים 23-24.4.2019 ועל חוסר תום ליבם של הנتابעים 4-2.

173. ביום 15.5.2019 הגיע התובע 1 את כתב התביעה המקורי בתיק הנוכחי. כבר ביום זה, פרסמו הנتابעים - 2-4 פרסום מכפיש נוסף, העוסק בתביעה שהגישו, שכותרתו: "סיקרנו תביעה השתקה – ונتابענו".

174. הנتابעים 4-2 טענו בכתביהם כי הם סיקרו את "תביעת השתקה של איש העסקים הלונדיוני ולטר סורייאנו נגד העיתונאי רביב דרוקר * כתת טובע סורייאנו את 'העין השביעית' ב-160 אלף שקל בשל סיקור התביעה".

*** העתק הכתבה מיום 15.5.2019, מצורף לכתב תביעה זה, כנספח "38".

175. ביום 16.5.2019 שלח ב"כ התובע 1 מכתב, לב"כ הנتابעים 4-2 וציין כי הם ממשיכים להפר באופן שיטתי את חובתיהם המקצועיית, וממשיכים להכפיש את שמו של התובע, למורת התראות חוזרות ונשנות מצדיו שנשלחו אליו בעבר. מכתב זה לא קיבל כל מענה מצדם.

*** העתק מכתב התובע 1 מיום 16.5.2019, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "39".

176. כפי שנעשה בעבר, פרסומיים של העין השביעית נעשה בזדון כדי להמחיש לתובע 1 את משמעות האIOS אותו בא כוחם העלה במכתבו מיום 3.5.2019 (שצורף כנספח "39" לכתב תביעה זה) כשתען כי: "...יתacen כי פסיקה של בית המשפט **ועל דעת הציבור תסייע לו בהפנמת המסר לעתיד ואולי גם לכין יש ערך ותכלית**. משכך – נדחות בזאת טענות מרשייכם ומוצע לו כי ימשוך את מכתביו בעניינים **שבנדון בטרם יובאו לפרסום ויאיגו את התנהלותו במלוא ביעורו**".

177. ברור שאת מכתבו מיום 16.5.2019, הנتابעים 4-2 לא טרחו לפרסם, אך הם דוווקא מאוד השתדלו להציג אותו "בכיעורו" בדרך המאפיינת את פרסומיים אודוטויו המותבטאת באמירת חצי אמרת.

178. בכתבה מיום 15.5.2019 הנتابעים 4-2 הטעו את הקוראים, בין היתר, באמרות הבאות:

178.1. האמרה כי: "בموقع התביעה הנוכחי של סורייאנו על סך 320 אלף שקל, לעומת הטענה של פסיה עצם סיקור התביעה הקודמת, תוכן מתון ביותר לטענות ההגנה של דרוקר, היא פרסום נוסף של לשון הרע כלפיו", היא אינה אמת. התובע 1 לא מחה על עצם הסיקור של התביעה הקודמת, אלא דרש כי הדבר יעשה בדרך נכונה והוגנת.

178.2. האמרה כי: "התביעה נגד 'העין השביעית', על עצם סיקור התביעה נגד דרוקר", גם היא אינה אמת. לא התובע 1 ולא אף אחד אחר מהתבאים 4-2 לסקור את התביעה נגד דרוקר. התובע 1 דרש, כי הסיקור ייעשה בדרך של דיווח נכון והוגן.

- 178.3 האמירה כי: "סוריאנו טען בתביעתו החדש באופן כובב, באמצעותו ע"ד אילן בומבר, כי הפרטומים באתר 'העין השביעית' נעשו בתיאום כלשהו עם דרוקר ולצרכיו, מבלתי מבון לספק לכך אפילו בدل ראייה, שכן אין כל ממש בטענה זו", היא אינה אמת.
- 178.4 הנتابעים 2-4 הסתיירו מהקוראים את מכתב התובע 1 ואת טענותיו, כי הכתבה השנייה שבגינה הוגשה התביעה, פורסמה בתחילת שהייתה כוללת מילים שהויסתרו בכתב ההגנה שדרוקר הגיע לבית המשפט, באמצעות מערכת "ynet המשפט". כאשר הדבר הובהר להם, התובע 1 ציין, שישנו אדם אחד בלבד שיכול היה להעביר אל הנتابעים 2 העתק מלא של כתב ההגנה, שאינו מחוק במספר מקומות, והוא דרוקר.
- 178.5 הנتابעים 2 מיהרו למחוק את המילים הללו וזאת ראייה מוצקה לתיאום שחל בין הנتابעים 4-2 לנتابע 1. דברים אלו הוסתרו מבון מהקוראים.
- 178.6 הנتابעים 2 השմיטו מהכתבה מיום 15.5.2019 את הטיעון של התובע 1 ביחס לסייע לסתורת המשנה בכתבה השנייה לפיה: "עוד בכתב ההגנה: פריצה למחשבים בשירות בעל הון".
179. בכתבה מיום 15.5.2019 הנتابעים ציטטו ארוכות את המיליל של ע"ד מן לבא כוח התובע 1 (התובע 2) שההוויה מבחינותם, כמובן, "תחליף" לכתב ההגנה שטרם הגישו בשלב זה.
180. מרבית הכתבה היא ציטוט ארוך מאוד של מכתב בא כוחם מיום 3.5.2019. הנتابעים 4-2 "שכחו" את המכתב הנקב מיום 6.5.2019 (ಚוצרך כנספה "28" לכתב התביעה), בו הדף התובע 1 את מרבית הטענות של ע"ד מן.
181. האיומים של הנتابעים 2 המשיכו, במסגר שהובא על ידם בשורה התחנתונה של הכתבה מיום 16.5.2019 המדוברת בעד עצמה, לפיה: سورיאנו וע"ד בומבר לא קיבלו עצה זו, והמשיכו בדרךם. אלו ממשין לדוחות. הנتابעים 2 המשיכו להטעות את הקוראים ולהוציא את דיבת התובע 1, כשהושיבו בכתבה מיום 15.5.2019, את המילים הבאות: "חברת הסייבר של سورיאנו", בעוד שמיללים אלו לא הופיעו אפילו בכתב ההגנה של דרוקר. כמו כן, במציאות, מעולם לא הייתה לתובע 1 חברת סייבר.
182. מהכתבה שפרסמו הנتابעים 4-2, ביום 15.5.2019, מתיקלות העובדות הבאות:
- 182.1 הנتابעים 4-2 לא פרסמו בczמוד לכל טענה שלהם את טענותיו של התובע 1, באופן מלא וממצה.
 - 182.2 הנتابעים 4-2 לא הפרידו בין עובדות לבין פרשנויות או דעות, תוך הדגשת בפני הקורא מתי הם טוענים עובדה ומתי הם מביעים דעתו אישית.
 - 182.3 הנتابעים 4-2 לא סיפקו גילוי נאות בדבר העובדה שקיים להם עניין אישי בכתבה.
 - 182.4 הנتابעים 4-2 לא הודיעו את המילים "חברת הסייבר של سورיאנו".
 - 182.5 הנتابעים 4-2 לא נתנו לתובע 1, להגיב לנאמור פרסומי המכפיש במידה ובהבלטה הרואיה (כפי שלא נתנו בעבר וכפי שלא נתנו לאחר פרסום כתבה זו, כפי שנציג להלן).
- ד. הכתבות השקריות הנוספות שפרסמו הנتابעים 4-2 מזאת הכתבה מיום 15.5.2019 ועד היום, המעידים על החומרת נקי התובע 1, חוסר תום ליבם וכוונתם לפגוע בתובע 1 באמצעות הפרטומיםמושא תובעה זו.

183. הסיקור השיטתי וחסר האובייקטיביות של העין השビיעית אודות התובע 1 לאחר הגשת התביעה, נועד להתייש אוטו ולהניא אותו מהתביעה, דרך הפעלת לחץ פסול וחסר מעוזרים, שגרם להחומרת הנזקים שלו מאז הגשת התביעה.

184. לצד 3 הכתבות שהזכו בכתב התביעה, הנתבעים 4-2 פרסמו על התובע 1, מעל 30 (!!) כתבות מסולפות וסקריות נוספת בטוווח זמנים קצר מאוד, תוך פגעה אנושה בזכותו של שם טוב ולפרטיות. פעולות אלה, **מחישות היטב את האיסם של ב"כ הנתבעים 4-2 מיום 3.5.2019 שהתmesh בפועל.**

185. כך למשל, הנתבע 4 עשה שימוש לרעה בהיתר הכללי לעיוון בתיקי בית המשפט שניתן לו, על מנת לאגור מספר רב של כתבי טענות מהליכים משפטיים המתנהלים בבית משפט, כדי לייצר עשרות כתבות (מעל 25!! **בשלשה חודשים**) על התובע 1, תוך סילוף שיטתי של האמור בכתב הטענות, כשהוא והعين השビיעית מעבירים חומרם אלו לצדים שלשים בארץ ובעולם על מנת להפעיל על התובע 1 לחץ פסול נוסף לسانת מההתביעה הנוכחית נגדם, ולהחמיר את נזקיו. **לאור הפגעה בפרטיו ועקב השימוש במנגנון הפגוני והחמור בו נקטו הנתבעים 4-2 (באמצעות הקמת מאגר מידע עליון, כאדם פרטי), הוא נאלץ לנ��וט נגדט הליך נסוך המתברר בה"פ 19-12-9333.**

186. יצוין, למעלה מן הצורך, שאותו מאגר מידע שהנתבעים 4-2 הקימו ביום 17.7.2019 במטרה לפגוע בתובע 1 (שקרווי "הגןך") ו燒וקיותו נבחנת בהליך שהזוכר לעיל, יומיים לאחר מכן, ביום 19.7.2019, אתר אינטרנט אמריקאי בשם forensic news¹⁵, שמקימי מצוים בשנות העשרים לחייהם ואינם עיתונאים מורשים, החל לעשות שימוש במידע על התובע 1, מהליכים בבית המשפט וממוקמות נוספות. מידע זה הועבר ומוועבר אליהם מהعين השビיעית חדשות לבקרים, במטרה לפגוע בו, על מנת להטייל עלייו מורה רוק בשל העובדה שהוא הגיע את התביעה נגדט.

187. דוגמא נוספת להתנהלותם חסרת ההגינות של הנתבעים 4-2 כלפי התובע 1, ניתן לראות בכתבם מיום 26.12.2019, שפורסםם באתר העין השビיעית. לאחר שלאורך מספר חודשים, הנתבעים 4-2 סיירו נמרצות ובאופן מגמתי את ההליך המשפטי שנוהל מול אתר האינטרנט "בחדרי חרדים" (ואף כינו אותו בסיסמא השוחקה "תביעת השתקה") הם זלו בזדון הברורה של הנתבעים שם, **אוודות עגמות הנפש החמורה שנגמרה לתובע**. הנתבעים 4-2 עיקרו מתוכן את **פסק הדין של בית המשפט, שניתנו להסדר הגישור**. שכן, במסגרת פסק הדין שניתנו תוקף להסדר הגישור בין הצדדים, נכללה התחייבות מצד הנתבעת, "בחדרי חרדים", להסיר את הכתבות שעסקו בתובע 1 מתוך רשף האינטרנט שכללו תМОנות של התובע, ושכללה גם פרסום התנצלות. **הדברים נעשו על ידה מתוק הבנה והפנמה של הנזקים שנגרכו לתובע 1 עקב הפרסומים.**

188. בנגד פסק הדין שניתנו להסדר הגישור ביום 25.12.2019 ולהסכם הצדדים, הנתבעים 4-2 פרסמו يوم לאחר מכן (ביום 26.12.2019) צילומים של הכותרות הראשיות בכתבאות שפרסמה "בחדרי חרדים", שככלו את התМОונות של התובע 1, שהופיעו באותו כתבאות. הנתבעים 4-2 פעלו בנגד לפסק דין של בית המשפט,

¹⁵ אתר news forensic, שהוא אתר אמריקאי קיינוי שהוקם בклиיפורניה ביום 22.4.2019 על ידי אנשים בשנות ה-20 לחייהם, להם אין כל רישיון לעסוק בעיתונות, ביום שלפני הכתבות שפרסמה העין השビיעית ביום 19.4.2019, שהם מושא ה念头עה הנושא נגודה. מזו הקמו ולמשך חודשים רבים לאחר מכן news forensic הcola העלה "כתבות" בסינדרויזיה עם העין השビיעית. כוימים לאחר הקמתו "הגןך" באתר העין השビיעית, האתר החל לפרסם כתבות אודות המבקש שעסקו אך ורק בחומריים שאגירה העין השビיעית "יגנטץ".

ומחורו מידע באופן פסול דרך ניסיון לעקוף את פסק הדין, על מנת שהמידע והתמונות שהופיעו בכתבם יישארו לעד בראשת האינטראנט, ובתווך כן, רוקנו מתוכן את הסדר הגישור.

*** העתק הכתבה מיום 26.12.2019 מצורף לכתב תביעה זה, בנספח "40".

*** העתק פסק הדין שנייתן להסדר הגישור מיום 25.12.2019 מצורף לכתב התביעה בנספח "41".

189. ביום 6.1.2020 פנה התובע 1 לעין השביעית, בבקשת להסיר את הכתבה מהאותר. בקשה זו סורבה.

*** העתק מכתב התובע 1 מיום 6.1.2020, מצורף לכתב התביעה בנספח "42".

*** העתק התגובה למכתב מיום 7.1.2020, מצורף לכתב תביעה זה בנספח "43".

190. ביום 11.3.2020 פנה הנتبע 4, כדי לקבל את תגובת התובע 1 לבקשתה שהעין השביעית התכוונה לפרסם. בדומה לשורות כתבות קודמות, העין השביעית התכוונה לסקר כתבה של עיתון ה-"טלגרף" באופן מסולף שיטאים למטרותיה הסמיוטיות.

191. התובע 1 השיב לנتبע 4, כך:

"שלום ארון, להלן תגובתי.

אתר העין השביעית, אשר נתבע על ידי מר سورיאנו כבר פעמיים בגין ביקוע עולות חמורות כלפיי, ממשיך להחפש להתרידיו גם ביוםים טרופיים אלה (בهم יש מצב חירום לאומי הן בישראל והן בארה"ב ובעולם כולו) כאשר הוא נטפל אליו בהקשר אחר ובלתי רלוונטי לחילופין, שעניינו כתבה שפורסמה לפני יותר מחודש ב"טלגרף" הבריטי. הטעם לכך מובן אליו – במידור בರיונות הרשות (cyber bullying) כלפיי מר سورיאנו ובהמשך ניסיונות הטלת אימה עליו, תוך כדי ניהול התביעות המשפטיות המתנהלות כעת ובניסיונו בוטה להשפיע עליהם בדרך פסולה.

באותה נשימה, לא פלא שatoms גם בחרתם להעלים מקהל קוראי האתר את החלטתו הטריה של בית המשפט (מיום 26/2/20) אשר חייבת אתכם בהוצאות משפטי בגין ניסיון שווה להטריד את מר سورיאנו בעניין גילוי מסמכים, תוך מגש שווה והשתרתת מידע חיווני מבית המשפט.

הדעה אינה תופסת שדווקא את ההחלטה החrichtה לחייב אתכם בהוצאות משפט, בחרתם להסתיר מקהל הקוראים. את מה שלא הצליחם להשיג בהליכים מקדים במסורת התביעה שמר سورיאנו הגיע נגচם, אתם מבקשים להשיג בדרך ערומה, בMSGORT בקשה "לקבלות תגובה" לכתב נספח אזהות מר سورיאנו. זה בזיזק מתחם הסיכון ממנו הזיהרו בתி המשפט, כאשר אמצעי תקשורת מסקר באדייקות את מישותובו אותו. דפוס זה, החזר ונשנה בהתנהלותכם מול מר سورיאנו, ודאי שיזק את טענותיו של سورיאנו בבית המשפט...

*** העתקי פנית הנتبע 4 ותשובה התובע 1, לפניה מימים 11.3.2020 - 15.3.2020 מצורפים בנספח

"44".

192. לאחר דברים אלו, העין השביעית, לא פרסמה את הכתבה שהיא התכוונה לפרסם. כמו כן, העין השביעית לא פרסמה אפילו לא באזכור מזערני באתר, שהוא הטעתה את בית המשפט בבקשתה שהגישה ועל כן שחוויבה בהוצאות משפטי בגין זה.

193. פרסומיים המכפישים והנמשכים של הנتابעים 2-4 (מעל 25!! כתבות בטוחה קצר מאד, כשאין בהם אמת וחוזרים על הסיסמא השחוכה של "תביעות השתקה" ב-10 כתבות מתוכן), הציגו באופן גלי את חוסר ההוגנות, והיעדר האובייקטיביות שאפיינה את "פרסומייה" עוד בכתבה הראשונה והשנייה. פרסומיים אלה, העצימו את הפגיעה האנושה בזכותו התובע 1 לשם טוב.

ה. הפרסומים המכפישים אוזות התובע 2 על ידי הנتابע 3 והנתבעת 2

194. ביום 19.5.2019 התראיין התובע 2, ביחד עם הנتابע 3, בתכנית רדיו של אראל סג"ל, בתחנת fm103. זאת, בעקבות הגשת התביעה המקורית בהליך דין, ביום 15.5.2019.

195. במהלך הריאיון התייחס התובע 2 לרקע הגשת התביעה ולתמצית האמור בה. לאחר דבריו, פנה השדר לנتابע 3 ובקש את התייחסותו. הנتابע 3 פתח את דבריו במילים הבאות: "באמת... אני הקששתי לדברי האלה ואני פשוט מזועזע שהבן אדם זהה הוא עורך דין בישראל, פשוט אוסף של שקרים. אני לא יודעת אפילו מאיפה להתחיל, פשוט שום דבר שהוא אמר הוא לא נכון"

(עמ' 5, שורות 7-4 לתוכלו, המצורף כנספח "45" לכתב תביעה זה).

196. דבריו אלה של הנتابע 3, מהווים הוצאה דיביה גורפת ומכוורת כלפי התובע 2. הנتابע 3 התבטה באופן חמור ביותר כלפי התובע 2 ובדבריו אלה ישנה הוצאה לשון הרע חמורה נגדו.

*** העתק תמליל תכנית הרדיו מיום 19.5.2019 מצורף לכתב תביעה זה, כנספח "45".

*** קובץ שמע של תכנית הרדיו מיום 19.5.2019 מצורף לכתב תביעה באמצעות החسن ניד, כנספח "46".

197. ביום 19.5.2019 פרסמו הנتابעים 2-4 כתבה אוזות המכתב שהועבר אליהם מטעם התובע 2, ומטעם התובע 1 ביום 16.5.2019. רק באותו יום ובאותה שעה, פרסמו הנتابעים 2-4 את המכתב באתרם.

*** העתק המכתב מיום 16.5.2019 מצורף לכתב תביעה זה ומוסמן כנספח "47".

*** העתק הכתבה מיום 19.5.2019 מצורף לכתב תביעה זה ומוסמן כנספח "48".

198. רק ביום 19.5.19, בסמוך לשעה 21:00, פרסמו הנتابעים 2-4 את העתק התביעה המקורית בתיק דין, לאחר הכתבה מיום 15.5.19. כפי הנראה, הנتابעים 2-4 עשו כן בעקבות דברים שאמר התובע 2 בראיון ביום 19.5.19.

199. ביום 20.5.2019 בשעה 20:11, פרסמו הנتابעים 2-4 כתבה נוספת אורן פרסיקו. הפעם הכתבה עסקה בתובע 2, כנגורת של חילופי המכתבים שתוארו לעיל, ועל רקע הריאיון מיום 19.5.2019.

200. בכתבה זו, החיליטו הנتابעים 2-4 להדגים עוד יותר את הזדון שלהם כלפי התובע 1, כאשר הפעם, הם הפנו את חיזיהם גם כלפי התובע 2, כבא כוחו.

*** העתק הכתבה מיום 20.5.2019 מצורף לכתב תביעה זה, ומוסמן כנספח "49".

201. העמוד הראשי של האתר הפנה את הקורא בדרך הבאה: "עוד בנושא: שירות לציבור: טענותיו של עורך הדין אילן בומbeck – ולצדן האמת".

202. הפניה הבולטות זו הציגה את התובע 2, כמו שטען טענות שאיןאמת. כאמור- שיקר במהלך הריאיון. מדובר בחציה של קו אודום, כאשר הנتابעים 2-4 החיליטו לפגוע בתובע 2, אישית ובזדון, כמייצגו של התובע 1. הכתבה נוספת את הכותרת: "כמו שהוא אמר, רק להיפך". תחת כותרת זו, הופיעה כותרת המשנה: "שירות לציבור: טענותיו של עורך הדין אילן בומbeck – ולצדן האמת".

203. בגוף הכתבה מופיעות 5 טענות אותןטען התובע 2 בראיון, ולצדן מה שהנتابעים 4-2 כינו "העובדות האמיטיות". בכך התיימרו הנتابעים 4-2, לפוסט שהתווער 2 שיקר 5 פעמים במהלך הראיון. מדובר בדיבבה מכוערת, שקרית, ובוטה ביותר. ככל הנראה, הנtabע 3 הבין את הבעיה העצומה שנובעת מדברי הדיבבה כלפי התובע 2 בעת הראיון, והוא החליט "להקדים תרופה למכה" ולהסביר לקוראי האתר, למה הוא התקשח כאשר אמר את מה שצוטט לעיל, לשדר אראל סג"ל. נפרט את האמור בכתב מיום 20.5.2019, ונבהיר את מהותה של הדיבבה.

סת ראשון של טענות: שקר מול אמת, לgresת העין השביעית

204. הנتابעים 4-2 טוענו בכתבה כך: "בומבחן": "אתר 'העין השביעית' לא בא וمبקש לשם עז מה אומר הצד השני. האמת: הדיווח על כתוב ההגנה של דרוקר הופיע באתר 'העין השביעית' יחד ובצמוד לדיווח על כתוב התביעה של سورיאנו גדו. שני כתבי הטענות צורפו לדיווח במלואם".

205. הצביעו המלא של דברי התובע 2 לשדר סג"ל (מתוך ההוראה והתמלול, שצורפו לכתב התביעה כנספחים "48" ו-"49") הוא: "...ואתר העין השביעית בא ומפרסם את כתוב ההגנה זהה, אגב, ההגנה, אני יכול לקרוא לזה הגנת השתקה, כיון שההגנה הזאת באה ומתיימרת לגרום לכך שולוטר سورיאנו יחשוש לבוא ולהבע את ריבב דרוקר וירצה להתאפשר, ואו אתר העין השביעית לא רק מפרסם, במבחן שהוא לא локח תגובה, לא בא וمبקש לשם עז מה אמר הצד השני, מה אנחנו אומרים, בא וכותב שם דברים שקרים, כותב אפילו דברים שלא היו בכתב ההגנה, בא ומרחיב את הדברים, כתב דברים חמורים, כותב על פריצה למחשבים, לא מקבל את התגובה שלנו...".

206. בצביעו לעיל, סומן המשפט העורך, התרמים, אותו בחרו הנتابעים 4-2 לצטט בכתבה. כפי שעולה מדבריו של התובע 2, הכוונה לכך שהאטר לא ל欺 תגובה של התובע 1 לגבי השקרים שמצוירים בכתב ההגנה של דרוקר, אותה כינה התובע 2, בשם "הגנת השתקה". "האמת" שהוצאה כאן, לא מתמודדת כלל עם העובדה שהנتابעים 4-2 רצוי לפרסם את כתוב ההגנה (בשתי כתבות נפרדות), וכן לפרש אותו, ולהוסיף עליו פרטים חדשים (ולא "לחזור גרידא" על האמור בו). והעיקר, הדברים נעשו מבלי לפנות לתובע 1 ולבקש את תגובתו.

סת שני של טענות: שקר מול אמת, לgresת העין השביעית

207. הנتابעים 4-2 טוענו בכתבה כך: "בומבחן": "[האטר] כותב דברים שלא היו בכתב ההגנה. האמת: כאמור, כתבי הטענות מצורפים לדיווחים עליהם, וכל המעווניין בכך מוזמן לעיין ולהיווכח כי מספקים ציטוטים ותמציאות הוגנות ומדויקות. יתר על כן, כשבומבחן העלה טענות לגבי מספר מילימ' בודדות שלטענתו אין תמצאות מדויק, ניאותנו להחליפן".

208. בראיון, התובע 2, אמר את הדברים הבאים: "...מה אנחנו אומרים, בא וכותב שם דברים שקרים, כותב אפילו דברים שלא היו בכתב ההגנה, בא ומרחיב את הדברים, כתב דברים חמורים, כתב על פריצה למחשבים, לא מקבל את התגובה שלנו". (ראו: עמי 3 שורות 10-7 לתמליל הראיון).

209. בצביעו לעיל, סומן המשפט העורך והתרמים, אותו בחרו הנتابעים 4-2 לצטט בכתבה. טענת הנتابעים 2, כי הם צירפו את שני כתבי הטענות איננה נכונה. כמו כן, מעולם לא נסתירה הטענה של התובע 2,

שבכתבות של הנتابעים 4-2 ביחס לכתב ההגנה של דורך, אך נכתבו דברים שלא הופיעו כלל בכתב ההגנה. בנוסף, הנتابעים 4-2 לא גלו לקוראים, שהכתבת השנייה שbegningה הוגשה של התובע 1 נגדם, פורסמה בתחילת כאשר היא כוללת מילים שהווטרו בכתב ההגנה שדורקן הגיש לבית המשפט, באמצעות "ונט המשפט". כאשר הבהיר הדבר, התובע 1 ציין שישנו אדם אחד בלבד שיכל היה להבהיר אל הנتابים 4-2 העתק מלא של כתב ההגנה, שאינו מוכיח בכמה מקומות בעמ" 3 בכתב ההגנה, הוא דורך (ראו: עמ" 3 לכתב ההגנה המקורי שצורף כנספח "3").

210. הנتابים 4-2 מיהרו למחוק את המילים הללו **מן הכתבת השנייה**. הנה ראייה, לתיאום של הנتابים 4-2 עם דורך. כל זה מוסתר כל העת מהקוראים, עד אשר ביום 19.5.2019, ב时刻 לשעה 21:00 (הרבה אחרי הריאון בצהרים), נערכו הנتابים 4-2 לבקשת התובע 1, והעלו לאתר את כתב התביעה ונספחו. בנוסף, הנتابים 4-2 החליטו לחתן כתורת משנה לכתבת השנייה הניל' הקורوية כך: **"עוד בכתב ההגנה: פריצה למחשבים בשירות בעלי הון"**. והרי התובע 1 הבahir בכתב התביעה, שכורת זו אינה אובייקטיבית, הוגנת או אחראית, מעבר לכך שהיא איננה נכון. שכן, בכתב ההגנה **לא כתוב כי התובע 1 פרץ למחשבים בשירות בעלי הון**.

211. על כן, אין מדובר כלל בדיווח "נכון והוון" על דבר המצוין בכתב הגנה. לאור כל אלה, התובע 2, אמראמת, ואילו הנتابים 4-2 לא.

סת שלישי של טענות: שקר מול אמרת, לגורסת העין השביעית

212. הנتابים 4-2 טענו בכתבה כך: **"בומבך**: "את כתב התביעה אפילו הם לא מעלים לאתר". האמת: כתב התביעה של סוריango נגד דורך עלה והופיע באתר **"העין השביעית"** לצד כתב ההגנה של דורך. גם כתב התביעה של סוריango נגד **"העין השביעית"** התרפס מיד עם הדיווח על התביעה, לא היה זמין זמן קצר, אך היה זמין לעיון בזמן שאמר בומבך את הדברים, זמין לעיון גם בעת".

213. כוונת התובע 2 הייתה כמפורט לכך שכתב התביעה נגד הנتابים 4-2 לא עלה לאתר. זו הייתה האמת העובדתית בעת הריאון. רק לאחר הריאון (ככל הנראה, ביום 19.5.2019 בשעה 21:00 לערך), העלו הנتابים 4-2 את כוונת התביעה החדש לאתר שלהם.

סת רביעי של טענות: שקר מול אמרת, לגורסת העין השביעית

214. הנتابים 4-2 טענות בכתבה כך: **"בומבך**: "על כתב ההגנה הם באו וסיפרו בהרחבה עצומה". האמת: כשמדווחים על כתב ההגנה שזה עתה הוגש, הדיווח מתמקד בכתב ההגנה - למזרת זאת, פירטו בהרחבה גם את טענותיו של סוריango".

215. הדיווח של הנتابים 4-2 על כתב ההגנה הופיע בשתי כתבות מלאות, שכן **"הלבינו"** את כל מה שדורקן רצה להגיד על התובע, ומعلوم לא עז לעשות כן במסגרת תחקיר עיתונאי רגיל. על כתב התביעה עצמו הנتابים 4-2 לא דיווחו בשתי כתבות ארוכות. הטענה, כי הנتابים 4-2 פירטו **"בהרחבה"** גם את טענותיו של התובע 1, היא נלאגת ופתטית.

216. לכל אורך התקופה, מאז הגשת כתב ההגנה של דורך, ועד ליום 20.5.2019, דיווח של הנتابים 4-2 בעניין התובע 1 היה בלתי הוגן בעלייל, ולפרקדים - גם לא נכון.

(נציין שההתיחסות לעיל היא עד ליום 20.5.2019. ברם, עובדה זו שהייתה אמת לאמתה בעת שנאמרה, בודאי נכונה שבעתים כיום, כמשמעותם בהיקף הכתבות חסר הפרופורציה שפרסמו הנتابעים 4-2 אודות התובע 1, עד ליום 29.1.2020).

217. הדיווח של הנتابעים 4-2 מוטה מאוד. מדובר בעיתונות מגוista להגנתו של דורך. כמו כן, מדובר בעיתונות מגוista גם מן הטעם שהיא בא להגן על עצמה מפני התביעה שהוגשה נגדה. למעשה, רק עצה, יכול הקורא להיכנס לכתב התביעה עצמו, או לעיין במכבתו האחרון שלושת התובע 2 אל הנتابעים 4-2 מיום 16.5.2020.

סת חמישי של טענות: שקר מול אמת, לארסת העין השביעית

218. הנتابעים 4-2 טענות בכתבבה כך: "בומבך": "עד עכשיו לא פרסמו את המכתבים שלי". האמת: המכתבים של בומבך, שצורפו לכתב התביעה שלו נגד העין השביעית, "מופיעים" כנספחים לקובץ התביעה שמופיע בצד דיווח עליה".

219. בעת הריאון, טרם פרסמו הנتابעים 4-2 את כתב התביעה נגדם, וכך, גם הנספחים לו, לא פרסמו. התובע 2 חזר והציג, כי רק לאחר הריאון (ככל הנראה ביום 19.5.2019 בשעה 21:00 לערך), העלו הנتابעים 4-2 את כתב התביעה החידש לאטר שלהם. במצב דברים זה, התובע 2 כתב לנتابעים 4-2, כי היה והם לא יירידו את הכתבה מהאויר באופן מיידי ויתנצלו על עצם העלאה, בכוונתו לתבוע אותם על הוצאה הדיבה המכוערת כלפי וכלי התובע 1.

*** העתק המכתב לב"כ הנتابעים 4-2 מיום 20.5.2019, מצורף לכתב התביעה זה, בנספח "50".

220. ביום 20.5.2019, בשעה 17:17, השיב ב"כ הנتابעים 4-2 למכבת התובע 2, ובו הפטיר כי מרשו: "לא מצאו בטענותיך ממש". דרישת התובע 2 נדחתה, והכתבה נותרה כולה באתר.

*** העתק תשובה ב"כ הנتابעים 4-2 מיום 20.5.2019, מצורף לכתב התביעה זה, בנספח "51".

221. ביום 20.5.2019 בשעה 11:49, התקיים המשך הריאון בתכניתו של השדר אראל סג"ל, וניתנה לתובע 2 ולנתבע 3 האפשרות להשלים את טענותיהם. הנtabע 3 ניצל את הבמה שניתנה לו, על מנת להמשיך להכפיל את התובע 2 ואת התובע 1. בעמ" 2 לתמלול, ציין הנtabע 3 לגבי כתב התביעה בתיק דן – "בלטענותה הן מצויות מן האבעע. אין להם שום אחיזה בנסיבות".

*** העתק תמליל תכנית הרדיו מיום 20.5.2019, מצורף לכתב התביעה זה, בנספח "52".

*** קובץ שמע של תכנית הרדיו מיום 20.5.2019, מצורף לכתב התביעה זה, בהחسن נידן בנספח "53".

222. הנtabע 3 עיוות את המcircיאות, גם כאשר אמר למאזינים, בעמ" 2 לתמלול, ביחס לכתב המקורית בתיק דן, כך: "אי אפשר לתבוע על כתב הגנה. זה, זה כתב הגנה, מוחרג באופן הכי ברור ומפורש בחוק אישור לשון הרע. אי אפשר לתבוע על זה". ואולם, התביעה המקורית לא הוגשה "על כתב הגנה", אלא על הדרך הבלתי הוגנת ובלתי נכוונה שבה דיוחו הנتابעים 4-2 אודות האמור בכתב ההגנה של דורך, "פירשו" אותו ו"הרchieבו" את האמור בו, מבלי לדברים אלה מצויו ביטוי בכתב ההגנה.

223. הנتابע 3 יצר מצב שווה דיבתי, לפיו התובע 1 הגיע לתביעה על עצם ההחלטה לסקור את האמת כתוב ההגנה של דורך והאמור בו. זהו שקר מוגוך. שכן, בכתב התביעה בתיק זה הוסבר היטב בגין מה הוא בדוק והוגש. כתב התביעה הוגש בגין הדרך הבלתי הוגנת והבלתי נכונה שבה דיוחו הנتابעים 4-2 אודות האמור בכתב ההגנה של דורך. אך את הנتابע 3 זה לא עניין.

224. אשר לسعد הנتابע על ידי התובע 2 בתובעה זו, נציין כי הפגיעה החמורה בו על ידי הנتابעים 4-2 התרטטהה בפגיעה בשמו הטוב ובמוניינן שלו כעורך דין. הנتابעים 4-2 הציגו אותו כאיש מקצוע, שאינו דבראמת. דברים פוגעניים אלה, נעשו על רקע העובדה ששניהם רבות הוא עומל על הענקת שירות משפטיא מיטבי ללקוחותיו. התובע 2 לא נתקל במרקם מהרמים כה חמורים של הcapeה שנועדה לפגוע בשמו הטוב, ולהביא לידי כך, שיוטל דופי ביושרטו, בעוד שידוע שמו הטוב של עורך דין הוא הנכס המשמעותי שלו.

225. בתי המשפט פסקו בעבר, שפיזוי בגין לשון הרע יכול שיינן בסכום שהוא מעבר לפיצוי הסטטוטורי, ובהתחام לדיני הנזקין הכלליים, גם כשהמדובר בגין לא ממוני בעקבות הפרסום, כאשר מגבלה עקרונית על סכום הפיזוי. הסכום יחוש על פי מכלול הנסיבות: הרקע לפרסום; התנהגות הנتابע; אופן אמרית; הדברים (ובפרט, כשהדברים נאמרים באופן נוקב והצגתם נעשית בחיקת "עובדיה"; מטרת הפרסום; מכךעו של התובע; היעדר התנצלות מטעם הנتابע; ראו קביעות בית המשפט המזויה בע"א (מחוזי ת"א) 10-04-14716 ע"ד בומbeck נ' ע"ד פישביין (פרסום בנוו) 11.04.2011). פסק דין זה, אושר בבית המשפט העליון.

סיכום וסעיף

226. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה.

227. בית המשפט הנכבד יתבקש לחיב את הנتابע 1, בתשלום פיצויים בגין נזק בלתי ממוני שנגרם לתובע, בסך כולל של 360,000 ש"ח, הן בגין הפגיעה בשמו הטוב ביחס לכתבות מימיים 23-24.4.2019, בהן שימש כמי שהביא את המידע בבסיס הכתבות לידי פרסומו בפועל על ידי הנتابעים 4-2, והן בגין הפגיעה בשמו הטוב ופרטיו של התובע בכתבה שפרסם הנتابע 1 ביום 10.7.2019.

228. בית המשפט הנכבד יתבקש לחיב את הנتابעים 4-2, בלבד וליחוד, בתשלום פיצויים בגין נזק בלתי ממוני שנגרם לתובעים, בסך כולל של 420,000 ש"ח.

229. מבלי לפגוע באמור לעיל, ולמען הזירות בלבד, יטען התובע להלוין, כי בשל לשון הרע שפורסמה אודותיו על ידי הנتابעים 1-4 בכוונה לפגוע, יש לפ██וק לטובתו, למצער, פיצויו בסך של 100,000 ש"ח בגין שתי הכתבות מימיים 23-24.4.2019, בהם שימש הנتابע 1 כמי שהביא את המידע בבסיס הכתבות לידי פרסומו בפועל על ידי הנتابעים 4-2, והן בגין הכתבה שפרסם הנتابע 1 ביום 10.7.2019 בסך 100,000 ש"ח, ובכך הכל 200,000 ש"ח, וכן הפרשי ריבית והצמדה ממועד הגשת התביעה, וזאת בבחינת רף תחthon, המשחרר את התובע מה צורך להוכיח את נזקי כדי לזכות בו, ובשים לב להתנהגות הנتابעים, כמתואר בכתב תביעה זה, וכעולה מהוראות סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע. התובע כולל עתירתו לסכום זה, במסגרת סכום התביעה הכלול.

בגין הפגיעה בפרטיו של התובע, במסגרת הכתבה מיום 10.7.2019, על הנتابע 1 להוציא ולשלם לו פיצויי ללא הוכחת נזק (בכוונה לפגוע) מכוח סעיף 29א(א) לחוק הגנת הפרטויות, בסך 100,000 ש"ח.

230. מבלתי לפגוע כאמור לעיל, ולמען זהויות בלבד, יטען התובע 2 לחופין, כלפי הנتابעים 4-2 בלבד, כי בשל לשון הרע שפורסמה אודותיו בכוונה לפגוע, יש לפ██וק לטובתו, למצויר, פיזיון בסך של 100,000 ש"ח והן בגין הכתבה מיום 20.5.19 והן בגין כלל דבריו של הנtabע 3 בראיונות למר ס gal, וסך הכל 200,000 ש"ח, וכן הפרשי ריבית והצמדה ממוצע הגשת התביעה, וזאת בבחינת רף תחתון, המשחרר את התובע 2 מהצורך להוכיח את נזקיו כדי לזכות בו, ובשים לב להתנגדות הנتابעים 4-2, כמתואר בכתב תביעה זה, וככולה מהוראות סעיף 7א' לחוק איסור לשון הרע. התובע 2 כולל עתירתו לסכום זה, במסגרת סכום התביעה הכלול.

231. לחופי חלופין, יטען התובע, כי בשל לשון הרע שפורסמה אודותיו על ידי הנتابעים 4-1, יש לפ██וק לטובתו, למצויר, פיזיון בסך של 71,436 ש"ח בגין שתי הכתבות מימים 23-24.4.2019, בהם שימוש הנtabע 1 כמו שהביאה את המידע בבסיס הכתבות לידי פ██וסמו בפועל על ידי הנتابעים 4-2, והן בגין הכתבה שפורסמה הנtabע 1 ביום 10.7.2019, וב██ק הכל 142,872 ש"ח [בהתחשב למנגנון ההצמדה בסעיפים 7א(ב) + 7א(ה) לחוק איסור לשון הרע], וכן הפרשי ריבית והצמדה ממוצע הגשת התביעה, וזאת בבחינת רף תחתון, המשחרר את התובע מהצורך להוכיח את נזקיו כדי לזכות בו, ובשים לב להתנגדות הנتابעים 4-2, כמתואר בכתב תביעה זה, וככולה מהוראות סעיף 7א' לחוק איסור לשון הרע. התובע 2 כולל עתירתו לסכום זה, במסגרת סכום התביעה הכלול.

232. לחופי חלופין, יטען התובע 2, כלפי הנتابעים 4-2 בלבד, כי בשל לשון הרע שפורסמה אודותיו, יש לפ██וק לטובתו, למצויר, פיזיון בסך של 71,436 ש"ח בגין הכתבה מיום 20.5.19 והן בגין כלל דבריו של הנtabע 3 בראיונות למר ס gal, וסך הכל 142,872 ש"ח [בהתחשב למנגנון ההצמדה בסעיפים 7א(ב) + 7א(ה) לחוק איסור לשון הרע], וכן הפרשי ריבית והצמדה ממוצע הגשת התביעה, וזאת בבחינת רף תחתון, המשחרר את התובע 2 מהצורך להוכיח את נזקיו כדי לזכות בו, ובשים לב להתנגדות הנتابעים 4-2, כמתואר בכתב תביעה זה, וככולה מהוראות סעיף 7א' לחוק איסור לשון הרע. התובע 2 כולל עתירתו לסכום זה, במסגרת סכום התביעה הכלול.

233. כמו כן, يتבקש בית המשפט הנכבד להורות לנتابעים 4-2, באמצעות צו עשה, להסיר את הפרסומים הפוגעניים אודות התובעים כמפורט בכתב תביעה זה, וזאת על מנת למנוע היישנות והמשך הפגיעה בשם הטוב.

234. בנוסף התובעים יערשוחייב את הנتابעים לפרסום פרטם מתן הכלל תיקון או הכחשה לפרסומים הפוגעניים, בהתאם לקבוע בסעיף 9(2) לחוק איסור לשון הרע, במקום, במידה ובדרך כפי שיראה לנכון לבית המשפט הנכבד בנסיבות העניין.

235. כן يتבקש בית המשפט הנכבדחייב את הנتابעים לשלם לתובעים את ההוצאות ממשיות שנגרמו להם.

אלין בומבן, עו"ד
ב"כ התובעים

תוכן ענייניים - נספחים כתוב תביעה מותוקן

מספר נספח	שם נספח
1	העתק התביעה הקודמת
2	העתק מכתב התובע 1, מיום 18.3.2019
3	העתק כתוב ההגנה המקורי שהגיע דרוקר ביום 17.4.2019
4	העתק כתוב ההגנה המקורי כיום בنت המשפט
5	העתק התגובה לבקשת למחיקת סעיפים מכתב ההגנה מיום 10.7.2019, ותצהירו של סטמפלר שצורף לה מיום 5.7.2019
6	העתק שאלתת הנتابע
7	העתק הכתבה שפורסמה ביום 10.7.2019 בשעה 15:00 על ידי צח שפיצן
8	העתק תמליל הכתבה מיום 10.7.2019, שפורסמה בשעה 20:00 על ידי הנتابע בצלרוֹף קובץ הוידאו שלו
9	העתק הודעת המיל שנשלחה על ידי הח"מ לנتابע 1
10	העתק מכתב התובע 1 לנتابע 1 מיום 14.7.2019
11	העתק מכתב הנتابע 1 מיום 16.7.2019
12	העתק מכתב התובע 1 מיום 18.7.2019
13	העתק מכתב הנציב לתובע 1
14	העתק מכתב התובע 1 מיום 23.7.2019
15	העתק מכתב התובע 1 מיום 10.6.2020
16	העתק מכתב הנتابע 1 מיום 16.6.2020
17	העתקי ציווי הטוויטר של מר אהוד ברק מיום 14.7.2019
18	העתק מכתב ב"כ התובע לב"כ של מר ברק
19	העתק העמ"ר הראשון מותוק נספח "4" לכתב ההגנה של דרוקר, וכן העתק תצלום הכתבה מיום 10.7.2019 מדקה 13:03, המעידים על סילוף המידע שהציג דרוקר לציבור
20	העתקי שלושת העמודים מותוק נספח "5" לכתב ההגנה, וכן העתקי צילומים מותוק הכתבה מיום 10.7.2019
21	העתק הכתבה בעין השביעית מיום 23.4.2019
22	העתק הכתבה בעין השביעית מיום 24.4.2019, בנוסחה כיום, ולאחר שתוקנה על ידי העין השביעית לאור דרישות התובע 1
23	העתקי ציווי טוויטר שפורסם דרוקר מימים 19.4.2015-1.1.2015 בדבר הצורך והחשיבות באישור העין השביעית

	24
צילום המאמר ב"הארץ" מיום 2.6.2015	
צילום מתוך רשות הטוויטר מיום 19.5.2020	25
העתק צילום מסך מהייפוש בגוגל בימים 1.5.2019 - 17.4.2019	26
העתקי המכתבים מימיים 1.5.2019 ו- 6.5.2019	27
העתק מכתב הדרישת מטעם התובע 1 לקיום הליכים מקדמים מיום 27.11.2019	28
העתק מדף הבלוג של דרוקר מיום 18.9.2017	29
העתק מהפרסום של דרוקר ברשות הטוויטר ביום 8.2.2018	30
העתק קבצי וידאו של הכתבה מיום 8.2.2018 מצורפים לכתב תביעה זה, באמצעות החسن נייד	31
העתק תמליל הכתבה מיום 8.2.2018 מצורף כנספח 32	32
העתק מכתב ב"כ התובע מיום 23.4.2019	33
העתק מכתב ב"כ התובע מיום 24.4.2019	34
העתק מכתב ב"כ התובע מיום 24.4.2019	35
העתק פרוטוקול וועדת הכנסת מיום 20.2.2018	36
העתק מכתב ב"כ הנتابעים 2-4 מיום 3.5.2019	37
העתק הכתבה מיום 15.5.2019	38
העתק מכתב התובע 1 מיום 16.5.2019	39
העתק הכתבה מיום 26.12.2019	40
העתק פסק הדין שניתן להסדר הגישור מיום 25.12.2019	41
העתק מכתב התובע 1 מיום 6.1.2020	42
העתק התגובה למכתב מיום 7.1.2020	43
העתק פניתו הנtabע 4 ותשובה התובע 1, לפניה מימיים 11.3.2020 ו- 15.3.2020	44
העתק תמליל תכנית הרדיו מיום 19.5.2019	45
קובץ שמע של תכנית הרדיו מיום 19.5.2019 מצורף לכתב תביעה באמצעות החسن נייד	46
העתק המכתב מיום 16.5.2019	47
העתק הכתבה מיום 19.5.2019	48
העתק הכתבה מיום 20.5.2019	49
העתק המכתב לב"כ הנتابעים 2-4 מיום 20.5.2019	50
העתק תשובה ב"כ הנتابעים 2-4 מיום 20.5.2019	51
העתק תמליל תכנית הרדיו מיום 20.5.2019	52
קובץ שמע של תכנית הרדיו מיום 20.5.2019	53